

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

.....

II Valmistavat säädökset

Komissio

1999/C 376 E/01	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (KOM(1999) 348 lopull. – 1999/0154(CNS)).....	1
1999/C 376 E/02	Ehdotus neuvoston asetus Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 3605/93 muuttamisesta (KOM(1999) 444 lopull. – 1999/0196(CNS)).....	18
1999/C 376 E/03	Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvistä petoksista ja väärennysrikoksista (KOM(1999) 438 lopull. – 1999/0190(CNS)).....	20
1999/C 376 E/04	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksilöiden suojelusta yhteisön toimielinten ja elinten henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (KOM(1999) 337 lopull. – 1999/0153(COD)) ⁽¹⁾	24
1999/C 376 E/05	Ehdotus neuvoston päätös täydentävän makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Moldovalle (KOM(1999) 516 lopull. – 1999/0213(CNS))	38
1999/C 376 E/06	Ehdotus neuvoston asetus yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista (KOM(1999) 536 lopull. – 1999/0209(CNS))	40

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
1999/C 376 E/07	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (KOM(1999) 487 lopull. – 1999/0204(COD))	42
1999/C 376 E/08	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 muuttamisesta (KOM(1999) 487 lopull. – 1999/0205(COD))	52
1999/C 376 E/09	Ehdotus neuvoston asetus (EY) yhteisön kehyksestä kalavaroja koskevien yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamisen kannalta olennaisten tietojen keruuta ja hallintoa varten (KOM(1999) 541 lopull. – 1999/0218(CNS)) (1)	54
1999/C 376 E/10	Ehdotus neuvoston päätös Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan sopimuksen tekemisestä Norjan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan (KOM(1999) 496 lopull. – 1999/0203(CNS)) (1)	58
	Luonnos – Euroopan yhteisön ja Norjan välinen sopimus Norjan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan	59

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa

(1999/C 376 E/01)

KOM(1999) 348 lopull. — 1999/0154(CNS)

(Komission esittämä 7 päivänä syyskuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää unionia vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen toteuttamiseksi asteittain yhteisö toteuttaa muun muassa oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa koskevia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.
- (2) Oikeudellista toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista koskevien kansallisten sääntöjen väliset erot vaikeuttavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tarvitaan välttämättä säädöksiä, joiden avulla voidaan yhdenmukaistaa tuomioistuimen valintaa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa koskevat säännöt ja yksinkertaistaa muodollisuudet, jotta tuomiot tunnustetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja yksinkertaisin menettelyin.
- (3) Tämä asia kuuluu perustamissopimuksen 65 artiklassa tarkoitettujen yksityisoikeudellisten asioiden koskevan oikeudellisen yhteistyön soveltamisalaan.
- (4) Perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla. Tämä asetus rajoittuu vähimpään näiden tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tähän tarkoitukseen.
- (5) Jäsenvaltiot tekivät 27 päivänä syyskuuta 1968 EY:n perustamissopimuksen 293 artiklan neljännen luetelmakohdan puitteissa yleissopimuksen tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla ⁽¹⁾ jäljempänä "Brysselin yleissopi-

mus". Brysselin yleissopimusta, joka on osa yhteisön säännöstöä ja joka on ulotettu koskemaan kaikkia uusia jäsenvaltioita. Sitä on tarkistettu, ja neuvosto on hyväksynyt tarkistetun tekstin sisällön. Sen vuoksi olisi varmistettava tämän tarkistamistyön puitteissa saatujen tulosten jatkuvuus.

- (6) Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeellista ja asianmukaista, että tuomiovaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevista säännöistä säädetään velvoittavalla yhteisön säädöksellä, jota sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.
- (7) On tärkeätä, että tämän asetuksen aineellinen soveltamisala käsittää kaikki tärkeimmät siviili- ja kauppaoikeudelliset alat. Poikkeukset soveltamisalaan on rajoitettava mahdollisimman vähäin.
- (8) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla riita-asioilla on oltava todellinen liityntä niihin jäsenvaltioihin, joita asetus sitoo. Yhteisiä sääntöjä olisi periaatteessa sovellettava, kun vastaajalla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa.
- (9) Vastaajaa, jolla on kotipaikka kolmannessa valtiossa, voivat koskea sen valtion alueella sovellettavat tuomioistuimen valintaa koskevat säännöt, jossa kanne on nostettu. Vastajaan, jolla on kotipaikka sellaisessa jäsenvaltiossa, johon asetusta ei sovelleta, on sovellettava edelleen Brysselin yleissopimusta. Tuomioiden vapaata liikkuvuutta varten näiden sääntöjen perusteella annetut tuomiot on tunnustettava ja pantava täytäntöön yhteisön alueella asetuksen mukaisesti.
- (10) Toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden on oltava hyvä ja niiden on perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan toimivaltainen tuomioistuin määräytyy pääsääntöisesti vastaajan asuinpaikan perusteella. Tämän toimivaltan on aina oltava käytettävissä, lukuun ottamatta joitakin tarkoin rajattuja tapauksia, joissa riita-asian aiheen tai osapuolten valinnanvapauden vuoksi olisi sovellettava jotakin toista liityntäperustetta. Oikeushenkilöiden kotipaikka olisi määriteltävä erikseen yhteisten sääntöjen avoimuuden lisäämiseksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi.

⁽¹⁾ Ks. konsolidoitu toisinto, EYVL C 27, 26.1.1998, s. 1.

- (11) Vastaajan asuinpaikan perusteella määräytyvän oikeuspaikan lisäksi olisi oltava vaihtoehtoisia oikeuspaikkoja tuomioistuimen ja riita-asian läheisen yhteyden vuoksi tai moitteettoman oikeudenkäytön helpottamiseksi.
- (12) Vakuutus-, työ- ja kuluttajasopimusten osalta olisi poikettava yleissäännöstä heikommalla osapuolen suojelemiseksi siten, että tämä voi nostaa kanteen kotipaikkansa tuomioistuimessa, kun tämä on tarkoituksenmukaista.
- (13) On otettava huomioon uuden viestintäteknologian yhä nopeamman kehityksen vaikutus muun muassa kuluttajansuojaan. Erityisesti on otettava huomioon, että tavaroiden kaupan pitäminen tai palvelujen tarjoaminen sellaisen sähköisen viestimen välityksellä, jota voidaan käyttää jäsenvaltiosta käsin, on kyseiseen jäsenvaltioon suunnattua toimintaa. Jos kuluttajan kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, hänen on saatava asetuksen mukaista suojaa, kun hän allekirjoittaa kotipaikassaan sähköisin keinoin kuluttajasopimuksen.
- (14) Osapuolten oikeutta sopia itsenäisesti, mikä tuomioistuin on toimivaltainen, on kunnioitettava muissa sopimuksissa kuin työ-, vakuutus- ja kuluttajasopimuksissa. Sitä vastoin oikeuspaikkalausekkeiden käyttöä sopimuksissa, joissa toinen sopimuspuoli on toista heikommassa asemassa, on säänneltävä.
- (15) Asetuksessa säädettyjä yleisiä sääntöjä olisi tehtävä joustavammiksi jäsenvaltioiden menettelytapojen erilaisuuden huomioon ottamiseksi. Sen vuoksi olisi tähän asetukseen sisällytettävä Brysselin yleissopimukseen liitetyn pöytäkirjan tiettyjä määräyksiä.
- (16) Oikeudenkäytön yhdenmukaisuuden vaimistamiseksi yhteisön tasolla on vältettävä, että kahdessa asetuksen nojalla toimivaltaisessa jäsenvaltiossa annettaisiin keskenään ristiriitaiset tuomiot. Tarvitaan selkeä, automaattinen järjestelmä vireillä olevien ja niihin liittyvien asioiden ratkaisemiseksi, ja vireilletulopäivämäärän määrittämiseen liittyvien kansallisten erojen vuoksi kyseinen päivämäärä on asianmukaista määrittää itsenäisesti.
- (17) Keskinäinen luottamus oikeudenkäyttöön yhteisössä edellyttää, että jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista paitsi, jos kysymys tuomion tunnustamisesta on riidan kohteena.
- (18) Tämä keskinäinen luottamus edellyttää, että menettelyn, jolla jäsenvaltiossa pannaan täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio, on oltava tehokas ja nopea. Tämän vuoksi tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen on tapahduttava toimitettujen asiakirjojen muodollisen tarkastuksen jälkeen ilman muita toimenpiteitä ja ilman, että tämän asetuksen mukaisia perusteita täytäntöönpanon epäämisperusteita otetaan huomioon viran puolesta.
- (19) Vastaajan oikeuksien huomioon ottaminen merkitsee sitä, että vastaajan on voitava hakea annettuun tuomioon muutosta menettelyssä, joka on kontradiktorinen, jos tämä katsoo, että jokin tunnustamisen epäämisperusteista on täyttynyt. Myös kantajalla on oltava mahdollisuus muutoksenhakuun, jos tuomion ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta on hylätty.
- (20) On varmistettava jatkuvuus Brysselin yleissopimuksen ja tämän asetuksen välillä. Sen vuoksi olisi säädettävä siirtymäsäännöksiä. Saman jatkuvuuden olisi koskettava myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkintaa Brysselin yleissopimuksen määräyksistä. Vuoden 1971⁽¹⁾ pöytäkirjaa olisi edelleen sovellettava asetuksen voimaantulopäivänä jo vireillä olleisiin menettelyihin.
- (21) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin sekä Tanskan asemasta annettujen pöytäkirjojen⁽²⁾ 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä valtiot eivät osallistu tämän asetuksen antamiseen. Sen vuoksi tämä asetus ei ole Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Irlantia eikä Tanskaa velvoittava eikä sitä sovelleta näihin valtioihin.
- (22) Koska Brysselin yleissopimusta sovelletaan edelleen niiden jäsenvaltioiden, joita tämä asetus sitoo, suhteissa niihin jäsenvaltioihin, joita asetus ei sido, on tärkeitä laatia selkeät säännöt tämän asetuksen ja yleissopimuksen keskinäisistä suhteista.
- (23) Johdonmukaisuuden vuoksi tämän asetuksen ei tulisi vaikuttaa toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista koskeviin sääntöihin, jotka sisältyvät erityisiin säädöksiin.
- (24) Jäsenvaltioiden on noudatettava tekemiään kansainvälisiä sitoumuksia, sen vuoksi tämä asetus ei vaikuta erityisyksymyksiä käsitteleviin yleissopimuksiin, joissa jäsenvaltiot ovat osapuolina.
- (25) Komission olisi viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta tarkasteltava sen soveltamista ja tarvittaessa tehtävä ehdotus sen muuttamiseksi.

(1) Ks. konsolidoitu toisinto, EYVL C 27, 26.1.1998, s. 1 ja 28.

(2) EYVL C 340, 10.11.1997, s. 99 ja 101.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Asetusta ei sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin.

Asetusta ei sovelleta:

1. luonnollisten henkilöiden oikeudelliseen asemaan, oikeuskelpoisuuteen tai oikeustoimikelpoisuuteen eikä myöskään aviovarallisuussuhteisiin eikä perintöön ja testamenttiin,
2. konkurssiin, akordiin tai muihin niihin rinnastettaviin menettelyihin,
3. sosiaaliturvaan,
4. välimiesmenettelyyn.

II LUKU

TOIMIVALTA

1 jakso

Yleiset säännökset

2 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu kanne henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon valtion tuomioistuimissa.

Henkilöön, joka ei ole sen jäsenvaltion kansalainen, jossa hänellä on kotipaikka, sovelletaan samoja tuomioistuimen toimivaltaa koskevia säännöksiä ja määräyksiä kuin tuon valtion omiin kansalaisiin.

Yhtiön tai muun oikeushenkilön kotipaikka määräytyy 57 artiklan mukaisesti.

Jollei toisin säädetä, ”jäsenvaltiolla” tarkoitetaan jäsenvaltiota, jota tämä asetukset sitoo.

3 artikla

Kanne henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, voidaan nostaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa ainoastaan 2–7 jakson säännösten nojalla.

Liitteessä I mainittuja toimivaltaa koskevia kansallisia säännöksiä ei voida soveltaa tällaista henkilöä vastaan.

4 artikla

Jos vastaajan kotipaikka on kolmannessa valtiossa, kunkin jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta määräytyy kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella, jollei 22 ja 23 artiklasta muuta johdu.

Tällaista vastaajaa vastaan voi kansalaisuudestaan riippumatta jokainen, jolla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, samalla tavoin kuin tuon valtion omat kansalaiset, vedota siinä jäsenvaltiossa voimassa oleviin tuomioistuimen toimivaltaa koskeviin säännöksiin sekä erityisesti liitteessä I mainittuihin säännöksiin..

Jos vastaajan kotipaikka on jäsenvaltiossa, jota tämä asetukset ei sido, toimivalta määräytyy Brysselin yleissopimuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on voimassa kyseisessä jäsenvaltiossa.

2 jakso

Erityinen toimivalta

5 artikla

Henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltion alueella, voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa:

1. a) sopimusta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jolla kanteessa tarkoitettu velvoite on täytetty tai täytettävä,
- b) tätä säännöstä sovellettaessa ja jos ei ole sovittu toisin kanteessa tarkoitetun velvoitteen täytäntöönpanopaikka on:
 - irtaimen tavaran kaupassa se paikkakunta jäsenvaltiossa, jolle tavarat sopimuksen mukaan toimitettiin tai oli toimitettava,
 - palveluiden osalta se paikkakunta jäsenvaltiossa, jolla palvelut sopimuksen mukaan suoritettiin tai oli suoritettava,
- c) jos ei sovelleta b alakohtaa, sovelletaan a alakohtaa,

2. elatusvelvollisuutta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jossa elatusapuun oikeutetulla on kotipaikka, asuinpaikka taikka, jos asia liittyy jonkun oikeudellista asemaa koskevaan asiaan, siinä tuomioistuimissa, joka oman lakinsa mukaan on toimivaltainen tuossa asiassa paitsi, jos toimivalta perustuu ainoastaan toisen asianosaisen kansalaisuuteen,

3. sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla paikkakunnalla vahingon aiheuttanut teko sattui tai voi sattua,
4. rikokseen perustuvaa yksityisoikeudellista korvaus- tai hyvitysvaatimusta koskevassa asiassa siinä tuomioistuimessa, jossa rikosasia on vireillä, siltä osin kuin tuomioistuin oman lakinsa mukaan on toimivaltainen tutkimaan yksityisoikeudellisia vaatimuksia.

Rajoittamatta edullisempien kansallisten säännösten soveltamista henkilö, jolla on kotipaikka jäsenvaltion alueella ja joka on syytteessä tuottamuksellisesta rikoksesta sellaisen jäsenvaltion rikostuomioistuimessa, jonka kansalainen hän ei ole, voi käyttää puolustajanaan tähän tehtävään oikeutettua henkilöä siinäkin tapauksessa, että hän ei henkilökohtaisesti saavu tuomioistuimeen. Asiaa käsittelevä tuomioistuin voi kuitenkin määrätä, että vastaajan on saavuttava henkilökohtaisesti; jos määräystä ei ole noudatettu, yksityisoikeudellista vaatimusta koskevaa tuomiota, joka on annettu ilman, että kyseisellä henkilöllä on ollut mahdollisuus puolustautua, ei tarvitse tunnustaa eikä panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa.

5. sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla paikkakunnalla toimipaikka sijaitsee,
6. laivalastin tai rahdin pelastamisesta aiheutuvan pelastuspalkkion maksamista koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla kyseessä oleva lasti tai rahti
 - a) on asetettu takavarikkoon tai on muun siihen rinnastettavan turvaamistoimen kohteena sellaisen maksun turvaamiseksi

tai

 - b) olisi voitu asettaa takavarikkoon tai siihen olisi voitu kohdistaa muu siihen rinnastettava turvaamistoimi, mutta takuu tai muu vakuus on asetettu,

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos väitetään, että vastaajalla on jokin oikeus lastiin tai rahtiin taikka oli sellainen oikeus, kun pelastustoimi tapahtui.

6 artikla

Henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltion alueella, voidaan nostaa kanne myös:

1. jos asiassa on useita vastaajia, siinä tuomioistuimessa, jonka alueella jollakin vastaajista on kotipaikka, edellyttäen että kanteiden välillä on niin läheinen yhteys, että ne on syytä käsitellä ja ratkaista yhdessä sen välttämiseksi, että kanteiden käsitteleminen eri oikeudenkäynneissä johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin,

2. jos kanne koskee takautumisvaatimusta tai siihen rinnastettavaa vaatimusta, siinä tuomioistuimessa, jossa alkuperäinen kanne on vireillä, jollei alkuperäistä kannetta ole nostettu ainoastaan sen vuoksi, että kanne häntä vastaan saataisiin tutkituksi muussa tuomioistuimessa kuin siinä, joka muutoin olisi ollut toimivaltainen tutkimaan häntä vastaan nostetun kanteen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin toimivaltaperusteisiin ei voida vedota Saksassa eikä Itävallassa. Henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, voidaan tuomioistuimessa nostaa kanne:

- Saksassa riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Zivilprozeßordnung) 68, 72, 73 ja 74 §:n mukaisesti, jotka säännökset koskevat ilmoitusta oikeudenkäynnistä kolmannelle (litis denuntiatio),
- Itävallassa riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Zivilprozeßordnung) 21 §:n mukaisesti, joka säännös koskee ilmoitusta oikeudenkäynnistä kolmannelle (litis denuntiatio).

3. jos kysymyksessä on vastakanne, joka perustuu samaan sopimukseen tai seikkaan kuin pääkanne, siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on vireillä,
4. jos asia koskee sopimusta ja kanne voidaan yhdistää samaa vastaajaa vastaan nostettuun kanteeseen, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen, sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa kiinteistö sijaitsee.

7 artikla

Jäsenvaltion tuomioistuin, joka tämän asetuksen mukaan on toimivaltainen tutkimaan aluksen käyttämisestä tai sen operoinnista aiheutuvaa vastuuta koskevan asian, on samoin kuin sen jäsenvaltion muu tuomioistuin, joka tuon valtion lain mukaan on asiassa toimivaltainen sanotun tuomioistuimen asemesta, myös toimivaltainen tutkimaan vaatimuksen sellaisen vastuun rajoittamisesta.

3 jakso

Toimivalta vakuutusasioissa

8 artikla

Tuomioistuimen toimivalta vakuutusta koskevissa asioissa määrittyy tämän jakson säännösten mukaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan ja 5 artiklan 5 alakohdan soveltamista.

9 artikla

Vakuutusenantajaa vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, voidaan nostaa kanne:

1. sen valtion tuomioistuimessa, jossa hänellä on kotipaikka, tai
2. muussa jäsenvaltiossa vakuutusentajan, vakuutetun tai edunsaajan nostamien kanteiden osalta sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla kantajalla on kotipaikka taikka
3. jos on kysymys rinnakkaisvakuutuksen antajasta, siinä jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa kanne on nostettu johtavaa vakuutusenantajaa vastaan.

Vakuutusenantajalla, jolla ei ole jäsenvaltiossa kotipaikkaa, mutta jolla on sellaisessa valtiossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka, katsotaan tämän toiminnasta aiheutuvien riitojen osalta olevan kotipaikka tuossa jäsenvaltiossa.

10 artikla

Asiassa, joka koskee vastuuvakuutusta tai kiinteää omaisuutta koskevaa vakuutusta, kanne vakuutusenantajaa vastaan voidaan nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla paikkakunnalla vahinko sattui. Sama koskee tapauksia, joissa samalla vakuutus sopimuksella on vakuutettu sekä kiinteätä että irtainta omaisuutta ja sama tapahtuma on aiheuttanut vahinkoa kummallekin.

11 artikla

Vastuuvakuutusta koskevassa asiassa kanne vakuutusenantajaa vastaan voidaan nostaa siinä tuomioistuimessa, jossa vahingonkärsinyt on nostanut kanteen vakuutettua vastaan, jos tuomioistuimen laki sen sallii.

Vahingonkärsineen suoraan vakuutusenantajaa vastaan nostamaan kanteeseen sovelletaan 8, 9 ja 10 artiklan säännöksiä, jos tällainen suora kanne on luvallinen.

Jos sellaiseen suoraan kanteeseen sovellettavan lain mukaan on sallittua nostaa kanne vakuutusenantajaa tai vakuutettua vastaan, tuomioistuin, jossa kanne on nostettu on myös toimivaltainen heidän osaltaan.

Tässä artiklassa kohdassa tarkoitettuihin toimivaltaperusteisiin ei voida vedota Saksassa eikä Itävallassa. Henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, voidaan nostaa kanne:

— Saksassa riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Zivilprozeßordnung) 68, 72, 73 ja 74 §:n mukaisesti, jotka säännökset koskevat ilmoitusta oikeudenkäynnistä kolmannelle (litis denuntiatio)

— Itävallassa riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Zivilprozeßordnung) 21 §:n mukaisesti, joka säännös koskee ilmoitusta oikeudenkäynnistä kolmannelle (litis denuntiatio).

12 artikla

Jollei 11 artiklan kolmannen kohdan säännöksistä muuta johdu, vakuutusenantaja saa nostaa kanteen vain sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella vastaajalla on kotipaikka, riippumatta siitä, onko vastaaja vakuutusenantaja, vakuutettu vai edunsaaja.

Tämän jakson säännökset eivät vaikuta oikeuteen nostaa vastakanne siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on tämän jakson säännösten mukaisesti vireillä.

13 artikla

Tämän jakson säännöksistä voidaan sopimuksin poiketa ainoastaan, jos

1. sopimus on tehty riidan syntyminen jälkeen, tai
2. sopimus antaa vakuutusenantajalle, vakuutetulle tai edunsaajalle oikeuden nostaa kanteen muussa kuin tässä jaksossa tarkoitetuissa tuomioistuimissa, tai
3. sopimuksen ovat keskenään tehneet vakuutusenantaja ja vakuutusenantaja, joilla vakuutus sopimusta tehtäessä oli kotipaikkansa tai asuinpaikkansa samassa jäsenvaltiossa, ja sopimuksessa on sovittu tuon valtion tuomioistuinten toimivallasta myös sen tapauksen varalta, että vahinko sattuu ulkomailla, jollei sellainen sopimus ole tuon valtion lain mukaan kielletty, tai
4. sopimus on tehty sellaisen vakuutusenantajan kanssa, jolla ei ole kotipaikkaa missään jäsenvaltiossa, paitsi milloin vakuutus on pakollinen tai koskee jäsenvaltiossa olevaa kiinteää omaisuutta, taikka
5. sopimus koskee vakuutus sopimusta, joka koskee yhtä tai useampaa 14 artiklassa tarkoitettua riskiä.

14 artikla

Edellä 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja riskejä ovat neuvoston direktiivin 73/239/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan d alakohdassa tarkoitettut "suuret riskit" sekä niiden riskien liitännäisriskit.

4 jakso

Toimivalta kuluttajasopimuksia koskevissa riita-asioissa

15 artikla

Kun asia koskee sellaisessa tarkoituksessa tehtyä sopimusta, jota ei voida pitää sopimuskentekijän, jäljempänä "kuluttajan", ammattiin tai elinkeinotoimintaan liittyvänä, määräytyy tuomioistuimen toimivalta tämän jakson säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan ja 5 artiklan 5 alakohdan soveltamista, jos

1. sopimus koskee irtaimen kauppaa ja hinta on suoritettava maksuerissä, tai
2. sopimus koskee lainaa, joka on maksettava takaisin erissä, tai muuta luottoa, joka on tarkoitettu irtaimen tavaran kaupan rahoittamiseen, taikka
3. kaikissa muissa tapauksissa, jos sopimus on tehty henkilön kanssa, joka harjoittaa kaupallista toimintaa tai elinkeinotoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttajalla on kotipaikka, tai joka suuntaa tällaista toimintaa kyseiseen jäsenvaltioon tai useisiin valtioihin kyseinen jäsenvaltio mukaan lukien millä keinoin tahansa, ja sopimus kuuluu kyseisen toiminnan piiriin.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

Jos kuluttajan sopimuskumppanin kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa, mutta hänellä on jäsenvaltiossa sivuliike, agenttuuri tai muu toimipaikka, katsotaan hänellä sivuliikkeen, agenttuurin tai muun toimipaikan toiminnasta aiheutuvien riitojen osalta olevan kotipaikka tuossa valtiossa.

Tämän jakson säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisiin kuljetussopimuksiin, jotka koskevat yhteishintaan tarjottavia kuljetus- ja majoituspalvelujen yhdistelmiä.

16 artikla

Kuluttaja voi nostaa kanteen toista sopimuspuolta vastaan joko sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä on kotipaikka, tai sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jolla kuluttajalla on kotipaikka.

Toinen sopimuspuoli voi nostaa kanteen kuluttajaa vastaan ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kuluttajalla on kotipaikka.

Ensimmäisen ja toisen kohdan säännökset eivät vaikuta oikeuteen esittää vastavaatimuksia siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on tämän jakson säännösten mukaisesti vireillä.

17 artikla

Tämän jakson säännöksistä voidaan sopimuksin poiketa ainoastaan, jos:

1. sopimus on tehty riidan syntymisen jälkeen, tai
2. sopimus antaa kuluttajalle oikeuden nostaa kanteen muissa kuin tässä jaksossa tarkoitetuissa tuomioistuimissa, taikka
3. kuluttajalla ja hänen sopimuskumppanillaan oli sopimusta tehtäessä kotipaikka tai asuinpaikka samassa jäsenvaltiossa ja sopimuksessa on sovittu, että tuon valtion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia paitsi, jos sellainen sopimus ei ole tuon valtion lain mukaan kielletty.

5 jakso

Toimivalta työsopimusta koskevissa riita-asioissa

18 artikla

Työsopimusta koskevassa asiassa tuomioistuimen toimivalta määräytyy tämän jakson säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan ja 5 artiklan 5 alakohdan soveltamista.

Kun työntekijä tekee työsopimuksen sellaisen työnantajan kanssa, jonka kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa, mutta jolla on jossakin jäsenvaltiossa sivuliike, agenttuuri tai muu toimipaikka, työnantajalla katsotaan sivuliikkeen, agenttuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevissa riita-asioissa olevan kotipaikka kyseisessä valtiossa.

19 artikla

Työnantajaa vastaan, jolla on jäsenvaltiossa kotipaikka, voidaan nostaa kanne:

1. sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa hänellä on kotipaikka, taikka
2. toisessa jäsenvaltiossa
 - a) sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla paikkakunnalla työntekijä tavallisesti suorittaa työnsä, tai sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla hän viimeksi suoritti työnsä, tai
 - b) jos työntekijä ei tavallisesti suorita tai ei suorittanut työtään yhdessä ja samassa valtiossa, sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jolla työntekijän palvelukseen ottanut toimipaikka sijaitsee tai sijaitisi.

20 artikla

Työnantaja voi nostaa kanteen vain sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa työntekijällä on kotipaikka.

Tämän jakson säännökset eivät vaikuta oikeuteen nostaa vastakanne siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on tämän jakson mukaisesti vireillä.

21 artikla

Tämän jakson säännöksistä voidaan poiketa ainoastaan toimivaltaa koskevalla sopimuksella, joka on tehty riidan syntymisen jälkeen, tai jonka mukaan työntekijä voi nostaa kanteen muissa kuin tässä jaksossa tarkoitetuissa tuomioistuimissa.

6 jakso

Yksinomaisen toimivalta

22 artikla

Asianosaisten kotipaikasta riippumatta seuraavilla tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta

1. asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen tai kiinteän omaisuuden vuokraa, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa kiinteistö sijaitsee.

Asiassa, joka koskee kiinteän omaisuuden vuokraamista tilapäiseen yksityiskäyttöön enintään kuudeksi peräkkäiseksi kuukaudeksi, toimivalta on kuitenkin myös sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa vastaajalla on kotipaikka, edellyttäen, että vuokralainen on luonnollinen henkilö ja vuokranantajalla ja vuokralaisella on kotipaikka samassa jäsenvaltiossa;

2. asiassa, joka koskee yhtiön tai muun oikeushenkilön taikka niiden toimielinten päätösten pätevyyttä, mitättömyyttä tai purkamista, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa yhtiöllä tai oikeushenkilöllä on kotipaikka. Kyseisen kotipaikan määrittämiseksi tuomioistuin soveltaa omia kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiään;
3. asiassa, joka koskee julkiseen rekisteriin tehtyjen merkintöjen pätevyyttä, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa rekisteriä pidetään;
4. asiassa, joka koskee patentin, tavaramerkin, mallin tai muiden senkaltaisten oikeuksien tallettamista tai rekisteröintiä edellyttävien oikeuksien rekisteröintiä tai pätevyyttä, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa tallettamista tai rekisteröintiä on pyydetty tai jossa tallettaminen tai rekisteröinti on tapahtunut tai jossa se yhteisön säädöksen tai kansainvälisen sopimuksen määräysten mukaan katsotaan tapahtuneeksi.

Rajoittamatta 5 päivänä lokakuuta 1973 allekirjoitetun yleis-sopimuksen eurooppapatentin myöntämisestä perustuvaa Euroopan patenttiviraston toimivaltaa muuta johdu, jokaisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat asianosaisten kotipaikasta riippumatta yksinomaisesti toimivaltaisia tutkimaan kaikki sanotun valtion osalta myönnettyjen eurooppapatenttien rekisteröintiä tai pätevyyttä koskevat asiat;

5. asiassa, joka koskee tuomioiden täytäntöönpanoa, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa täytäntöönpano on tapahtunut tai tapahtunut.

7 jakso

Sopimus tuomioistuimen toimivallasta

23 artikla

Jos asianosaiset, joista ainakin yhdellä on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, ovat sopineet, että jonkin jäsenvaltion tuomioistuimen tai tuomioistuinten on ratkaistava jo syntynyt riita tai tietystä oikeussuhteesta syntyvät vastaiset riidat, tuo tuomioistuin tai nuo tuomioistuimet ovat toimivaltaisia ratkaisemaan asian. Toimivalta on yksinomaista paitsi, jos asianosaiset ovat sopineet toisin.

Tällainen tuomioistuimen toimivaltaa koskeva sopimus on tehtävä:

- a) kirjallisesti tai, jos se on tehty suullisesti, vahvistettava kirjallisesti; tai
- b) sellaisessa muodossa, joka vastaa asianosaisten välille muodostunutta käytäntöä; taikka
- c) kansainvälisessä kaupassa sellaista muotoa noudattaen, joka vastaa sellaista kauppatapaa, jonka asianosaiset tunsivat tai joka heidän olisi pitänyt tuntea ja joka on kyseisen tyyppisten sopimusten osapuolten kyseisellä kaupan alalla laajalti tuntema ja säännöllisesti noudattama.

Tiedonanto sähköisin keinoin, josta jää pysyvä tieto sopimuksesta katsotaan samanarvoiseksi kuin "kirjaimellisesti".

Jos tuomioistuimen toimivaltaa koskevan sopimuksen tehneen kummankaan asianosaisten kotipaikka ei ole missään jäsenvaltiossa, toisten jäsenvaltioiden tuomioistuimet eivät ole toimivaltaisia tutkimaan asiaa, jolleivät sopimuksen mukaan toimivaltainen tuomioistuin tai toimivaltaiset tuomioistuimet ole katsooneet, ettei sillä tai niillä ole toimivaltaa asiassa.

Tuomioistuimen toimivaltaa koskevat sopimukset ovat tehotomia, jos ne ovat ristiriidassa 13 ja 17 artiklan säännösten kanssa tai jos tuomioistuimet, joiden toimivalta on sopimuksella poissuljettu, ovat 22 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltaisia.

24 artikla

Paitsi sitä toimivaltaa, joka jäsenvaltion tuomioistuimella on tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, se on toimivaltainen, jos vastaaja vastaa siinä tuomioistuimessa. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos vastaaja on vastannut kiistääkseen toimivallan tai jos toinen tuomioistuin 22 artiklan nojalla on yksinomaisesti toimivaltainen.

8 jakso

Tuomioistuimen toimivallan ja prosessinedellytysten tutkiminen

25 artikla

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostettu kanne koskee pääasiallisesti asiaa, jonka toisen jäsenvaltion tuomioistuin on 22 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltainen tutkimaan, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta.

26 artikla

Jos kanne nostetaan jäsenvaltiossa sellaista vastaajaa vastaan, jolla on kotipaikka toisen jäsenvaltion alueella, ja jos vastaaja ei vastaa, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jollei se ole toimivaltainen tämän asetuksen säännösten mukaan.

Tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on selvitetty, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haastehakemus tai muu vastaava asiakirja niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.

Toisen kohdan säännösten asemesta sovelletaan [oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ... päivänä ... annetun] neuvoston direktiivin .../EY soveltamiseksi annettuja kansallisia säännöksiä, jos haastehakemus tai muu vastaava asiakirja oli annettava tiedoksi kyseisten säännösten mukaisesti.

Kolmannessa kohdassa tarkoitetun direktiivin soveltamiseksi annettavien kansallisten säännösten voimaantuloon saakka sovelletaan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan 15 päivänä marraskuuta 1965 tehdyn Haagin yleissopimuksen määräyksiä, jos haastehakemus tai muu vastaava asiakirja on annettava tiedoksi sanotun yleissopimuksen mukaisesti.

9 jakso

Vireilläolo ja samassa yhteydessä käsiteltävät kanteet

27 artikla

Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan samojen asiainosaisten välillä samaa asiaa koskevia kanteita, muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

Kun on ratkaistu, että se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen, tuomioistuimen, jossa kanne on myöhemmin nostettu, on jätettävä asia tutkimatta.

28 artikla

Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa vireillä olevat kanteet liittyvät toisiinsa, tuomioistuin, jossa kanne on myöhemmin nostettu, voi keskeyttää asian käsittelyn.

Jos toisiinsa liittyvät kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, tuomioistuin, jossa kanne on nostettu myöhemmin, voi asianosaisen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos kanteiden yhdistäminen on sen lain mukaan sallittua.

Tätä artiklaa sovellettaessa katsotaan kanteiden liittyvän toisiinsa silloin, kun niiden välillä on niin läheinen yhteys, että kanteiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on tarkoituksenmukaista sen välttämiseksi, että kanteiden käsitteleminen eri oikeudenkäynneissä johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin.

29 artikla

Jos useampi kuin yksi tuomioistuin on yksinomaisesti toimivaltainen, on muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, jätettävä asia tutkimatta.

30 artikla

Tätä jaksoa sovellettaessa asian katsotaan tulevan vireille tuomioistuimessa

1. päivänä, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen laiminlyönyt häneltä edellytetyjä toimia haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle, tai
2. jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomaisena ottaa sen vastaan, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen laiminlyönyt häneltä edellytetyjä toimia asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

10 jakso

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

31 artikla

Jäsenvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia voidaan pyytää sanotun valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian.

III LUKU

TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

32 artikla

Tuomiolla tarkoitetaan tässä asetuksessa jokaista jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaisua riippumatta siitä, kutsutaanko sitä tuomioksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä.

Ruotsissa maksamismääräystä (betalningsföreläggande) ja virkapumenettelyä (handräckning) koskevissa yksinkertaistetuissa menettelyissä ilmaisu "tuomioistuin" käsittää myös Ruotsin kruununvoutiviranomaisen (kronofogdemyndighet).

1 jakso

Tunnustaminen

33 artikla

Jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista.

Jos kysymys tuomion tunnustamisesta on riidan kohteena, voi jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, pyytää tämän luvun 2 ja 3 jaksossa tarkoitettua menettelyssä vahvistettavaksi, että tuomio on tunnustettava.

Jos tuomioon vedotaan jäsenvaltiossa vireillä olevassa asiassa ja tuon asian ratkaisu riippuu siitä, onko tuomio tunnustettava, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan, täytyykö jokin 41 ja 42 artiklassa säädetystä tunnustamatta jättämisen edellytyksistä.

2 jakso

Täytäntöönpano

34 artikla

Jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka siinä valtiossa on täytäntöönpanokelpoinen, on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa (täytäntöönpanojäsenvaltio), kun tuomio sen hakemuksesta, jonka etua asia koskee, on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi.

35 artikla

Täytäntöönpanoa koskevan pyynnön ottaa vastaan liitteessä II olevassa luettelossa mainittu tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen.

Alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy sen henkilön kotipaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa pyydetään, tai täytäntöönpanopaikan mukaan.

36 artikla

Täytäntöönpanoa pyydetään täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti.

Hakijan on ilmoitettava osoite tiedoksiantoja varten alueella, joka kuuluu sen tuomioistuimen tuomiopiiriin tai sen toimivaltaisen viranomaisen toimivallan piiriin, jolta täytäntöönpanoa pyydetään. Jos täytäntöönpanojäsenvaltion laki ei tunne tällaisen paikallisen osoitteen ilmoittamista, hakijan on nimettävä oikeudenkäynti-asiamies.

Jos toimivaltainen viranomainen on hallintoviranomainen, ei toista kohtaa sovelleta.

Hakemukseen on liitettävä 50 artiklassa mainitut asiakirjat.

37 artikla

Tuomio on julistettava täytäntöönpanokelpoiseksi heti, kun 50 artiklan edellyttämät muodollisuudet on saatettu loppuun, suoritettavaksi 41 ja 42 artiklan mukaista täytäntöönpanon epämisperusteiden tarkistusta. Asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei menettelyn tässä vaiheessa voi esittää huomautuksia.

38 artikla

Hakijalle on viivytyksettä annettava tiedoksi täytäntöönpanokelpoisuudesta annettavasta hakemuksesta tehty päätös sen täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti.

Asianosaiselle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on annettava tiedoksi ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta sekä tuomio, jos sitä ei vielä ole annettu tiedoksi tälle asianosaiselle.

39 artikla

Kumpi tahansa asianosainen voi hakea muutosta täytäntöönpanokelpoisuudesta annettavaa ilmoitusta koskevasta hakemuksesta tehtyyn päätökseen.

Muutosta on haettava liitteessä III mainitulta tuomioistuimelta.

Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

Jos asianosainen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jää saapumatta tuomioistuimeen käsittelyyn, joka koskee muutoksenhakua, 26 artiklan säännöksiä sovelletaan, vaikka asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei olisi kotipaikkaa jäsenvaltiossa.

Täytäntöönpanokelpoisuudesta annettua ilmoitusta koskeva muutoksenhakemus on jätettävä tuomioistuimeen kuukauden kuluessa ilmoituksen tiedoksiantamisesta. Jos asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on kotipaikka muussa valtiossa kuin siinä, jossa ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta on annettu, muutoksenhaku on kaksi kuukautta siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi hänelle joko henkilökohtaisesti tai hänen asunnollaan. Tätä määräaika ei voida pidentää välimatkan perusteella.

40 artikla

Muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta ainoastaan siten kuin tämän asetuksen liitteessä IV säädetään.

41 artikla

Tuomioistuimen, jolta muutosta haetaan 39 tai 40 artiklan mukaisesti, on annettava päätöksensä viipymättä. Tuomioistuin hylkää ilmoituksen täytäntöönpanokelpoisuudesta tai kumoaa sen,

1. jos ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta on selkeästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), jossa täytäntöönpanoa haetaan,

2. jos tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle niin hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa paitsi, jos vastaaja ei ole hakenut tuomioon muutosta, vaikka olisi voinut niin tehdä,
3. jos tuomio on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan,
4. jos tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa kuin jäsenvaltiossa samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa, ja viimeksi mainittu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomioon vedotaan.

Jäsenvaltiossa annettua tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.

42 artikla

Tuomioistuimen, jolta muutosta haetaan 39 tai 40 artiklan mukaisesti, on kieltäydyttävä antamasta ilmoitusta täytäntöönpanokelpoisuudesta tai kumottava se, jos II luvun 3, 4 ja 6 jakson säännöksiä ei ole noudatettu.

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan, on tutkiessaan, onko olemassa jokin ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu toimivalta-peruste, sidottu niihin tosiseikkoihin, joihin sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa tuomio on annettu, on perustanut toimivaltansa.

Rajoittamatta ensimmäisen kohdan määräysten soveltamista, sen jäsenvaltion tuomioistuimen, jossa tuomio on annettu, toimivaltaa ei voida tutkia; tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännökset eivät kuulu 41 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuihin oikeusjärjestyksen perusteisiin.

43 artikla

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 39 tai 40 artiklan mukaisesti, voi sen asianosaisen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon on haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, tai jos sellaisen muutoksenhakekeinon käyttämiseksi säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen; viimeksi mainitussa tapauksessa tuomioistuin voi määrätä ajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.

Tuomioistuin voi myös päättää, että täytäntöönpanon edellytyksenä on sen määräämän vakuuden asettaminen.

44 artikla

Kun tuomio on tunnustettava tämän asetuksen mukaisesti, hakija voi pyytää täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä, turvaamistoimet mukaan lukien, ilman että edellytetään 37 artiklan mukaisen täytäntöönpanokelpoisuutta koskevan ilmoituksen antamista.

Ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta oikeuttaa ryhtymään turvaamistoimiin.

Ennen kuin 39 artiklan viidennessä kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanokelpoisuudesta annettuun ilmoitukseen sovellettava muutoksenhaku-aika on kulunut umpeen ja ennen kuin mahdollisen muutoksenhaun johdosta on annettu päätös, täytäntöönpanotoimen kohteena olevan velallisen omaisuuteen ei saa kohdistaa muita täytäntöönpanotoimia kuin turvaamistoimia.

45 artikla

Jos jäsenvaltiossa annetulla tuomiolla on ratkaistu useita vaatimuksia ja jos ilmoitusta täytäntöönpanokelpoisuudesta ei voida antaa kaikkien vaatimusten osalta, tuomioistuimen on annettava se yhden tai useamman vaatimuksen osalta.

Hakija voi pyytää tuomion yhteen tai useampaan osaan rajoitettavaa ilmoitusta täytäntöönpanokelpoisuudesta.

46 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio, jolla joku on veloitettu maksamaan uhkasakko, on täytäntöönpanokelpoinen täytäntöönpanojäsenvaltiossa ainoastaan, jos sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa tuomio on annettu, on lopullisesti vahvistanut uhkasakon määrän.

47 artikla

Jos hakijalla on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, ollut kokonaan tai osittain maksuton oikeudenkäynti tai vapautus kulujen tai maksujen suorittamisesta, on hänellä oikeus myös tässä jaksossa tarkoitettussa menettelyssä maksuttomaan oikeudenkäyntiin ja vapautukseen kulujen tai maksujen suorittamisesta niin laajalti kuin se on mahdollista sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa tunnustamista tai täytäntöönpanoa pyydetään.

48 artikla

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, ei saa vaatia vakuutta, takuuta, talletusta tai muuta senkaltaista suoritusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

49 artikla

Täytäntöönpanojäsenvaltiossa ei saa periä mitään riidan kohteen arvon mukaan määräytyvää maksua tai veroa täytäntöönpanokelpoisuudesta annettavaa ilmoitusta koskevassa menettelyssä.

3 jakso

Yhteiset säännökset

50 artikla

Asianosaisen, joka vaatii tuomion tunnustamista tai pyytää ilmoitusta täytäntöönpanokelpoisuudesta, on annettava tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi.

Asianosaisen, joka pyytää ilmoitusta täytäntöönpanokelpoisuudesta, on esitettävä myös 51 artiklassa tarkoitettu todistus, tämän kuitenkin rajoittamatta 52 artiklan soveltamista.

51 artikla

Tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, on asianosaisen pyynnöstä laadittava tuomiosta todistus liitteessä V olevaa vakiolomaketta käyttäen.

52 artikla

Jos 51 artiklassa tarkoitettua todistusta ei esitetä, toimivaltainen tuomioistuin tai viranomainen voi asettaa sen esittämiseksi määrääjän tai hyväksyjä kyseisen asiakirjan veroisia muita asiakirjoja tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettyinä, vapauttaa asiakirjan esittämisvelvollisuudesta.

Tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen vaatimuksesta asiakirjoista on annettava käännös. Käännöksen tulee olla sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen jossakin jäsenvaltiossa kelpoisuus.

53 artikla

Edellä 50 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen samoin kuin asianajovaltakirjan osalta, jos sellainen on annettu, ei saa vaatia laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta.

IV LUKU

VIRALLISET ASIAKIRJAT JA TUOMIOISTUIMESSA TEHTY SOVINTO

54 artikla

Viralliset asiakirjat (actes authentiques), jotka on laadittu jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä täytäntöönpanokelpoisia, on pyynnöstä julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi toisessa jäsenvaltiossa 34–49 artiklan säännösten mukaisessa menettelyssä. Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 39 tai 40 artiklan mukaisesti, voi kieltäytyä antamasta ilmoitusta täytäntöönpanokelpoisuudesta tai kumota sen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selkeästi vastoin täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita.

Täytäntöönpanopyynnön yhteydessä toimitetun asiakirjan on täytettävä ne edellytykset, jotka ovat tarpeen, että se voidaan hyväksyä viralliseksi asiakirjaksi siinä jäsenvaltiossa, jossa asiakirja on laadittu.

Edellä III luvun 3 jaksossa olevia säännöksiä on noudatettava soveltuvien osin.

Toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa, jossa virallinen asiakirja on laadittu tai rekisteröity, on sellaisen henkilön pyynnöstä, jonka etua asia koskee, laadittava siitä todistus liitteessä VI olevaa vakiolomaketta käyttäen.

55 artikla

Jäsenvaltion tuomioistuimessa oikeudenkäynnin aikana tehty sovinto, joka on täytäntöönpanokelpoinen sanotussa valtiossa, on täytäntöönpanokelpoinen täytäntöönpanojäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin viralliset asiakirjat. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen, jossa sovinto tehtiin, on asianosaisen pyynnöstä laadittava siitä todistus liitteessä V olevaa vakiolomaketta käyttäen.

Myös hallintoviranomaisten luona tehty tai hallintoviranomaisten oikeaksi todistama elatusvelvollisuutta koskeva sopimus katsotaan 54 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuksi viralliseksi asiakirjaksi.

V LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

56 artikla

Jäsenvaltion tuomioistuimen on sovellettava omaa lakiaan ratkaistessaan, onko asianosaisella kotipaikkaa sen alueella. Jos asianosaisella ei ole kotipaikkaa siinä valtiossa, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, tuomioistuimen on ratkaistessaan kysymyksen siitä, onko asianosaisella kotipaikka jossakin muussa jäsenvaltiossa, sovellettava tuon toisen jäsenvaltion lakia.

57 artikla

Tätä asetusta sovellettaessa yhtiön tai muun oikeushenkilön kotipaikka on paikkakunta, jolla sillä on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka.

VI LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

58 artikla

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, ja sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu sen jälkeen, kun tämä asetusta on tullut voimaan.

Tuomiot, jotka on annettu sen jälkeen kun tämä asetusta on tullut voimaan asioissa, jotka on pantu vireille ennen tämän asetuksen voimaantuloa, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön III luvun säännösten mukaisesti, jos sovelletut toimivaltasäännökset vastaavat II luvun säännöksiä tai Brysselin yleissopimuksen määräyksiä tai sellaisen yleissopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa sen jäsenvaltion, jossa tuomio on annettu, ja täytäntöönpanojäsenvaltion välillä.

VII LUKU

ASETUKSEN SUHDE MUIHIN SÄÄDÖKSIIN

59 artikla

Tämä asetus ei vaikuta sellaisten säännösten soveltamiseen, joilla säännellään tuomioistuinten toimivaltaa tai tuomioiden tunnustamista taikka täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenoilla ja jotka sisältyvät yhteisöjen toimielinten antamiin säädöksiin tai näiden säädösten täytäntöönpanemiseksi yhdenmukaistettuun kansalliseen lainsäädäntöön.

60 artikla

Tämä asetus korvaa jäsenvaltioiden osalta Brysselin yleissopimuksen.

Vuoden 1968 Brysselin yleissopimusta sovelletaan kuitenkin seuraavissa tapauksissa:

1. kun vastaajan kotipaikka on sellaisen jäsenvaltion alueella, jota tämä asetus ei sido, tai kun sanotun valtion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia Brysselin yleissopimuksen 16 ja 17 artiklan nojalla;
2. vireilläoloon ja samassa yhteydessä käsiteltäviin kanteisiin Brysselin yleissopimuksen 21 ja 22 artiklan mukaisesti, kun kanteista toinen on nostettu jäsenvaltiossa, jota tämä asetus ei sido, ja toinen jäsenvaltiossa, jota tämä asetus sitoo.

Brysselin yleissopimuksen nojalla toimivaltaisen tuomioistuimen jäsenvaltiossa antamat tuomiot on tunnustettava ja pantava täytäntöön jäsenvaltiossa, joita tämä asetus sitoo, tämän asetuksen III luvun mukaisesti.

61 artikla

Rajoittamatta 58 artiklan toisen kohdan, 62 ja 63 artiklan soveltamista tämä asetus korvaa jäsenvaltioiden osalta seuraavat yleissopimukset ja sopimukset:

- Belgian ja Ranskan sopimuksen tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden, välitystuomioiden ja virallisten asiakirjojen pätevydestä ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Pariisissa 8 päivänä heinäkuuta 1899,
- Belgian ja Alankomaiden sopimuksen tuomioistuimen alueellisesta toimivallasta, konkurssista sekä tuomioiden, välitystuomioiden ja virallisten asiakirjojen pätevydestä ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Brysselissä 28 päivänä maaliskuuta 1925,

- Ranskan ja Italian sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Roomassa 3 päivänä kesäkuuta 1930,
- Saksan ja Italian sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Roomassa 9 päivänä maaliskuuta 1936,
- Belgian ja Itävallan sopimuksen elatusvelvollisuutta koskevien tuomioiden ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Wienissä 25 päivänä lokakuuta 1957,
- Saksan ja Belgian sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, välitystuomioiden ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Bonnissa 30 päivänä kesäkuuta 1958,
- Alankomaiden ja Italian sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Roomassa 17 päivänä huhtikuuta 1959,
- Saksan ja Itävallan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Wienissä 6 päivänä kesäkuuta 1959,
- Belgian ja Itävallan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, välitystuomioiden ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Wienissä 16 päivänä kesäkuuta 1959,
- Kreikan ja Saksan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, sovintojen ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Ateenassa 4 päivänä marraskuuta 1961,
- Belgian ja Italian sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden ja muiden täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Roomassa 6 päivänä huhtikuuta 1962,
- Alankomaiden ja Saksan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden ja muiden täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Haagissa 30 päivänä elokuuta 1962,
- Alankomaiden ja Itävallan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Haagissa 6 päivänä helmikuuta 1963,

- Ranskan ja Itävallan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden ja virallisten asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Wienissä 15 päivänä heinäkuuta 1966,
- Espanjan ja Ranskan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden ja välitystuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Pariisissa 28 päivänä toukokuuta 1969,
- Luxemburgin ja Itävallan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden ja virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Luxemburgissa 29 päivänä heinäkuuta 1971,
- Italian ja Itävallan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, sovintojen ja virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Roomassa 16 päivänä marraskuuta 1971,
- Espanjan ja Italian sopimuksen oikeusavusta sekä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Madridissa 22 päivänä toukokuuta 1973,
- 11 päivänä lokakuuta 1977 sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Kööpenhaminassa 22 päivänä toukokuuta 1973,
- Itävallan ja Ruotsin sopimuksen siviilioikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Tukholmassa 16 päivänä syyskuuta 1982,
- Espanjan ja Saksan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen ja täytäntöönpanokelpoisten virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Bonnissa 14 päivänä marraskuuta 1983,
- Itävallan ja Espanjan sopimuksen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen ja täytäntöönpanokelpoisten virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Wienissä 17 päivänä helmikuuta 1984,
- Suomen ja Itävallan sopimuksen yksityisoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Wienissä 17 päivänä marraskuuta 1986,
- Belgian, Alankomaiden ja Luxemburgin sopimuksen tuomioistuimen toimivallasta, konkurssista sekä tuomioiden, välitystuomioiden ja virallisten asiakirjojen pätevydestä ja täytäntöönpanosta, allekirjoitettu Brysselissä 24 päivänä marraskuuta 1961, siltä osin kuin mainittu sopimus on voimassa.

62 artikla

Edellä 61 artiklassa mainitut valtiosopimukset ovat edelleen voimassa sellaisissa asioissa, joissa tätä asetusta ei sovelleta.

Ne ovat edelleen voimassa myös niiden tuomioiden osalta, jotka on annettu, ja niiden virallisten asiakirjojen osalta, jotka on laadittu ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

63 artikla

Tämä asetus ei vaikuta tuomioistuinten toimivaltaa tai tuomioiden tunnustamista taikka täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenalailta säänteleviin sopimuksiin, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat. Tällaisia sopimuksia ovat

- yleissopimus eurooppapatenttien myöntämisestä, (Euroopan patenttisopimus) tehty Münchenissä 5 päivänä lokakuuta 1973,
- Varsovan yleissopimus . . .
- . . .

Yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi ensimmäistä kohtaa sovelletaan seuraavasti:

1. Tämä asetus ei rajoita, että erityistä oikeudenalaa koskevan valtiosopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuin voi vedota kyseisen sopimuksen mukaisiin perusteisiin toimivaltansa osalta silloinkin, kun vastaajalla on kotipaikka sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei ole tuon sopimuksen osapuoli. Asiaa käsittelevän tuomioistuimen on kuitenkin sovellettava tämän asetuksen 26 artiklaa.
2. Jäsenvaltiossa annetut tuomiot, jotka on antanut erityistä oikeudenalaa koskevan valtiosopimuksen perusteella itseään toimivaltaisena pitänyt tuomioistuin, on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen mukaisesti.

Jos erityistä oikeudenalaa koskeva valtiosopimus, jonka osapuolia ovat sekä jäsenvaltio, jossa tuomio on annettu, että jäsenvaltio, jolle pyyntö on osoitettu, sisältää tuomion tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevia ehtoja, niitä on noudatettava. Kuitenkin voidaan aina soveltaa niitä tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat tuomion tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa noudatettavaa menettelyä.

64 artikla

Tämä asetus ei vaikuta sopimuksiin, joilla jäsenvaltiot Brysselin yleissopimuksen 59 artiklan mukaisesti ja ennen tämän asetuksen voimaantuloa ovat sitoutuneet olemaan tämän tunnustettava tuomiota, joka on annettu toisessa mainitun yleissopimuksen osapuolena olevassa valtiossa sellaista vastaajaa vastaan, jolla on kotipaikka tai asuinpaikka kolmannessa valtiossa, jos tuomion antaneen tuomioistuimen toimivalta kyseisen yleissopimuksen 4 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa on voinut perustua ainoastaan saman yleissopimuksen 3 artiklan 2 kappaleessa mainittuun toimivaltaperusteeseen.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

65 artikla

Viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen sen soveltamisesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia asetuksen mukauttamiseksi.

66 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisena antamansa säädökset, joilla muutetaan niiden liitteessä I mainittuja

lainsäädännön säännöksiä sekä liitteissä II ja III ilmoitettuja tuomioistuimia tai toimivaltaisia viranomaisia. Komissio mukauttaa sen johdosta asianomaisia liitteitä.

67 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

Tämän asetuksen 3 artiklan toisessa kohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaa koskevat kansalliset säännökset ovat seuraavat:

- Belgiassa: siviililain (Code civil – Burgerlijk Wetboek) 15 artikla sekä oikeudenkäyntilain (Code judiciaire – Gerechtelijk Wetboek) 638 artikla,
- Saksan liittotasavallassa: riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Zivilprozeßordnung) 23 artikla,
- Kreikassa: riita-asioiden oikeudenkäyntilain (ώδικας πολιτικής δικονομίας) 1 artikla,
- Ranskassa: siviililain (Code civil) 14 ja 15 artikla,
- Italiassa: 31 päivänä toukokuuta 1995 annetun lain N:o 218 3 ja 4 artikla,
- Luxemburgissa: siviililain (Code civil) 14 ja 15 artikla,
- Itävallassa: tuomioistuimen toimivaltaa koskevan lain (Jurisdiktionsnorm) 99 artikla,
- Alankomaissa: riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering) 126 artiklan 3 kappale ja 127 artikla,
- Portugalissa: riita-asioiden oikeudenkäyntilain (Código de Processo Civil) 65 artiklan 1 c ja 2 kohta ja 65 A artiklan c kohta sekä työasioiden oikeudenkäyntilain (Código de Processo de Trabalho) 11 artikla,
- Suomessa: oikeudenkäymiskaaren/rättegångsbalken 10 luvun 1 artiklan 1 momentin toinen, kolmas ja neljäs virke,
- Ruotsissa: oikeudenkäymiskaaren (rättegångsbalken) 10 luvun 3 artiklan ensimmäisen kappaleen ensimmäinen virke.

LIITE II

Tämän asetuksen 35 artiklassa tarkoitetut pyynnöt on osoitettava seuraaville tuomioistuimille tai toimivaltaisille viranomaisille:

—
—
—

LIITE III

Tämän asetuksen 39 artiklassa tarkoitetut muutoksenhakemukset on osoitettava seuraaville tuomioistuimille:

—
—
—

LIITE IV

40 artiklassa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen voidaan hakea muutosta ainoastaan:

- Belgiassa, Kreikassa, Espanjassa, Italiassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa kassaatiovalituksella,
- Saksassa Rechtsbeschwerdellä,
- Itävallassa Revisionsrekursilla,
- Portugalissa oikeuskysymykseen rajoituvalla valituksella (recurso restrito à matéria de direito),
- Suomessa valittamalla korkeimmalta oikeudelta/genom besvär hos högsta domstolen,
- Ruotsissa valittamalla Högsta domstolenilta.

LIITE V

Neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... 51 ja 55 artiklan mukainen tuomioita ja tuomioistuimessa tehtyjä sovintoja koskeva todistus

(Suomi, finès, finska, finnisch, Finnish ...)

1. Maa, jossa annettu
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1. Nimi
 - 2.2. Osoite
 - 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite
3. Tuomion antanut / tuomioistuimessa tehdyn sovinnon hyväksynyt tuomioistuin
 - 3.1. Tuomioistuin
 - 3.2. Tuomioistuimen sijaintipaikka
4. Tuomio / tuomioistuimessa tehty sovinto
 - 4.1. Päivämäärä
 - 4.2. Viitenumero
 - 4.3. Asianosaiset
 - 4.3.1. Kantajan nimi (kantajien nimet)
 - 4.3.2. Vastaajan nimi (vastaajien nimet)
 - 4.3.3. Mahdollisten muiden asianosaisten nimet
 - 4.4. Vastaajan poissaollessa annettu tuomio
 - 4.4.1. Haasteen tiedoksiantopäivämäärä
 - 4.5. Ratkaisun teksti tämän todistuksen liitteenä
5. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty maksuton oikeudenkäynti

Tuomio/tuomioistuimessa tehty sovinto on täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, jossa se on annettu (asetuksen (EY) N:o .../... 24 ja 55 artikla) seuraavaa/seuraavia vastaan:

Nimi:

Tehty ssa/ssä, päivänä kuuta

Allekirjoitus ja/tai leima

LIITE VI

Neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... 54 artiklan mukainen virallisia asiakirjoja koskeva todistus

(Suomi, finés, finska, finnisch, Finnish, ...)

1. Maa, jossa annettu
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1. Nimi
 - 2.2. Osoite
 - 2.3. Puhelin/telekopio/sähköpostiosoite
3. Asiakirjan virallistanut viranomainen (täytetään soveltuvin osin)
 - 3.1. Virallisen asiakirjan laadintaan osallistunut viranomainen
 - 3.1.1. Viranomaisen nimi ja asema
 - 3.1.2. Viranomaisen toimipaikka
 - 3.2. Virallisen asiakirjan rekisteröinyt viranomainen (täytetään soveltuvin osin)
 - 3.2.1. Viranomaistyyppi
 - 3.2.2. Viranomaisen toimipaikka
4. Virallinen asiakirja
 - 4.1. Asiakirjan kuvaus
 - 4.2. Päivämäärä
 - 4.2.1. laatimispäivämäärä
 - 4.2.2. jos eroaa edellisestä: rekisteröintipäivämäärä
 - 4.3. Viitenumero
 - 4.4. Asianosaiset
 - 4.4.1. Velkojan nimi
 - 4.4.2. Velallisen nimi
5. Täytäntöönpanokelpoisen veloitteen teksti on tämän todistuksen liitteenä.

Virallinen asiakirja on täytäntöönpanokelpoinen velallista vastaan siinä valtiossa, jossa se on annettu (asetuksen (EY) N:o .../... 54 artikla)

Nimi: :

Tehty ssa/ssä, päivänä kuuta

Allekirjoitus ja/tai leima

Ehdotus neuvoston asetus Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 3605/93 muuttamisesta

(1999/C 376 E/02)

KOM(1999) 444 lopull. — 1999/0196(CNS)

(Komission esittämä 13 päivänä syyskuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 artiklan 14 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetystä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa ja 22 päivänä marraskuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93 ⁽¹⁾ määritellään ilmaisut ”julkisen”, ”alijäämä” ja ”sijoitus” viittaamalla Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmään (EKT); kyseinen järjestelmä on korvattu 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2223/96 ⁽²⁾ Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmällä (jäljempänä ”EKT-95”);

(2) liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa ja neuvoston asetuksessa N:o 3605/93 käytettyä ”julkisen velan” määritelmää on laajennettava edelleen viittaamalla EKT-95:n luokituskoodeihin; johdannaistuotteilla, sellaisina kuin ne on määritelty EKT-95:ssä, ei ole samantasaista nimellisarvoa kuin muilla velkainstrumenteilla; tästä syystä johdannaisia ei voida sisällyttää julkisen velan muodostaviin sitoumuksiin liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan noudattamiseksi; lisäksi koska ulkomaan valuutassa määritetyt sitoumukset koskevat valuuttakursseista tehdyt sopimukset, on aiheellista ottaa huomioon nämä kurssit muunnettaessa sitoumuksia kansalliseksi valuutaksi ja soveltaa tätä käytäntöä myös sopimuksiin, jotka koskevat ulkomaan valuuttojen välisiä vaihtokursseja;

(3) toisaalta on aiheellista saattaa EKT-95:n perusteella yhdenmukaisiksi julkisen talouden alijäämän ja bruttokansantuotteen sekä julkisen velan ja bruttokansantuotteen suhteiden laskentamenetelmät, joihin molempiin viitataan perustamissopimuksen 104 artiklassa; EKT-95:ssä määritellään tarkasti markkinahintainen bruttokansantuote;

(4) julkisyhteisöjen konsolidoidut korkomenot ovat jäsenvaltioiden julkisen talouden tilan valvonnan kannalta merkittävä indikaattori; korkomenot liittyvät olennaisesti julkiseen velkaan; velka, joka jäsenvaltioiden on komissiolle ilmoitettava, on konsolidoitava julkisen talouden aloilla; julkisen velan ja korkomenojen tason on vastattava toisiaan; EKT-95:ssä (kohta 1.58) noudatettu menetelmä sallii sen, että eräissä analyyseissä konsolidoidut kokonaisluvut ovat tärkeämpiä kuin yleiset bruttoluvut; on selvennettävä tapaa, jolla jäsenvaltioiden on esitettävä korkomenoja koskevat luvut komissiolle;

(5) EKT-95:n määritelmät ja koodit voidaan joutua tarkistamaan kansallisten tilastojen yhdenmukaistamisen vuoksi tai muista syistä; EKT-95:n tarkistuksista tai sen menetelmien muutoksista päättää neuvosto tai komissio noudattaen perustamissopimuksessa ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2223/96 vahvistettuja toimivaltaa ja menettelyä koskevia sääntöjä;

(6) neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että vanhaa Euroopan kansantaloudentilinpitojärjestelmää käytetään edelleen liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä siirtymäkauden ajan 1 päivänä syyskuuta 1999 tehtävään ilmoitukseen saakka,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 3605/93 seuraavasti:

1) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”1 artikla

1. Liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan ja tämän asetuksen soveltamiseksi seuraavissa kohdissa esiintyvät ilmaisut määritellään Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmän (jäljempänä ”EKT-95”) mukaisesti, josta on säädetty 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2223/96. Suluissa olevat koodit viittaavat EKT-95:een.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

2. 'Julkisella' tarkoitetaan 'julkisyhteisöihin' liittyvää (S.13), ja se jaetaan edelleen 'valtionhallintoon' (S.1311), 'osavaltiohallintoon' (S.1312), 'paikallishallintoon' (S.1313) ja 'sosiaaliturvarahastoihin' (S.1314), lukuun ottamatta EKT-95:ssä tarkoitettuja kaupallisia toimia.

Kaupallisten toimien jättäminen ulkopuolelle tarkoittaa, että 'julkisyhteisöt' (S.13) käsittävät ainoastaan institutionaaliset yksiköt, joiden pääasiallinen tehtävä on tuottaa markkinatomia palveluja.

3. 'Julkisyhteisöjen (liiallinen) alijäämä' on 'julkisyhteisöjen' (S.13) nettoluotonanto suhteessa nettoluotonottoon (B.9) sellaisena kuin se on määritelty EKT-95:ssä. Julkisyhteisöjen alijäämään sisältyvät korot (D.41) on määritelty EKT-95:ssä.

4. 'Julkinen sijoitus' on 'julkisyhteisöjen' (S.13) kiinteän pääoman bruttomuodostus (P.51) sellaisena kuin se on määritelty EKT-95:ssä.

5. 'Julkinen velka' on 'julkisyhteisöjen' (S.13) kaikkien bruttomääräisten sitoumusten nimellisarvo vuoden lopussa lukuun ottamatta sitoumuksia, joita vastaavat varat ovat julkisyhteisöjen (S.13) hallussa.

Julkinen velka muodostuu seuraaviin ryhmiin kuuluvista julkisyhteisöjen sitoumuksista: käteisraha ja talletukset (AF.2), muut arvopaperit kuin osakkeet lukuun ottamatta johdannaisia (AF.33) ja lainoja (AF.4) EKT-95:n mukaan määriteltynä.

Sitoumuksen nimellisarvo vuoden lopussa on nykyarvo.

Indeksiin sidotun sitoumuksen nimellisarvo vastaa sen nykyarvoa vuoden lopussa todetulla indeksiin sidotun pääoman vahvistumisella tarkistettuna.

Ulkomaan valuutassa määritellyt sitoumukset muunnetaan kansalliseksi valuutaksi valuuttamarkkinoiden kunkin vuo-

den viimeisen työpäivän kurssin mukaan lukuun ottamatta sitoumuksia, joiden kurssiriski katetaan sopimuksilla. Nämä sitoumukset muutetaan kansalliseksi valuutaksi kyseisissä sopimuksissa määrättyihin kurssiin.

2 artikla

Liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan ja tämän asetuksen soveltamiseksi bruttokansantuote määritellään markkinahintaiseksi bruttokansantuotteeksi EKT-95:ssä olevan markkinahintaisen bruttokansantuotteen (B.1*g) määritelmän mukaisesti."

2) Asetuksen 4 artiklan 2 alakohdassa toisen luettelamakohdan lopussa luetellut alaryhmät S.61, S.62 ja S.63 korvataan koodeilla S.1311, S.1312, S.1313 ja S.1314.

3) Asetuksen 5 artiklan lopussa sanat "ja korkoihin" korvataan sanoilla "ja (konsolidoituihin) korkoihin".

4) Asetuksen 7 artikla korvataan seuraavasti:

"7 artikla

Jos EKT-95:tä tarkistetaan tai sen menetelmiä muutetaan, mistä päättää neuvosto tai komissio perustamissopimuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 2223/96 vahvistettujen toimivaltaa ja menettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, komissio ottaa 1, 2 ja 4 artiklassa käyttöön uudet viittaukset EKT-95:een."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvistä petoksista ja väärennysrikoksista

(1999/C 376 E/03)

KOM(1999) 438 lopull. — 1999/0190(CNS)

(Komission esittämä 15 päivänä syyskuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan kohdistuvat petokset ja väärennysrikokset ovat usein luonteeltaan kansainvälisiä.
- 2) Euroopan neuvostossa, G8-maiden ryhmässä, OECD:ssä, Interpolissa ja YK:ssä tässä yhteydessä tehty työ on tärkeää, mutta sitä on tarpeen täydentää Euroopan unionin toimilla.
- 3) Neuvosto katsoo tietäytyyppeistä, muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten vakavuuden ja kehityksen edellyttävän kokonaisvaltaista ratkaisua. Suosituksessa N:o 18 järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskeva toimintasuunnitelma⁽¹⁾, jonka Amsterdamissa 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt, sekä neuvoston ja komission toimintasuunnitelman parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta⁽²⁾, jonka Wienissä kokoontunut 11 ja 12 päivänä joulukuuta 1998 Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt, 46 kohdassa edellytetään toimenpiteitä tässä asiassa.
- 4) Toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tämän puitepäätöksen tavoitteita, että kaikissa jäsenvaltioissa kaikenlaisiin muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan kohdistuvat petokset ja väärennysrikokset tunnustetaan rikoksiksi sekä rangaistaan tehokkailla, suhteutetuilla ja varoittavilla seuraamuksilla, jäsenvaltiot eivät voi, ottaen huomioon näiden rikosten kansainvälisen ulottuvuuden, riittävällä tavalla toteuttaa mainittuja tavoitteita, jotka voidaan toteuttaa paremmin Euroopan unionin toimesta. Tämä puitepäätös rajoittuu vähimpään näiden tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tähän tarkoitukseen.

5) Tämän puitepäätöksen olisi autettava muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan kohdistuvat petosten ja väärennysrikosten torjunnassa yhdessä muiden neuvoston jo hyväksymien säädösten kanssa, kuten Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta hyväksytty yhteinen toiminta 98/428/YOS⁽³⁾, rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa hyväksytty yhteinen toiminta 98/733/YOS⁽⁴⁾ rahanpesusta, rikoksentekevälaineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittämisestä, jäädyttämisestä, takavarikosta ja menetyksi tuomitsemisesta hyväksytty yhteinen toiminta rahanpesusta 98/699/YOS⁽⁵⁾ sekä Europolin toimivaltuuksien laajentamisesta rahanväärennykseen ja maksuvälineiden väärennykseen 29 päivänä huhtikuuta 1999 tehty neuvoston päätös⁽⁶⁾.

- 6) Komissio on antanut tiedonannon muihin maksuvälineisiin kuin käteiseen rahaan liittyvien petosten ja väärennysrikosten torjuntaa koskevat toimintapuitteet⁽⁷⁾, jolla edistetään sekä ongelman ennaltaehkäisyn että sen torjunnan kattavaa unionin politiikkaa.
- 7) Komission mainittuun tiedonantoon sisältyy luonnos yhteiseksi toiminnaksi, joka on osa tätä kattavaa lähestymistapaa ja tämän puitepäätöksen lähtökohta.
- 8) On tarpeen, että kuvaus toimista, jotka on kriminalisoitava, jos ne liittyvät muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyviin petoksiin ja väärennysrikoksiin, kattaa kaikki ne toimet, joista järjestäytyneen rikollisuuden muodostama uhka muodostuu tällä alalla.
- 9) On tarpeen, että nämä toimet luokitellaan rikoksiksi jäsenvaltioissa, ja että näihin rikoksiin syyllistyneille tai niistä vastuussa oleville luonnollisille ja oikeushenkilöille määrätään tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia seuraamuksia, ja että näiden rikosten katsotaan olevan rahanpesun alkurikoksia.
- 10) On tarpeen, että jäsenvaltiot neuvottelevat keskenään, kun tietty rikos kuuluu useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaan.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 7.7.1998 s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 351, 29.12.1998 s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 333, 9.12.1998 s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL C 149, 28.5.1999 s. 16.

⁽⁵⁾ KOM(1998) 395 lopull.

⁽¹⁾ EYVL C 251, 15.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1.

11) On myös tarpeen, että jäsenvaltiot tekevät tehokkaasti yhteistyötä maksujärjestelmien toiminnasta ja valvonnasta vastuussa olevien yksityisten laitosten ja elinten kanssa, ja että jäsenvaltiot antavat toisilleen mahdollisimman laajalti keskinäistä oikeusapua.

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määritelmät

1. Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan, rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien tarkempien määritelmien soveltamista,

- a) ”(muulla) maksuvälineellä (kuin käteisrahalla)” sellaista muuta välinettä kuin laillisia maksuvälineitä (seteleitä ja metallirahoja), jonka avulla laillinen haltija/maksaja voi joko käyttämällä välinettä yksinään tai yhdessä toisen maksuvälineen kanssa saada käyttöönsä rahaa tai arvoa, suorittaa tai vastaanottaa maksuja tavaroista, palveluista tai muusta arvon sisältävästä kohteesta, tai antaa määräyksen tai laatia viestin, jossa vaaditaan varojen siirtoa (osapuolelta olevan rahallisen saatavan muodossa) maksunsaajan määräämälle tai muutoin valtuutetaan siihen,
- b) ”maksutapahtumalla” maksuvälineellä toteutettua rahan tai arvon hankkimista, maksun suorittamista tai vastaanottamista tavaroista, palveluista tai muusta arvon sisältävästä kohteesta ja/tai sellaisen määräyksen antamista tai viestin laatimista, jossa vaaditaan varojen siirtoa (osapuolelta olevan rahallisen saatavan muodossa) maksunsaajan määräämälle taholle tai muutoin valtuutetaan siihen,
- c) ”välineiden valmistukseen käytettävillä laitteilla” kaikkia laitteita (mukaan lukien ohjelmistot), jotka on suunniteltu tai joita on mukautettu siten, että maksuvälineitä, maksutapahtumia tai niiden osia voidaan niiden avulla hyödyntää, valmistaa tai muuttaa, ja niihin kuuluvat myös laitteet, jotka on suunniteltu tai joita on mukautettu siten, että maksuvälineen tai maksutapahtuman sisältämiä tai niihin liittyviä tietoja voidaan niiden avulla muuttaa tai mukauttaa,
- d) ”oikeushenkilöllä” mitä tahansa muodostumaa, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan lainsäädännön nojalla, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisia elimiä niiden käytäessä julkiseen valtaan liittyviä oikeuksiaan sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä,
- e) ”rahanpesulla” neuvoston direktiivin 91/308/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu tekoja.

2. Tässä puitepäätöksessä jäsenvaltion ”kansalaisella” tarkoitetaan 13 päivänä joulukuuta 1957 tehdyn, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen b kohdan mukaisissa jäsenvaltion antamissa selityksissä tarkoitettuja kansalaisia.

2 artikla

Tekojen kuvaus

Jäljempänä 3–6 artiklassa säädetyt toimenpiteet liittyvät seuraavan tyyppisiin tarkoituksellisiin tekoihin:

- a) maksuvälineen anastaminen,
- b) maksuvälineen väärentäminen,
- c) maksuvälineen tietoinen käsittely ilman haltijan lupaa,
- d) anastetun tai väärennetyn maksuvälineen tietoinen hallussapito,
- e) anastetun tai väärennetyn maksuvälineen tietoinen käyttö tai suoritettun maksun tietoinen hyväksyminen,
- f) tunnistetietojen tietoinen luvaton käyttö maksutapahtuman käynnistämiseksi tai käsittelemiseksi,
- g) väärin tunnistetietojen tietoinen käyttö maksutapahtuman käynnistämiseksi tai käsittelemiseksi,
- h) asiaa koskevien tietojen, mukaan lukien tilitiedot tai muut tunnistetiedot, väärentäminen maksutapahtuman käynnistämiseksi tai käsittelemiseksi,
- i) tunnistetietojen luvaton luovuttaminen maksutapahtuman käynnistämiseksi tai käsittelemiseksi,
- j) mukautettujen välineiden tai maksuvälineiden osien valmistus, käsittely, hallussapito tai käyttö seuraaviin tarkoituksiin:
- minkä tahansa maksuvälineen tai sen osan valmistaminen tai muuttaminen,
- edellä f-i alakohdassa tarkoitettujen petollisten tekojen suorittaminen;

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa rikollisessa tarkoituksessa tehdyissä teoissa avustaminen tai niihin yllyttäminen taikka niistä saadun arvon tai taloudellisen hyödyn tietoinen vastaanottaminen.

⁽¹⁾ EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

3 artikla

Kansallisella tasolla toteutettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on luokiteltava edellä 2 artiklan mukaiset teot rikoksiksi.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että oikeushenkilöt voidaan asettaa vastuuseen 1 kohdassa tarkoitetuista rikoksista, jotka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen osana toimien henkilö, jonka johtava asema toimielimessä perustuu
 - a) valtaan edustaa oikeushenkilöä, tai
 - b) valtaan tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta, taikka
 - c) valtuuksiin harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdassa tarkoitettujen rikosten seuraamukset ovat:
 - a) luonnollisten henkilöiden osalta tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia, ja niihin kuuluu ainakin vakavissa tapauksissa vapauden menetys, joka voi antaa aiheen rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen,
 - b) oikeushenkilöiden osalta tehokkaita, suhteutettuja ja varoitettavia seuraamuksia, ja niihin kuuluvat sekä rikosoikeudelliset että muut sakot, ja niihin voivat kuulua muut seuraamukset, kuten
 - i) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettyjen etuuksien tai tuen saamiseen,
 - ii) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa,
 - iii) oikeudelliseen valvontaan asettaminen,
 - iv) oikeudellinen määräys lopettaa toiminta.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rikoksia on pidettävä yhteisen toiminnan 98/699/YOS mukaisesti törkeinä rikoksina.

4 artikla

Toimivalta

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettut rikokset kuuluvat jäsenvaltion toimivaltaan, kun
 - a) rikos on kokonaan tai osittain tehty sen alueella,
 - b) rikosentekijä on sen kansalainen.

Jollei 2 kohdasta muuta johdu jäsenvaltio voi rajoittaa toimivaltaansa ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltio, joka ei rajoita toimivaltaansa tällaisella tavalla, voi tästä huolimatta käyttää ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaista toimivaltaa ainoastaan tietyissä tapauksissa tai olosuhteissa.

2. Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio ei luovuta omia kansalaisiaan, sen toimivalta ulottuu niihin 3 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, joita sen omat kansalaiset tekevät sen alueen ulkopuolella.

Jos jäsenvaltion kansalaisen epäillään syyllistyneen johonkin 3 artiklassa tarkoitetuista rikoksista toisessa jäsenvaltiossa ja jos jäsenvaltio ei luovuta kyseistä henkilöä tähän toiseen jäsenvaltioon yksinomaan henkilön kansalaisuuden perusteella, luovutuksesta kieltäytyneen jäsenvaltion on tarvittaessa annettava asia toimivaltaisille viranomaisilleen syytteenpanoa varten.

Syytteenpanemiseksi kaikki rikokseen liittyvät asiakirjat, tiedot ja todisteet on toimitettava joulukuun 13 päivänä 1957 tehdyn, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

Luovutuspyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle on ilmoitettava syytteenpanosta ja oikeuskäsittelyn tuloksesta.

5 artikla

Julkisten ja yksityisten laitosten yhteistyö

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistakseen, että maksujärjestelmien hallintaan, valvontaan ja seurantaan osallistuvat julkiset ja yksityiset laitokset sekä julkiset ja yksityiset elimet tekevät yhteistyötä tässä puitepäätöksessä tarkoitettujen rikosten tutkinnasta ja rangaistusseuraamusten määrittämisestä vastuussa olevien viranomaisten kanssa.

Näiden laitosten ja elinten olisi erityisesti

- a) tehtävä edellä mainituille viranomaisille omasta aloitteestaan ilmoitus silloin, kun on perusteltua aihetta epäillä, että on tehty jokin edellä mainituista rikoksista,
- b) toimitettava edellä mainituille viranomaisille niiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kaikki tarpeelliset tiedot.

2. Henkilötietojen käsittelyn osalta 1 kohdan täytäntöönpanossa on varmistettava sellainen suojelun taso, joka vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ säännöksiä. Tietoja voidaan käyttää vain niihin tarkoituksiin, joihin ne on luovutettu.

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

*6 artikla***Jäsenvaltioiden yhteistyö**

1. Jäsenvaltiot antavat toisilleen voimassa olevien yleissopimusten sekä monen- ja kahdenvälisen sopimusten ja järjestelyjen mukaisesti mahdollisimman laajalti keskinäistä apua tässä puitepääatöksessä tarkoitettuihin rikoksiin liittyvissä oikeudenkäyntimenettelyissä

2. Jos tässä puitepääatöksessä tarkoitettu rikos kuuluu usean jäsenvaltion toimivaltaan, näiden valtioiden on neuvoteltava keskenään toiminnan yhteensovittamisesta tehokkaan syytteenpanon varmistamiseksi.

*7 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän puitepääatöksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä ja toimitettava jäljennökset säädöksistä, joilla puitepääatös on pantu täytäntöön.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän puitepääatöksen tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Komissio antaa kahden vuoden kuluessa tämän puitepääatöksen voimaantulosta neuvostolle kertomuksen jäsenvaltioiden tämän puitepääatöksen mukaisten velvoitteiden täyttämistä.

*8 artikla***Voimaantulo**

Tämä puitepääatös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*9 artikla***Osoitus**

Tämä puitepääatös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksilöiden suojelusta yhteisön toimielinten ja elinten henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta

(1999/C 376 E/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 337 lopull. — 1999/0153(COD)

(Komission esittämä 17 päivänä syyskuuta 1999)

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 286 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Perustamissopimuksen 286 artiklassa määrätään, että yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annettuja yhteisön säädöksiä sovelletaan yhteisön toimielimiin ja elimiin.
- 2) Rekisteröityjen oikeudet ja henkilötietoja käsittelevien velvollisuudet on määriteltävä perusteellisessa henkilötietojen suojajärjestelmässä, mutta siinä on myös määriteltävä asianmukaiset seuraamukset tietosuojaa loukanneille sekä riippumattoman valvontaelimen valvonta.
- 3) Perustamissopimuksen 286 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että perustetaan riippumaton valvontaelin, joka valvoo yhteisön säädösten soveltamista yhteisön toimielimiin ja elimiin.
- 4) Perustamissopimuksen 286 artiklan 2 kohdassa edellytetään muiden aiheellisten säännösten antamista tarvittaessa.
- 5) Asetus on tarpeen oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisten oikeuksien antamiseksi yksilöille ja yhteisön toimielimissä ja elimissä toimivien rekisterinpitäjien käsittelyvelvoitteiden selittämiseksi sekä yhteisössä suoritettavan tietojen käsittelyn ulkoisesta valvonnasta vastuussa olevan riippumattoman valvontaelimen perustamiseksi.
- 6) Tietosuojaperiaatteita on sovellettava kaikkiin tietoihin, jotka koskevat tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa henkilöä. Sen ratkaisemiseksi, onko henkilö tunnistettavissa, olisi otettava huomioon kaikki keinot, joita joko rekisterinpitäjä tai muu henkilö voi todennäköisesti ja kohtuuden rajoissa käyttää mainitun henkilön tunnistamiseksi. Suojeluperiaatteita ei olisi sovellettava tietoon, jonka tunnistet-

tavuus on poistettu siten, ettei rekisteröidyn tunnistaminen ole enää mahdollista.

- 7) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽¹⁾ jäsenvaltioita vaaditaan varmistamaan luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelu, erityisesti heidän oikeutensa yksityisyyteen osalta, henkilötietojen käsittelyssä henkilö-tietojen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.
- 8) Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/66/EY ⁽²⁾ täsmentää ja täydentää direktiiviä 95/46/EY henkilötietojen käsittelyn osalta televiestinnän alalla.
- 9) Monilla muilla yhteisön toimenpiteillä, mukaan lukien kansallisten hallinto-viranomaisten ja komission keskinäinen avunanto, pyritään myös täsmentämään ja täydentämään direktiiviä 95/46/EY aloilla, joihin ne liittyvät.
- 10) Yksilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevien sääntöjen johdonmukainen ja yhtenäinen soveltaminen on varmistettava koko yhteisössä.
- 11) Tavoitteena on sekä yksilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua koskevien sääntöjen tehokkaan noudattamisen että henkilötietojen vapaan liikkuvuuden takaaminen jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten ja elinten välillä tai yhteisön toimielinten ja elinten välillä niiden toimivaltuuksiin kuuluvien tehtävien täyttämässä.
- 12) Mainitun tavoitteen saavuttaminen voidaan varmistaa parhaiten antamalla yhteisön toimielimiä ja elimiä sitovat säännökset. Näitä säännöksiä on voitava soveltaa kaikkeen henkilötietojen käsittelyyn, jota yhteisön toimielimet ja elimet suorittavat Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksissa ja Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa niille annettujen toimivaltuuksien mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

- 13) Näiden toimenpiteiden on oltava samat kuin kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistamista tai yhteisöjen muiden politiikkojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset erityisesti keskinäisen avunannon alalla. Voi olla kuitenkin tarpeen täsmentää ja täydentää näitä säännöksiä yhteisön toimielinten tai elinten suorittamaa henkilötietojen käsittelyä koskevan suojelun täytäntöönpanon osalta.
- 14) Tämä koskee sekä niiden yksilöiden oikeuksia, joita koskevia tietoja käsitellään, että tietojen käsittelystä vastaavien yhteisön toimielinten ja elinten velvollisuuksia, samoin tämän asetuksen asianmukaisesta soveltamisesta vastuussa olevan riippumattoman valvontaelimen toimivaltuuksia.
- 15) Yhteisön toimielinten ja elinten yleisen edun niissä suorittamien tehtävien edellyttämään henkilötietojen käsittelyyn toimielinten ja elinten hallinnolle ja toiminnalle tarpeellisten henkilötietojen käsittely sisältyy.
- 16) Voi olla tarpeen valvoa yhteisön toimielinten ja elinten alaisuudessa toimivia tietoverkkoja luvattoman käytön torjumiseksi. Euroopan tietosuojavaltuutettu päättää missä määrin ja millaisin edellytyksin tämä on mahdollista.
- 17) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ⁽¹⁾ 21 artiklan mukaan mainittua asetusta sovelletaan rajoittamatta, mitä direktiivissä 95/46/EY säädetään.
- 18) Avoimuuden vuoksi on tarpeen julkistaa lisää tietoa tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien luettelo yhteisön toimielimistä ja elimistä, joita tämä asetusta koskee.
- 19) Direktiivillä 95/46/EY 29 artiklalla perustettu tietosuojaryhmä on antanut lausuntonsa.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Asetuksen tavoite

1. Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksilla tai niiden nojalla perustettujen toimielinten ja elinten, jäljempänä "yhteisön toimielimet ja elimet", on tämän asetuksen mukaisesti suojeltava luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia

⁽¹⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

ja erityisesti näiden oikeutta yksityisyyteen henkilötietojen käsittelyssä.

2. Tällä asetuksella perustetun riippumattoman valvontaelimen, jäljempänä "Euroopan tietosuojavaltuutettu", on valvottava tämän asetuksen säännösten soveltamista kaikkiin yhteisön toimielimen ja elimen suorittamiin käsittelytoimiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "henkilötiedoilla" kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä ("rekisteröity") koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilönumeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella;
- b) "henkilötietojen käsittelyllä" ("käsittely") kaikkia sellaisia toimintoja tai toimintojen kokonaisuuksia, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muutoin, kuten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, muokkaaminen tai muuttaminen, tiedon haku, kysely, käyttö, luovuttaminen siirtämällä, levittämällä tai asettamalla muutoin saataville, yhteensovittaminen tai yhdistäminen sekä suojaaminen, poistaminen tai tuhoaminen;
- c) "henkilötietojen rekisteröintijärjestelmällä" ("rekisteröintijärjestelmä") kaikkia sellaisia järjestettyjä henkilötietojen kokoelmia, joista tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli koelma sitten keskitetty, hajautettu taikka toiminnallisin tai maantieteellisin perustein jaettu;
- d) "rekisterinpitäjällä" yhteisön toimielintä tai elintä, pääosasto, yksikköä tai muuta organisatorista kokonaisuutta, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot; jos käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään erityisellä yhteisön säädöksellä, rekisterinpitäjä tai erityiset perusteet rekisterinpitäjän nimeämiseksi voidaan vahvistaa yhteisön säädöksellä;
- e) "henkilötietojen käsittelijällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, julkista viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun;
- f) "sivullisella" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, julkista viranomaista, virastoa tai muuta elintä paitsi rekisteröityä, rekisterinpitäjää, henkilötietojen käsittelijää ja henkilöitä, joilla on oikeus käsitellä tietoja rekisterinpitäjän tai henkilö-tietojen välittömän vastuun alaisena;

- g) "vastaanottajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, julkista viranomaista, virastoa tai muuta elintä, jolle tietoja luovutetaan, oli kyseessä sivullinen tai ei; niitä viranomaisia, jotka mahdollisesti saavat tietoja erityisen tutkimuksen puitteissa, ei kuitenkaan pidetä vastaanottajina;
- h) "rekisteröidyn suostumuksella" vapaaehtoista, yksilöityä ja tietoista tahdon ilmaisia, jolla rekisteröity hyväksyy henkilötietojensa käsittelyn.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkien yhteisön toimielinten ja elinten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn.
2. Tätä asetusta sovelletaan kokonaan tai osittain automaattisesti tietojenkäsittelyyn sekä sellaisten henkilötietojen muuhun kuin automaattiseen käsittelyyn, jotka muodostavat rekisterin osan tai joiden on tarkoitus muodostaa rekisterin osa.

II LUKU

YLEISET SÄÄNNÖT HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELYN LAILLISUUDESTA

1 jakso

Tietojen laatua koskevat periaatteet

4 artikla

1. Henkilötietojen osalta on noudatettava seuraavaa:
 - a) henkilötietoja on käsiteltävä asianmukaisesti ja laillisesti;
 - b) henkilötiedot on kerättävä tiettyä nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla. Myöhempää käsittelyä historiantutkimusta taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten ei pidetä yhteensopimattomana, sillä edellytyksellä, että rekisterinpitäjä toteuttaa asianmukaiset suojaustoimet varmistaakseen erityisesti sen, että tietoja käsitellään ainoastaan kyseisiä tarkoituksia varten;
 - c) henkilötietojen on oltava asianmukaisia, olennaisia eivätkä ne saa olla liian laajoja suhteessa tarkoituksiin, joihin ne on kerätty ja/tai joihin niitä myöhemmin käsitellään;
 - d) henkilötietojen on oltava täsmällisiä ja tarvittaessa päivitettyjä; on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niihin tarkoituksiin nähden virheelliset tai puutteelliset tiedot, joita varten tiedot kerättiin tai joita varten niitä myöhemmin käsitellään, poistetaan tai oikaistaan;
 - e) henkilötiedot on säilytettävä muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa ainoastaan sen ajan, kuin on tarpeen sellaisiin tarkoituksiin, joihin tiedot kerättiin tai joihin niitä myöhemmin käsitellään. Yhteisön toimielimen tai elimen on määrättävä tarpeelliset suojaustoimet henkilötiedoille, joita säi-

lytetään kauemmin historiantutkimusta taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten, erityisesti nimettömiksi tekemiseksi.

2. Rekisterinpitäjän on huolehdittava 1 kohdan noudattamisesta.

2 jakso

Tietojenkäsittelyn laillisuutta koskevat perusteet

5 artikla

Henkilötietojen käsittelyn laillisuus

Henkilötietojen käsittelyn laillisuus

- a) jos käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan lakiin perustuvan tehtävän suorittamista tai sellaisen julkisen vallan lainmukaista käyttöä varten, joka kuuluu yhteisön toimielimelle tai elimelle taikka sivulliselle, jolle tiedot luovutetaan, tai
- b) jos käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän laillisen veloitteen noudattamiseksi, tai
- c) jos käsittely on tarpeen sellaisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi, jossa rekisteröity on osapuolena, tai sopimusta edeltävien toimenpiteiden toteuttamiseksi rekisteröidyn pyynnöstä, tai
- d) jos rekisteröity on yksiselitteisesti antanut suostumuksensa, taikka
- e) jos käsittely on tarpeen rekisteröidyn elintärkeiden etujen suojaamiseksi.

6 artikla

Lisäkäsittely yhteensopivia tarkoituksia varten

1. Henkilötietoja voidaan käsitellä muuta kuin sitä tarkoitusta varten, johon ne on kerätty, ainoastaan, jos se on nimenomaan sallittu yhteisön toimielimen tai elimen sisäisissä säännöissä.
2. Muihin tarkoituksiin kerättyjä henkilötietoja voidaan käsitellä rahoitusta ja talousarviota koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi.
3. Henkilötietoja, jotka on kerätty yksinomaan käsittelyjärjestelmien tai toimintojen turvallisuuden tai valvonnan varmistamiseksi, ei saa käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen lukuun ottamatta 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

7 artikla

Henkilötietojen siirtäminen yhteisön toimielimissä tai elimissä taikka niiden välillä

1. Henkilötietoja voidaan siirtää yhteisön toimielimissä tai elimissä taikka muille yhteisön toimielimille tai elimille ainoastaan, jos tiedot ovat tarpeellisia vastaanottajan toimivaltaan kuuluvien tehtävien lainmukaista suorittamista varten.

2. Rekisterinpitäjä ja vastaanottaja ovat vastuussa siirron laillisuudesta.

Rekisterinpitäjän on varmistettava ainoastaan vastaanottajan toimivalta ja pyynnön hyväksyttävyyden. Rekisterinpitäjän on kuitenkin tarkistettava myös siirron tarpeellisuus, jos sen hyväksyttävyyttä on syytä epäillä.

Vastaanottajan on varmistettava, että siirron tarpeellisuus voidaan myöhemmin näyttää toteen.

8 artikla

Tietojen siirtäminen jäsenvaltioissa sijaitseville henkilöille ja elimille, jotka eivät ole yhteisön toimielimiä tai elimiä

1. Henkilötietoja voidaan siirtää ainoastaan henkilöille ja elimille, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, jos vastaanottaja osoittaa, että tietojen siirto on tarpeellinen ja jollei ole syytä olettaa, että rekisteröidyn oikeudet edut joutuvat vaaraan.

2. Vastaanottaja saa käyttää henkilötietoja ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on siirretty.

9 artikla

Henkilötietojen siirtäminen henkilöille ja elimille, jotka eivät ole yhteisön toimielimiä ja elimiä ja joita direktiivi 95/46/EY ei koske

1. Henkilötietoja voidaan siirtää henkilöille ja elimille, jotka eivät ole yhteisön toimielimiä ja elimiä ja joita kansallinen tietosuojalaki ei direktiivin 95/46/EY 4 artiklan mukaan koske, ainoastaan siinä tapauksessa, että vastaanottajan maassa tai vastaanottavassa kansainvälisessä järjestössä varmistetaan tietosuojan riittävä taso ja että tiedot siirretään tiukasti osana rekisterinpitäjän toimivaltaan kuuluvia tehtäviä ja että tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitut vaatimukset täyttyvät.

2. Kyseisen maan tai kansainvälisen järjestön antaman tietosuojan riittävyys arvioidaan tiedonsiirtotoimenpiteeseen tai tiedonsiirtotoimenpiteiden sarjaan liittyvien olosuhteiden mukaisesti; huomiota on kiinnitettävä erityisesti tietojen luonteeseen, ehdotetun käsittelytoimenpiteen tai toimenpiteiden tarkoitukseen ja kestoon, kohteena olevaan maahan tai kansainväliseen järjestöön, kyseisessä maassa tai kansainvälisessä järjestössä voimassaoleviin sekä yleisiin että alakohtaisiin oikeussääntöihin ja

ammattillisiin sääntöihin ja suojatoimiin, joita mainitussa maassa tai kansainvälisessä järjestössä noudatetaan.

3. Yhteisön toimielimet ja elimet ilmoittavat komissiolle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle tapauksista, joiden osalta ne katsovat, ettei kyseinen maa tai kansainvälinen järjestö varmista 2 kohdassa tarkoitettua riittävää suojan tasoa.

4. Jos komissio, jota avustaa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea, toteaa, että maa tai kansainvälinen järjestö varmistaa tai ettei se varmista tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua riittävää suojan tasoa, yhteisön toimielimet tai elimet toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet komission päätöksen noudattamiseksi. Päätös on tehtävä neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 4 artiklassa vahvistetun hallintomenettelyn mukaisesti tämän kuitenkaan rajoittamatta mainitun päätöksen 8 artiklan soveltamista.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, yhteisön toimielin tai elin voi siirtää henkilötietoja, jos:

- a) rekisteröity on yksiselitteisesti antanut suostumuksensa suunniteltuun siirtoon, tai
- b) siirto on tarpeen rekisteröidyn ja rekisterinpitäjän välisen sopimuksen täytäntöön panemiseksi tai sopimusta edeltävien toimenpiteiden toteuttamiseksi rekisteröidyn pyynnöstä, tai
- c) siirto on tarpeen rekisterinpitäjän ja sivullisen välisen sopimuksen tekemiseksi tai täytäntöön panemiseksi rekisteröidyn edun mukaisesti, tai
- d) siirto on tarpeen tai lain vaatima tärkeän yleisen edun perusteella taikka oikeudellisen vaateen perustelemiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi, tai
- e) siirto on tarpeen rekisteröidyn elintärkeiden etujen suojaamiseksi, taikka
- f) siirto tehdään rekisteristä, jonka tarkoituksena yhteisön lainsäädännön mukaan on tarjota tietoa yleisölle ja josta tiedonsaanti on avointa yleisölle yleensä tai kenelle tahansa henkilölle, joka voi osoittaa, että kyse on hänen oikeutetusta edustaan, siinä määrin kuin yhteisön lainsäädännössä säädetty tiedonsaannin edellytykset täyttyvät tietyssä yksittäistapauksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

6. Yhteisön toimielinten ja elinten on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle tapauksista (tapausryhmistä), joissa ne ovat soveltaneet 5 kohtaa.

3 jakso

ERITYISTEN TIETORYHMIEN TIETOJENKÄSITTELY

10 artikla

1. Henkilötietojen käsittely, jotka koskevat rotua tai etnistä alkuperää, poliittisia mielipiteitä, uskonnollista tai filosofista vakaumusta tai ammattiliittoon kuulumista, sekä terveyteen ja seksuaaliseen käyttäytymiseen liittyvien tietojen käsittely on kielletty.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta, jos

- a) rekisteröity on antanut nimenomaisen suostumuksensa kyseisten tietojen käsittelyyn, paitsi jos yhteisön toimielimen tai elimen sisäisten sääntöjen mukaan 1 kohdassa tarkoitettua kieltoa ei voida poistaa rekisteröidyn suostumuksella,
- b) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän erityisten oikeuksien tai velvoitteiden noudattamiseksi työoikeuden alalla siltä osin kuin se sallitaan yhteisön oikeudessa tai yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen mukaan tai Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa tehdyn sopimuksen mukaan, joissa säädetään riittävästä suojatoimista, tai
- c) käsittely on tarpeen rekisteröidyn tai jonkun toisen henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi, jos rekisteröity on fyysisesti tai juridisesti estynyt antamasta suostumustaan, tai
- d) käsittely koskee tietoja, jotka rekisteröity on nimenomaisesti saattanut julkisiksi, tai jos käsittely on tarpeen oikeudellisen vaateen perustelemiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi taikka
- e) käsittely tehdään asianmukaisesti valvotun lainmukaisen toiminnan yhteydessä ja sen on suorittanut voittoa tavoittelematon elin, joka muodostaa yhteisön toimielimeen tai elimeen integroidun kokonaisuuden ja johon ei direktiivin 95/46/EY 4 artiklan mukaan sovelleta kansallista tietosuojalainsäädäntöä ja jolla on poliittisia, filosofisia, uskonnollisia tai ammattiyhdistystoimintaan liittyviä tavoitteita ja edellyttäen, että tietojen käsittely koskee ainoastaan elimen jäseniä tai sellaisia henkilöitä, jotka ovat siihen säännöllisessä yhteydessä ja edellyttäen, että tietoja ei luovuteta sivullisille ilman rekisteröityjen suostumusta.

3. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos tietojenkäsittely on tarpeen ennaltaehkäisevää lääketiedettä tai lääketieteellisiä diagnooseja koskevia tarkoituksia varten, palvelukseenottoon liittyvän lääketieteellisen soveltuvuuden arviointia varten, hoidon tai käsittelyn suorittamista varten taikka terveydenhuollon palvelujen hallintoa varten tai jos näitä tietoja käsittelee

terveydenhuollon ammattikoulutuksen saanut henkilö, jota koskee salassapitovelvollisuus, tai jos tietoja käsittelee muu henkilö, jolla on vastaava velvoite.

4. Sillä edellytyksellä, että asianmukaiset suojatoimet toteutetaan, Euroopan tietosuojavaltuutettu voi, tärkeätä yleistä etua koskevasta syystä, päätöksellään vahvistaa muita poikkeuksia 2 kohdassa säädettyjen lisäksi.

5. Rikoksiin, tuomioihin tai turvallisuutta koskeviin toimenpiteisiin liittyvää tietojenkäsittelyä voidaan suorittaa ainoastaan, jos se sallitaan yhteisön oikeudessa tai muissa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen nojalla annetuissa oikeudellisissa asiakirjoissa, joissa säädetään asianmukaisista erityisistä suojatoimista, tai jos Euroopan tietosuojavaltuutettu antaa siihen luvan.

6. Euroopan tietosuojavaltuutetun on määriteltävä edellytykset henkilönumeroon tai muuhun yleiseen tunnisteeseen liittyvälle tietojen käsittelylle yhteisön toimielimessä tai yhteisön elimessä.

4 jakso

Rekisteröidyn informointi

11 artikla

Informointi kerättäessä tietoja rekisteröidyltä

1. Rekisterinpitäjän on toimitettava rekisteröidylle, jolta häntä koskevia tietoja kerätään, vähintään jäljempänä esitetyt tiedot paitsi, jos hän jo tietää:

- a) rekisterinpitäjän henkilöllisyys;
- b) tietojenkäsittelyn tarkoitus;
- c) tietojen vastaanottajat tai vastaanottajaryhmät;
- d) tieto sitä, onko kysymyksiin vastaaminen pakollista vai vapaaehtoista, sekä vastaamatta jättämisen mahdolliset seuraukset;
- e) onko rekisteröidyllä oikeus saada itseään koskevia tietoja ja oikeus oikaista niitä;
- f) muita tietoja, kuten
 - tietojenkäsittelyn, johon tiedot on tarkoitettu, oikeusperusta,
 - tietojen säilyttämisen aikarajat,
 - oikeus saattaa asia milloin tahansa Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi,

siltä osin kuin nämä lisätiedot ovat tarpeen ottaen huomioon erityiset olosuhteet, joissa tiedot kerätään, rekisteröidyn kannalta asianmukaisen tietojenkäsittelyn takaamiseksi.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tiedon tai sen osan toimittamista voidaan lykätä niin pitkään kuin tämä on tarpeen tutkimuksen oikeutetun tavoitteen saavuttamiseksi ottaen huomioon tutkimuksen kohde tai luonne. Tieto on toimitettava heti, kun ei enää ole syytä, jonka perusteella tietoa on kieltäydytty antamasta, jollei tämä ole ilmeisen kohtuutonta tai mahdotonta toteuttaa. Siinä tapauksessa tieto on toimitettava myöhemmin heti kun kyseisiä olosuhteita ei enää ole olemassa.

12 artikla

Informointi saattaessa tietoja muualta kuin rekisteröidyltä

1. Jos tietoja ei ole saatu rekisteröidyltä itseltään, rekisterinpitäjän on henkilötietoja rekisteröitäessä tai, jos tietoja tullaan luovuttamaan sivulliselle, viimeistään silloin, kun tietoja ensi kerran luovutetaan, toimitettava rekisteröidylle vähintään jäljempänä esitetyt tiedot paitsi, jos hän jo tietää ne:

- a) rekisterinpitäjän henkilöllisyys;
- b) tietojenkäsittelyn tarkoitukset;
- c) kyseessä olevat tietoryhmät;
- d) tietojen vastaanottajat tai vastaanottajaryhmät;
- e) onko rekisteröidyllä oikeus saada itseään koskevia tietoja ja oikeus oikaista niitä;
- f) muita tietoja, kuten:

— tietojenkäsittelyn, johon tiedot on tarkoitettu, oikeusperusta,

— tiedon säilytyksen aikarajat,

— oikeus saattaa asia milloin tahansa Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi,

— tietojen alkuperä, paitsi jos rekisterinpitäjä ei voi paljastaa tätä tietoa salassapitovelvollisuuteen liittyvistä syistä,

siltä osin kuin nämä lisätiedot ovat tarpeen ottaen huomioon erityiset olosuhteet, joissa tietoja käsitellään, rekisteröidyn kannalta asianmukaisen tietojenkäsittelyn takaamiseksi.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos erityisesti tilastollisia tarkoituksia tai historiallista tai tieteellistä tutkimusta koskevia tarkoituksia varten suoritettavan käsittelyn osalta, tie-

tojen toimittaminen rekisteröidylle osoittautuu mahdottomaksi tai vaatii kohtuutonta vaivaa tai jos yhteisön lainsäädännössä nimenomaisesti säädetään tietojen tallentamisesta tai luovuttamisesta. Tällaisissa tapauksissa yhteisön toimielimen tai elimen on huolehdittava tarpeellisista suojatoimista.

5 jakso

REKISTERÖIDYN TIEDONSAANTIOIKEUS

13 artikla

Tiedonsaantioikeus

Jokaisella rekisteröidyllä on oltava oikeus saada rekisterinpitäjältä milloin tahansa ilman aiheetonta viivytystä ja maksutta:

- a) vahvistus siitä, käsitelläänkö häntä koskevia tietoja vai ei;
- b) tiedot käsittelyn tarkoituksista, käsiteltävistä tietoryhmistä ja tietojen vastaanottajista tai vastaanottajaryhmistä, joille tiedot luovutetaan;
- c) käsiteltävät tiedot itselleen ymmärrettävässä muodossa sekä kaikki tietojen alkuperästä käytettävissä olevat tiedot;
- d) tiedot häntä koskevaan automatisoituun päätöksentekomenettelyyn liittyvästä logiikasta.

14 artikla

Oikaaisu

Rekisterinpitäjän on rekisteröidyn vaatimuksesta viivytyksettä oikaistava virheellinen tai puutteellinen henkilötieto.

15 artikla

Suojaaminen

1. Henkilötiedot on suojattava, jos
 - a) rekisteröity kiistää tietojen paikkansapitävyyden eikä niiden paikkansapitävyyttä tai virheellisyyttä voida varmistaa;
 - b) rekisterinpitäjä ei enää tarvitse niitä tehtäviensä suorittamiseen, mutta säilyttää ne todistelua varten;
 - c) käsittely oli laitonta ja rekisteröity vastustaa niiden poistamista ja vaatii sen sijaan niiden suojaamista.

2. Automaattisissa arkistointijärjestelmissä suojaaminen varmistetaan pääasiassa teknisin keinoin. Se seikka, että henkilötiedot on suojattu on ilmaistava järjestelmässä siten, että on selvää, ettei henkilötietoja voida käyttää.

3. Suojattuja henkilötietoja voidaan käsitellä tallentamista lukuun ottamatta ainoastaan, kun niitä tarvitaan todistustaakasta vapautumista varten, kun rekisteröity on antanut suostumuksensa, tai sivullisen oikeudellisiin etuihin perustuvista syistä.

16 artikla

Poistaminen

1. Henkilötiedot on poistettava, jos niiden käsittely on ollut laitonta, erityisesti kun on rikottu II luvun 1, 2 ja 3 jakson säännöksiä.

2. Henkilötiedot on poistettava, jos rekisterinpitäjä ei enää tarvitse niitä tehtäviensä suorittamiseen eikä ole syytä uskoa, että poistaminen voi vahingoittaa rekisteröidyn etuja.

17 artikla

Ilmoitus sivullisille

Rekisterinpitäjän on ilmoitettava sivullisille, joille tietoja on luovutettu, kaikista oikaisuista, poistamisista tai suojaamisista, lukuun ottamatta tilanteita, joissa tämä osoittautuu mahdottomaksi tai vaatii kohtuutonta vaivaa.

6 jakso

Poikkeukset ja rajoitukset

18 artikla

1. Yhteisön toimielimet ja elimet voivat rajoittaa 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan, 12 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan, 33 artiklan ja 34 artiklan 1 kohdan soveltamista, jos tällainen rajoitus on välttämätön, jotta turvataan:

- a) rikosten torjunta, tutkinta, selvittäminen ja syyteharkinta;
- b) jäsenvaltiolle tai Euroopan unionille tärkeä taloudellinen tai rahoituksellinen etu, mukaan lukien rahaa, talousarviota ja verotusta koskevat asiat;
- c) rekisteröidyn suojeleminen tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojeleminen;
- d) sellaiset valvonta-, tarkastus- ja sääntelytehtävät, jotka liittyvät, vaikka vain satunnaisesti, julkisen vallan käyttämiseen a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Mitä 13–16 artiklassa säädetään, ei sovelleta, jos tietoja käsitellään yksinomaan tieteellisissä tutkimustarkoituksissa tai säilytetään henkilötietojen muodossa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen tilastojen luomiseksi edellyttäen, ettei rekisteröidyn yksityisyys millään tavoin vaarannu ja että rekisterinpi-

täjä antaa asianmukaiset oikeudelliset takeet erityisesti sen varmistamiseksi, että tietoja ei käytetä tiettyä henkilöä koskevien toimenpiteiden toteuttamiseen tai päätösten tekemiseen.

3. Jos 1 kohdassa säädettyä rajoitusta sovelletaan, rekisteröidylle on ilmoitettava pääasialliset syyt rajoituksen soveltamiseen, sekä se, että hänellä on oikeus saattaa asia Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi.

4. Heti kun 1 kohdassa säädettyjen rajoitusten soveltamisen syyt eivät enää ole olemassa, 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan jälleen täysin.

7 jakso

Vastustaminen ja kantelu

19 artikla

Rekisteröidyn oikeus vastustaa henkilötietojensa käsittelyä

Rekisteröidyllä on oikeus milloin tahansa vastustaa itseään koskevien tietojen käsittelyä tilanteeseensa liittyvien huomattavan tärkeiden ja perusteltujen syiden vuoksi, paitsi 5 artiklan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa. Jos vastustus on perusteltua, kyseisiä tietoja ei enää saa käsitellä.

20 artikla

Rekisteröidyn kantelu-oikeus

Rekisteröidyllä on oikeus kannella milloin tahansa Euroopan tietosuojavaltuutetulle.

21 artikla

Automatisoidut yksittäispäätökset

Kukaan ei saa joutua sellaisen päätöksen kohteeksi, josta aiheutuu hänelle oikeudellisia vaikutuksia tai joka vaikuttaa häneen merkittäväällä tavalla ja joka on tehty ainoastaan automaattisen tietojenkäsittelyn perusteella ja joka on tarkoitettu hänen tiettyjen henkilökohtaisten ominaisuuksiensa, kuten hänen ammatillisen suorituskykynsä, luotettavuutensa tai käyttäytymisensä arviointiin, jollei päätös nimenomaisesti perustu oikeudelliseen säännökseen, jossa säädetään myös rekisteröidyn oikeudet edut takaavista toimenpiteistä.

8 jakso

Käsittelyn luottamuksellisuus ja turvallisuus

22 artikla

Käsittelyn luottamuksellisuus

Kukaan rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän alaisuudessa toimiva henkilö, mukaan lukien käsittelijä itse, jolla on pääsy henkilötietoihin, ei saa käsitellä tietoja muuten kuin rekisterinpitäjän ohjeiden mukaisesti, paitsi, jos kansallinen oikeus edellyttää niin.

23 artikla

Käsittelyn turvallisuus

1. Ottaen huomioon tekninen taso ja toimenpiteiden toteuttamiseen liittyvät kustannukset, rekisterinpitäjän on toteutettava tarpeelliset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet asianmukaisen turvallisuustason varmistamiseksi suhteessa käsittelyn riskeihin ja suojattavien henkilötietojen luonteeseen.
2. Kun henkilötietoja käsitellään manuaalisesti, on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet erityisesti luvattoman pääsyn tai luovuttamisen, muuttamisen, tuhoamisen tai vahingossa tapahtuvan häviämisen estämiseksi.
3. Kun henkilötietoja käsitellään automaattisesti, on toteutettava toimenpiteet erityisesti:
 - a) asiattomien henkilöiden pääsyn estämiseksi henkilötietoja käsitteleviin tietokonejärjestelmiin;
 - b) tallennusvälineen luvattoman lukemisen, jäljentämisen tai siirtämisen estämiseksi;
 - c) tietojen luvattoman tallentamisen sekä tallennettujen henkilötietojen luvattoman luovuttamisen, muuttamisen tai poistamisen estämiseksi;
 - d) asiattomien henkilöiden tiedonsiirtokeinojen avulla suorittaman tietojenkäsittelyjärjestelmien käytön estämiseksi;
 - e) sen varmistamiseksi, että tietojenkäsittelyjärjestelmän käyttöön oikeutetut henkilöt eivät voi päästä muihin kuin niihin henkilötietoihin, joihin heillä on pääsyoikeus;
 - f) ilmoitettujen henkilötietojen, ilmoituksen ajankohdan ja kohteen tallentamiseksi;
 - g) sen varmistamiseksi, että myöhemmin on mahdollista tarkistaa ja vahvistaa, mihin aikaan, kenen toimesta ja mitä henkilötietoja on käsitelty;
 - h) sen varmistamiseksi, että sivullisten lukuun käsiteltäviä henkilötietoja käsitellään ainoastaan sopimuksesta vastaavan toimielimen tai elimen määräämällä tavalla;
 - i) sen varmistamiseksi, että henkilötietojen viestinnän aikana ja säilytettyjen tietojen siirron aikana tietoja ei voida lukea, kopioida tai poistaa ilman lupaa;
 - j) organisaation rakenteen suunnittelemiseksi toimielimen tai elimen sisällä siten, että se vastaa tietosuojan erityisvaatimuksia.

24 artikla

Rekisterinpitäjän lukuun suoritettava henkilötietojen käsittely

1. Kun käsittely suoritetaan rekisterinpitäjän lukuun, tämän on valittava henkilötietojen käsittelijä, joka antaa riittävät takeet käsittelyyn liittyvistä 23 artiklassa edellytetyistä teknisistä ja organisatorisista turvatoimista, ja huolehdittava, että nämä toimet toteutetaan asianmukaisesti.
2. Käsittelijän suorittamaa käsittelyä säännellään sopimuksella tai oikeudellisella asiakirjalla, joka sitoo käsittelijän rekisterinpitäjään ja jossa erityisesti vahvistetaan, että
 - a) käsittelijä toimii ainoastaan rekisterinpitäjän ohjeiden mukaisesti;
 - b) käsittelijän on myös noudatettava 23 artiklassa säädettyjä velvoitteita.
3. Todisteiden säilyttämiseksi sopimusten ja oikeudellisten asiakirjojen osien, jotka liittyvät tietosuojaan ja 23 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskeviin vaatimuksiin, on oltava kirjallisia tai muussa vastaavassa muodossa.

9 jakso

Tietosuojasta vastaavan henkilön nimeäminen ja tehtävät

25 artikla

Tietosuojasta vastaavan henkilön nimeäminen

1. Jokaisen yhteisön toimielimen ja yhteisön elimen on nimeävä vähintään yksi asianmukaisessa asemassa oleva henkilötietosuojasta vastaava henkilö, jonka tehtävänä on:
 - a) varmistaa, että rekisterinpitäjille ja rekisteröidyille tiedotetaan heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;
 - b) olla yhteistyössä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa tämän pyynnöstä tai omasta aloitteestaan;
 - c) varmistaa itsenäisesti tämän asetuksen säännösten ja kaikkien muiden näiden sääntöjen täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten sisäisen soveltamisen;
 - d) pitää rekisteriä rekisterinpitäjän suorittamista käsittelytoimista, joka sisältää 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot;

e) sellaisten käsittelytoimien, joihin saattaa liittyä erityisiä 28 artiklassa tarkoitettuja riskejä, ilmoittamisesta Euroopan tietosuojavaltuutetulle.

ja näin ollen sen varmistaminen, että käsittelytoimet eivät loukkaa rekisteröityjen oikeuksia ja vapauksia.

2. Tietosuojasta vastaavalle henkilölle on järjestettävä henkilöstö ja resurssit, joita tämän tehtävien suorittaminen edellyttää.

3. Jokainen yhteisön toimielin ja elin antaa täytäntöönpanoa koskevat, tietosuojasta vastaavaan henkilöön liittyvät tarkemmat säännöt liitteessä I esitettyjen ohjeiden perusteella. Täytäntöönpanoa koskevat säännöt liittyvät erityisesti tietosuojasta vastaavan henkilön kelpoisuuteen, nimittämiseen, erottamiseen, riippumattomuuteen sekä tämän tehtäviin, velvollisuuksiin ja toimivaltuuksiin.

26 artikla

Ilmoitus tietosuojasta vastaavalle henkilölle

1. Rekisterinpitäjän on annettava ennakoilmoitus tietosuojasta vastaavalle henkilölle ennen kuin toteutetaan kokonaan tai osittain automatisoitu käsittely tai tällaisten käsittelyjen sarja, joilla on sama tarkoitus tai useita toisiinsa liittyviä tarkoituksia.

2. Ilmoitettavien tietojen on sisällettävä ainakin liitteessä 2 tarkoitettut tiedot.

Kaikista ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen muuttamisesta on ilmoitettava viipymättä tietosuojasta vastaavalle henkilölle.

27 artikla

Rekisteri

Jokainen tietosuojasta vastaava henkilö pitää rekisteriä 26 artiklan mukaisesti ilmoitetuista käsittelytoimista.

Rekisterien on sisällettävä ainakin 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Kuka tahansa saa tutkia näitä rekistereitä.

10 jakso

Euroopan tietosuojavaltuutetun ennakkotarkastus

28 artikla

1. Euroopan tietosuojavaltuutetun on määriteltävä ne käsittelytoimet, joihin saattaa liittyä erityisiä rekisteröityjen oikeuksiin ja vapauksiin liittyviä riskejä toimien luonteen, laajuuden tai tarkoitusten vuoksi, kuten henkilöiden jääminen ilman tiettyä oikeutta, etuutta tai sopimusta, taikka uuden teknologian erityisen käytön vuoksi.

Näihin käsittelytoimiin kuuluvat:

— tietyt käsittelytoimet, jotka koskevat 10 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoryhmiä;

— käsittelytoimet, joiden tarkoituksena on arvioida rekisteröidyn henkilökohtaisia ominaisuuksia, kuten hänen pätevyytään, suorituskykyään tai käyttäytymistään.

Nämä käsittelytoimet on ennakkotarkastettava.

2. Euroopan tietosuojavaltuutettu tekee ennakkotarkastuksia sen jälkeen, kun hän on saanut ilmoituksen tietosuojasta vastaavalta henkilöltä, jonka on epäselvissä tapauksissa neuvoteltava Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa.

3. Euroopan tietosuojavaltuutettu antaa lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen saamisesta. Jos lausuntoa ei ole annettu kahden kuukauden kuluessa, sen katsotaan olevan myönteinen.

4. Euroopan tietosuojavaltuutettu pitää rekisteriä kaikista hänelle 2 kohdan nojalla ilmoitetuista käsittelyistä. Rekisteri sisältää 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Rekisteri on vapaasti yleisön tarkastettavissa.

5. Yhteisön toimielinten tai elinten välinen automatisoitu viestintä, kuten online-pääsy tietokantoihin tai niiden väliset yhteydet, voidaan toteuttaa ainoastaan Euroopan tietosuojavaltuutetun tutkimuksen jälkeen.

Tutkimuksen aikana Euroopan tietosuojavaltuutetun on ratkaistava, onko automatisoitu viestintä rekisteröityjen oikeutettujen etujen mukaista ja onko se tarpeen asianomaisten yhteisön toimielinten tai elinten tehtävien kannalta.

III LUKU

OIKEUSKEINOT JA SEURAAMUKSET

29 artikla

Oikeuskeinot

1. Rajoittamatta muiden oikeussuojakeinojen käyttöä jokainen rekisteröity voi kannella Euroopan tietosuojavaltuutetulle, jos hän katsoo, että hänen oikeuksiaan on loukattu yhteisön toimielimen tai elimen suorittaman, hänen henkilötietojaan koskevan käsittelyn seurauksena.

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella ja ensimmäisen asteen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista kaikki riidat, jotka koskevat tämän asetuksen säännöksiä, mukaan lukien vahingonkorvausvaatimukset.

30 artikla

Seuraamukset

Jos Euroopan yhteisöjen palveluksessa oleva virkamies tai muu toimihenkilö tahallaan tai tuottamuksellisesti jättää täyttämättä tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa, hänelle voidaan määrätä kurinpitoseuraamus Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä vahvistettujen sääntöjen ja menettelyjen tai häneen sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti.

IV LUKU

34 artikla

HENKILÖTIETOJEN JA YKSITYISYYDEN SUOJA SISÄISTEN TELEVIESTINTÄVERKKOJEN YHTEYDESSÄ

31 artikla

Soveltamisen

Tämän asetuksen muiden säännösten lisäksi tätä lukua sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn sellaisten televiestintäverkkojen ja telepäätelaitteiden yhteydessä, joita käytetään yhteisön toimielimen ja elimen valvonnan alaisena.

Tässä luvussa "käyttäjällä" tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka käyttää yhteisön toimielimen tai elimen valvonnan alaisena toimivaa televiestintäverkkoa.

32 artikla

Turvallisuus

1. Yhteisön toimielimet ja elimet toteuttavat tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet varmistaakseen televiestintäverkkojen ja telepäätelaitteiden turvallisen käytön tarvittaessa yhdessä yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajien ja/tai yleisen televiestintäverkon tarjoajien kanssa. Näillä toimenpiteillä on varmistettava riskiin suhteutettu turvallisuustaso ottaen huomioon tekniikan taso ja toimenpiteiden käyttöönotto-kustannukset.

2. Jos on olemassa erityinen verkon ja telepäätelaitteiden turvallisuuteen kohdistuva riski, yhteisön toimielin tai elin ilmoittaa käyttäjille tällaisista riskeistä ja kaikista mahdollisista korjauskeinoista tai vaihtoehtoisista viestintäkeinoista.

33 artikla

Viestinnän luottamuksellisuus

1. Yhteisön toimielimet ja elimet varmistavat televiestintäverkon ja telepäätelaitteiden välityksellä tapahtuvan viestinnän luottamuksellisuuden.

Muiden kuin käyttäjien suorittama viestien kuuntelu, salakuuntelu, tallentaminen tai muulla tavalla tapahtuva sieppaaminen tai valvonta ilman asianomaisten käyttäjien lupaa on kielletty.

2. Edellä 1 kohta ei vaikuta viestinnän sellaiseen tallentamiseen, joka asianomaisten yhteisön toimielinten ja elinten sisäisten sääntöjen perusteella on sallittu ja jonka tarkoituksena on saada todisteita yhteisön toimielinten ja elinten virallisiin tehtäviin liittyviä oikeustoimia tai menettelyjä varten, ja joka edellyttää Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumusta.

Liikenne- ja laskutustiedot

1. Puhelujen ja muiden yhteyksien muodostamiseksi televiestintäverkossa käsitellyt ja tallennetut käyttäjiä koskevat liikennetiedot on poistettava tai tehtävä nimettömiksi puhelun tai muun yhteyden päättymisen jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2, 3 ja 4 kohdan säännösten soveltamista.

2. Liikennetietoja sellaisina, kuin ne esitetään Euroopan tietosuojavaltuutetun hyväksymässä luettelossa, voidaan käsitellä televiestinnän talousarviota ja liikenteenhallintaa varten, mukaan lukien televiestintäjärjestelmän luvallisen käytön tarkistaminen.

3. Liikenne- ja laskutustietojen käsittely on rajoitettava siihen, mikä on tarpeen 2 kohdassa tarkoitettujen toimien suorittamista varten ja sitä voivat suorittaa ainoastaan laskutuksesta, liikenteestä tai talousarviohallinnosta vastaavat henkilöt.

4. Televiestintäverkkojen käyttäjillä on oikeus saada laskunsa erittelemättöminä.

35 artikla

Käyttäjien luettelot

1. Henkilötiedot painetuissa tai sähköisissä käyttäjien luetteloissa on rajoitettava tietoihin, jotka ovat välttämättömiä luettelon erityistarkoituksia varten.

2. Yhteisön toimielimet ja elimet toteuttavat tarvittavat toimenpiteet estääkseen näiden luetteloiden sisältämien henkilötietojen käytön suoramarkkinointitarkoituksiin riippumatta siitä, ovatko luettelot yleisön saatavilla vai eivät.

36 artikla

Kutsuvan ja yhdistetyn linjan tunnistus ja sen rajoittaminen

1. Jos kutsuvan linjan tunnistusta tarjotaan, soittavalla käyttäjällä on oltava mahdollisuus poistaa helposti ja maksutta kutsuvan linjan tunnistus.

2. Jos kutsuvan linjan tunnistusta tarjotaan, vastaanottavalla käyttäjällä on oltava mahdollisuus estää helposti ja maksutta tulevien puhelujen linjan tunnistus.

3. Jos yhdistetyn linjan tunnistusta tarjotaan, vastaanottavalla käyttäjällä on oltava mahdollisuus helposti ja maksutta estää se, että soittava käyttäjä näkee yhdistetyn linjan tunnistuksen.

4. Jos kutsuvan ja/tai yhdistetyn linjan tunnustusta tarjotaan, yhteisön toimielinten ja elinten on ilmoitettava siitä ja 1, 2 ja 3 kohdassa mainituista mahdollisuuksista käyttäjille.

37 artikla

Poikkeukset

Yhteisön toimielinten ja elinten on varmistettava, että on avoimia menettelyjä, joita käyttäen kutsuvan linjan tunnustuksen esto voidaan ohittaa:

- a) väliaikaisesti, jos käyttäjä pyytää ilkkvaltaisten puhelujen tai häirintäsoittojen jäljittämistä;
- b) liittymäkohtaisesti hätäkutsuja käsitteleville organisaatioille tällaisiin kutsuihin vastaamiseksi.

V LUKU

VALVONTAVIRANOMAINEN: EUROOPAN TIETOSUOJAVALTUUTETTU

38 artikla

Valvontaviranomainen: Euroopan tietosuojavaltuutettu

1. Perustetaan valvontaviranomainen, Euroopan tietosuojavaltuutettu.
2. Euroopan tietosuojavaltuutettu on vastuussa tämän asetuksen säännösten ja kaikkien muiden sellaisten yhteisön säännösten soveltamisen seurannasta, jotka liittyvät luonnollisten henkilöiden suojeluun yhteisön toimielimen tai elimen suorittaman henkilötietojen käsittelyn osalta.

39 artikla

Nimittäminen

1. Komission ehdotuksesta Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio nimittävät yhteisellä sopimuksella Euroopan tietosuojavaltuutetun neljän vuoden toimikaudeksi.
2. Euroopan tietosuojavaltuutettu valitaan sellaisten henkilöiden joukosta, jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet omiaan henkilöiden tietojen käsittelyä valvoviin riippumattomiin viranomaisiin tai jotka ovat erityisen päteviä tähän tehtävään.
3. Euroopan tietosuojavaltuutettu voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.
4. Euroopan tietosuojavaltuutettu jatkaa tehtävässään kunnes hänen tilalleen on valittu toinen henkilö.
5. Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävät päättyvät, kun hänen tilalleen on nimitetty toinen henkilö, kun hän kuolee tai eroaa, tai kun hänet erotetaan 6 kohdan mukaisesti.

6. Yhteisöjen tuomioistuin voi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission pyynnöstä erottaa Euroopan tietosuojavaltuutetun, jos hän ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen.

7. Jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa, jota sovelletaan yhteisöjen tuomioistuimen tuomareihin, sovelletaan myös Euroopan tietosuojavaltuutettuun.

40 artikla

Tehtävien hoitamista koskevat ehdot

1. Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio vahvistavat yhteisellä sopimuksella Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävien hoitamista koskevat ehdot ja erityisesti palkan, lisät ja kaikki muut edut.
2. Euroopan parlamentti varmistaa, että Euroopan tietosuojavaltuutetulle järjestetään hänen tehtäviensä suorittamista varten tarvittava henkilöstö ja välineet.
3. Tarvittava henkilöstö ja välineet on eriteltävä Euroopan parlamentin talousarvion erillisessä luvussa.
4. Euroopan tietosuojavaltuutettu nimittää henkilöstön. Euroopan tietosuojavaltuutettu on heidän esimiehensä, ja he toimivat yksinomaan hänen ohjauksessaan.
5. Virkamiehiä ja muuta henkilöstöä sitovat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavat asetukset ja määräykset.
6. Henkilöstöä koskevissa asioissa Euroopan tietosuojavaltuutetulla on sama asema kuin toimielimillä Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen 1 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

41 artikla

Riippumattomuus

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu hoitaa tehtäviään täysin riippumattomana.
2. Tehtäviään hoitaessaan Euroopan tietosuojavaltuutettu ei pyydä eikä ota ohjeita miltään taholta.
3. Euroopan tietosuojavaltuutetun on pidättäydyttävä kaikesta toiminnasta, joka on yhteensopimatonta hänen tehtäviensä hoitamisen kanssa, eikä hän saa toimikautensa aikana harjoittaa muuta palkallista tai palkatonta ammattitoimintaa.
4. Euroopan tietosuojavaltuutetun on toimikautensa päättymisen jälkeen osoitettava rehellisyyttä ja arvostelukykyä nimistysten ja etujen vastaanottamisessa.

42 artikla

Vaitiolovelvollisuus

Euroopan tietosuojavaltuutettu ja hänen henkilöstönsä ovat sekä toimikautensa aikana että sen päätyttyä velvollisia pitämään salassa kaikki luottamukselliset tiedot, jotka ovat tulleet heidän tietoonsa virallisia tehtäviä suorittaessa.

43 artikla

Tehtävät

Euroopan tietosuojavaltuutettu

- a) vastaanottaa ja tutkii kanteluita;
- b) valvoo kaikkia yhteisön toimielinten ja elinten suorittamia henkilötietojen käsittelytoimia, lukuun ottamatta yhteisöjen tuomioistuinta ja ensimmäisen asteen tuomioistuinta niiden lainkäyttötehtävissä;
- c) neuvoo kaikkia yhteisön toimielimiä ja elimiä kaikissa henkilötietojen käyttöä koskevissa asioissa erityisesti ennen kuin ne laativat sisäisiä, yksilön oikeuksien ja vapauksien suojaan liittyviä sääntöjä henkilötietojen käsittelyn osalta;
- d) seuraa tieto- ja viestintäteknologian kehitystä siltä osin kuin niillä on vaikutusta henkilötietojen suojeluun;
- e) tekee yhteistyötä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa siinä määrin kuin hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttää, erityisesti vaihtamalla hyödyllisiä tietoja tai pyytämällä jäsenvaltion viranomaista käyttämään toimivaltuuksiaan;
- f) osallistuu direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustetun tietosuojatyöryhmän toimintaan;
- g) pitää rekisteriä hänelle ilmoitetuista käsittelyistä;
- h) suorittaa ennakkotarkastuksia hänelle ilmoitetuista käsittelyistä.

44 artikla

Kuuleminen

1. Yhteisön toimielinten ja elinten on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle henkilötietojen käsittelyä koskevista toimenpide-ehdotuksista, joissa on osallisena yhteisön toimielin tai elin yksin tai yhdessä muiden kanssa.

2. Komission on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle kaikista sellaisista luonnoksista ehdotuksiksi yhteisön lainsäädännöksi, joihin liittyy henkilötietojen käsittelyä.

3. Jokainen yhteisön toimielin tai elin voi kuulla Euroopan tietosuojavaltuutettua kaikkien henkilötietojen käsittelyyn liittyvistä toimista.

45 artikla

Vetoaminen Euroopan tietosuojavaltuutettuun

1. Jokainen yhteisön toimielinten tai elinten palveluksessa oleva voi saattaa tehtäviään koskevan asian Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi käyttämättä virkatietä.

2. Kenellekään ei saa aiheutua vahinkoa sellaisen Euroopan tietosuojavaltuutetulle tehdyn vetoamuksen tai kantelun johdosta, jossa väitetään, että henkilötietojen käsittelyä koskevia säännöksiä on rikottu.

46 artikla

Toimivaltuudet

1. Euroopan tietosuojavaltuutetun on erityisesti:

- a) suoritettava tutkimuksia joko omasta aloitteestaan tai vetoamusten taikka kantelujen perusteella;
- b) saatava viivytyksettä kaikki tiedot tutkimuksiaan varten;
- c) päästävä milloin tahansa kaikkiin virallisiin tiloihin.

Rekisterinpitäjien on avustettava Euroopan tietosuojavaltuutettua tämän tehtävien suorittamisessa.

2. Euroopan tietosuojavaltuutetulla on valtuudet:

- a) määrätä kaikkien niiden tietojen korjaamisesta, suojaamisesta, poistamisesta tai tuhoamisesta, joita on käsitelty henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten vastaisesti;
- b) kieltää käsittely väliaikaisesti tai lopullisesti;
- c) antaa rekisterinpitäjälle varoitus tai huomautus;
- d) tehdä asiasta ilmoitus yhteisön toimielimelle tai elimelle, jota asia koskee, ja tarvittaessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
- e) olla väliintulijana käsiteltäessä yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettuja kanteita;

f) antaa neuvoja rekisteröidyille ja avustaa heitä pyydettyä asiantuntijana oikeudenkäynneissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

3. Jos Euroopan tietosuojavaltuutettu toteaa, että henkilötietojen käsittelyä koskevia säännöksiä on rikottu tai että käsittelyssä on tapahtunut muita säännönvastaisuuksia, hänen on siirrettävä asia yhteisön asianomaiselle toimielimelle tai elimelle ja tarvittaessa tehtävä ehdotuksia mainittujen säännönvastaisuuksien korjaamiseksi ja rekisteröityjen suojan parantamiseksi.

4. Yhteisön asianomaisen toimielimen tai elimen on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle näkemyksistään tietosuojavaltuutetun asettamassa määräajassa. Vastauksen on sisällettävä myös kuvaus toimenpiteistä, jotka on toteutettu Euroopan tietosuojavaltuutetun huomautusten johdosta.

5. Kun kyseessä on kantelu tai vetoamus, Euroopan tietosuojavaltuutetun on ilmoitettava asianomaisille tutkimustensa tuloksista.

6. Jos rekisteröidyltä on evätty tiedonsaantioikeus, Euroopan tietosuojavaltuutettu ilmoittaa hänelle ainoastaan, onko tietojenkäsittely suoritettu moitteettomasti ja, jos näin ei ole, onko tarpeelliset korjaukset tehty.

Jos Euroopan tietosuojavaltuutettu katsoo, että 13 artiklan a alakohdassa säädettyä vahvistuksen saantioikeutta koskevan rajoituksen soveltaminen menettää vaikutuksensa, jos tämä tieto annetaan, Euroopan tietosuojavaltuutettu ei saa ilmoittaa rekisteröidylle tutkimuksensa tulosta.

7. Euroopan tietosuojavaltuutetun päätöksistä voidaan valittaa yhteisöjen tuomioistuimeen tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

47 artikla

Toimintakertomus

1. Euroopan tietosuojavaltuutetun on annettava Euroopan parlamentille vuosikertomus toiminnastaan ja julkistettava se samanaikaisesti.

2. Kertomus toimitetaan Euroopan unionin muille toimielimille ja elimille, ja Euroopan parlamentissa keskustellaan kertomuksesta yhdessä muiden toimielinten ja elinten vastauksien kanssa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Siirtymävaihe

Yhteisön toimielimet ja elimet varmistavat, että tämän asetuksen voimaantulopäivänä käynnissä oleva käsittely saatetaan tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kuluessa kyseisestä päivästä.

49 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

1. Tietosuojasta vastaava henkilö valitaan hänen arvovaltansa, tietosuojaa koskevan asiantuntemuksensa ja henkilökohdaisen luotettavuutensa perusteella.
2. Tietosuojasta vastaavan henkilön nimitykseen ei saa liittyä eturistiriitaa muihin virkavelvollisuuksiin nähden, erityisesti suhteessa tämän asetuksen säännösten soveltamiseen.
3. Tietosuojasta vastaava henkilö nimitetään vähintään kahden vuoden toimikaudeksi. Hänet voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi. Tietosuojasta vastaava henkilö voidaan erottaa ainoastaan Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumuksella, jos hän ei enää täytä tehtäviensä suorittamiseksi vaadittavia ehtoja.
4. Tietosuojasta vastaava henkilö ei saa vastaanottaa mitään tehtäviensä suorittamista koskevia ohjeita.
5. Nimittämisen jälkeen tietosuojasta vastaavan henkilön nimittänyt toimielin, elin (tai henkilö) merkitsee hänet Euroopan tietosuojavaltuutetun pitämään rekisteriin.

6. Tietosuojasta vastaava henkilö voi antaa suosituksia tietosuojan parantamiseksi käytännössä ja neuvoja hänet nimitäneelle yhteisön toimielimelle tai elimelle ja asianomaiselle rekisterinpitäjälle tietosuojasäännösten soveltamista koskevista asioista. Lisäksi hänen on omasta aloitteestaan tai hänet nimittäneen yhteisön toimielimen tai elimen, rekisterinpitäjän, asianomaisen henkilöstökomitean tai rekisteröidyn pyynnöstä tutkittava asioita ja tapauksia, jotka välittömästi liittyvät hänen tehtäviinsä ja jotka tulevat hänen tietoonsa.
7. Tietosuojasta vastaavaa henkilöä voi kuulla hänet nimittänyt yhteisön toimielin tai elin, asianomainen rekisterinpitäjä, asianomainen henkilöstökomitea ja kuka tahansa henkilö virallisia kanavia käyttämättä mistä tahansa asiasta, joka koskee asetuksen tulkintaa tai soveltamista.
8. Kenellekään ei saa aiheutua vahinkoa sellaisen asian johdosta, joka on saatettu tietosuojasta vastaavan henkilön tietoon ja jossa väitetään, että tämän asetuksen säännöksiä on rikottu.
9. Jokaisen asianomaisen rekisterinpitäjän on avustettava tietosuojasta vastaavaa henkilöä tämän tehtävien suorittamisessa ja annettava tietoja vastauksena tämän kysymyksiin. Tietosuojasta vastaavalla henkilöllä on tehtäviään suorittaessaan pääsy milloin tahansa tietoihin, jotka muodostavat käsittelytoimien aiheen, ja kaikkiin toimistoihin, tietojenkäsittelylaitteistoihin ja tietovälineisiin, ja hän saa kerätä tarvittavat tiedot.
10. Tietosuojasta vastaava henkilö on tarvittavassa määrin vapautettava muista toimista. Tietosuojasta vastaava henkilö ja hänen henkilöstönsä, joihin sovelletaan perustamissopimuksen 287 artiklaa, eivät saa ilmaista tietoja tai asiakirjoja, joita he saavat haltuunsa tehtäviä suorittaessaan.

LIITE II

1. Rekisterinpitäjän nimi ja osoite.
 2. Niiden henkilöiden nimet ja/tai viittaus sen toimielimen tai elimen organisatorisiin osiin, joiden tehtävänä on henkilötietojen käsittely tiettyyn tarkoitukseen.
 3. Käsittelyn tarkoitus tai tarkoitukset.
 4. Kuvaus rekisteröityjen ryhmästä tai ryhmistä ja näihin liittyvistä tiedoista tai tietoryhmistä.
 5. Oikeusperusta käsittelylle, johon tiedot on tarkoitettu.
 6. Vastaanottajat tai vastaanottajaryhmät, joille tietoja mahdollisesti luovutetaan.
 7. Eri tietoryhmien suojaamisen ja poistamisen aikarajat.
 8. Suunnitellut tietojensiirrot kolmansiin maihin.
 9. Yleiskuvaus, jonka perusteella voidaan alustavasti arvioida 23 artiklan mukaisen käsittelyn turvallisuuden varmistamiseksi toteutettavien toimenpiteiden asianmukaisuus.
-

Ehdotus neuvoston päätös täydentävän makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Moldovalle

(1999/C 376 E/05)

KOM(1999) 516 lopull. — 1999/0213(CNS)

(Komission esittämä 22 päivänä lokakuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

1 artikla

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

1. Yhteisö antaa Moldovan käyttöön pitkäaikaisen lainan, jonka pääoma on enintään 15 miljoonaa EUR ja laina-aika enintään kymmenen vuotta, joista viisi vuotta on lyhennysvapaita, tarkoituksenaan varmistaa kestävä maksutasetilanne, vahvistaa valuuttavarantoa ja tukea tarpeellisten rakenneuudistusten toteuttamista.

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

2. Tätä tarkoitusta varten komissiolle annetaan valtuudet lainata Euroopan yhteisön puolesta tarvittavat varat, jotka annetaan Moldovan käyttöön lainan muodossa.

sekä katsoo, että

3. Lainaa hallinnoi komissio neuvotellen tiiviisti talous- ja rahoituskomitean kanssa ja tavalla, joka on kaikkien Kansainvälisen valuuttarahaston ja Moldovan välillä tehtyjen sopimusten mukainen.

1) Komissio on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa ennen ehdotuksensa jättämistä,

2) Moldova toteuttaa perustavanlaatuisia talousuudistuksia ja pyrkii merkittävästi luomaan toimivan markkinatalouden,

3) Moldova yhtenä osapuolena ja Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot toisena osapuolena ovat allekirjoittaneet kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998,

2 artikla

4) Moldovan viranomaiset ovat sopineet Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa makrotaloudellisesta ohjelmasta, jota tuetaan toukokuussa 1996 hyväksytyllä kolmivuotisella laajennetulla rahoitusjärjestelyllä (Extended Fund Facility, EFF), ja ovat ilmaisseet aikomuksensa jatkaa tätä ohjelmaa myöhemmin valuuttarahaston uuden järjestelyn puitteissa,

1. Komissiolla on valtuudet talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan sopia Moldovan viranomaisten kanssa lainaan liitettävistä talouspoliittisista ehdoista. Näiden ehtojen on oltava 1 artiklan 3 kohdassa mainittujen sopimusten mukaiset.

5) Moldovan viranomaiset ovat pyytäneet kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta, yhteisöltä ja muilta kahdenvälisiltä rahoittajilta rahoitusapua; sen arvioidun rahoituksen lisäksi, jonka Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki voivat tarjota, on tulevana kuukausina vielä katettava huomattava jäljellä oleva rahoitusvaje, jotta vahvistettaisiin maan varantoasemaa ja tuettaisiin hallituksen uudistusohjelmaan liitettyjä talouspoliittisia tavoitteita,

2. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa ja sovittaen toimintansa yhteen Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa, että Moldovan talouspolitiikka on tämän lainan tavoitteiden mukaista ja että sen ehdot täytetään.

6) Venäjän rahoituskriisi on vaikuttanut erityisen voimakkaasti Moldovaan, ja sen taloudelliset ja sosiaaliset olosuhteet ovat erittäin vaikeat tällä hetkellä,

3 artikla

1. Jollei 2 artiklan säännöksistä muuta johdu, laina annetaan Moldovan käyttöön yhdessä erässä, jos Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa sovitun ylemmän luotto-osuusjärjestelyn toteuttamisessa on edetty tyydyttävästi.

7) Yhteisön myöntämä rahoitustuki pitkäaikaisen lainan muodossa, johon liittyy pitkä vapaavuusjakso, on tarkoituksenmukainen keino auttaa tuensaajamaata tässä ratkaisevan tärkeässä vaiheessa,

2. Varat maksetaan Moldovan keskuspankille.

8) Tämän rahoitusavun hoitaminen on annettava komission tehtäväksi, ja

4 artikla

9) Perustamissopimuksessa ei ole muuta tämän päätöksen tekemiseen valtuuttavaa määrystä kuin 308 artikla,

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuissa varainhankinta- ja luotonantotoimissa käytetään samaa arvopäivää, eikä niistä saa aiheutua yhteisölle maturiteettitransformaatioita, valuuttakursiita tai korkoriskiä tai muuta liiketoiminnallista riskiä.

2. Moldovan pyynnöstä komissio toteuttaa tarpeelliset toimet varmistaakseen, että lainaehtoihin sisällytetään varhennettua takaisinmaksua koskeva lauseke ja että sitä voidaan myös käyttää.

3. Moldovan pyynnöstä, ja kun olosuhteet sallivat lainojen korkojen tarkistamisen, komissio voi jällelrahoittaa kaikki alkuperäiset luottonsa tai osan niistä tai järjestellä uudelleen vastaavat rahoitusehdot. Jällelrahoitus tai uudelleenjärjestelyt on toteutettava 1 kohdassa määriteltyjen ehtojen mukaisesti eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainan keskimääräistä erääntymisaikaa tai lisätä jällelrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana vielä maksamattoman lainapääoman määrää käytännön kurssiin ilmoitettuna.

4. Moldova maksaa kaikki kulut, joita yhteisölle aiheutuu tämän päätöksen mukaisten toimenpiteiden toteuttamisesta ja loppuunsaattamisesta.

5. Talous- ja rahoituskomitealle tiedotetaan 2 ja 3 kohdassa mainittujen toimien kehityksestä vähintään kerran vuodessa.

5 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vähintään kerran vuodessa kertomuksen, joka sisältää arvion tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

LIITE

TAKUURAHASTON VAROJEN HANKKIMISEKSI TARVITTAVAT TALOUSARVIOVARAT VUONNA 1999 JA LAINAVARAUKSEN MARGINAALI JA LAINATAKAUKSET YHTEISÖN ULKOPUOLISTEN MAIDEN HYVÄKSI

(milj. EUR)

Toimenpiteet	Laskentaperusteet ⁽¹⁾	Rahaston varojen hankkiminen ⁽²⁾	Varauksen sisältämä marginaali
			346,0 ⁽³⁾
Päätetyt toimenpiteet			
EIP/Uudet valtuutukset ⁽⁴⁾			
— KIE	872,9	122,2	223,8
— Aasian ja Lat. Amerikan kehitysmaat	218,1	30,5	193,3
— Etelä-Afrikka	143,5	20,1	173,2
— Välimeren maat	351,4	49,2	124,0
— entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	38,5	5,4	118,6
— Bosnia	42,0	5,9	112,7
EIP/Aiemmat pöytäkirjat ⁽²⁾			
— Syyria	- 30	- 4,2	116,9
Makrotaloudellinen rahoitusapu			
— Albania III	20	2,8	114,1
— Bosnia I	20	2,8	111,3
Ehdotetut toimenpiteet			
— EIP/Turkki ⁽⁵⁾	105	14,7	96,6
— EIP/Kroatia ⁽⁶⁾	35	4,9	91,7
Makrotaloudellinen rahoitusapu			
— Bulgaria IV ⁽⁷⁾	100	14,0	77,7
— Romania IV ⁽⁷⁾	200	28,0	49,7
— entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ⁽⁷⁾	50	7,0	42,7
— Tadžikistania ⁽⁷⁾	75	10,5	32,2
— Moldova III ⁽⁷⁾	15	2,1	30,1

⁽¹⁾ Varojen hankkimisen perusta lasketaan käyttämällä asiaankuuluvaa takuun kateprosenttia, joka on 70 prosenttia (EIP:n lainojen uudet valtuutukset), 75 prosenttia (EIP:n lainojen vanhat pöytäkirjat) tai 100 prosenttia (makrotaloudellisen avun lainat).

⁽²⁾ 31 päivänä lokakuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 2728/94 säädettyjen rahaston varojen hankkimista koskevien sääntöjen mukaisesti. Koska rahasto saavutti tavoitemääränsä 31 päivänä joulukuuta 1997, uusien toimenpiteiden varausaste on alennettu 14 prosenttiin.

⁽³⁾ Kolmansien maiden lainavaruksen ja lainatakuiden määrä vuonna 1999 rahoitusnäkymien mukaan.

⁽⁴⁾ Vuonna 1999 allekirjoitettavaksi suunniteltujen lainojen vuosittaiset määrät ja rahastoon jo hankittujen määrien korjaukset varsinaisten allekirjoitusten huomioimiseksi vuoden 1998 lopussa: siirto 5/99 takuurahastoon.

⁽⁵⁾ Ehdotus neuvoston asetukseksi rahoitusyhteistyötä koskevan erityistoimen täytäntöönpanosta Turkin hyväksi (KOM(95) 389/3).

⁽⁶⁾ Euroopan yhteisön ja Kroatian välinen yhteistyösopimus (SEC(95) 180/lopullinen).

⁽⁷⁾ Ehdotus komissio.

Ehdotus neuvoston asetus yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista

(1999/C 376 E/06)

KOM(1999) 536 lopull. — 1999/0209(CNS)

(Komission esittämä 26 päivänä lokakuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 32–38 artiklassa säädetään yhteisen maatalouspolitiikan toteuttamisesta.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ säädetään, että EMOTR:n tukiosasto huolehtii yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien tiedotustoimien rahoituksesta.
- (3) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen⁽²⁾ 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikkea yhteisön toimintaa varten talousarvioon otettujen määrärahojen toteuttaminen edellyttää, että menon perusteena oleva säädös annetaan etukäteen. Talousarvion toteuttamisesta ja oikeusperusteista 13 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn toimielintenvälisen sopimuksen huomioon ottaen edellä sanottu koskee myös tämän asetuksen alaan kuuluvia toimia.
- (4) Olisi selitettävä niin viljelijöille ja muille suoraan osallisille kuin suurelle yleisöllekin, mitä yhteisessä maatalouspolitiikassa on panoksena ja millä tavalla se on kehittynyt.
- (5) On tärkeää määritellä ne ensisijaiset toimet, joita yhteisö voi tukea.
- (6) Maatalouden ja maaseudun toimijoiden järjestöt, erityisesti viljelijäorganisaatiot ja kuluttaja- ja luonnonsuojelujärjestöt ovat välttämättömiä niin yhteisen maatalouspolitiikan tunnetuksi tekijöinä kuin asianosaisten toimijoiden ja erityisesti maanviljelijöiden mielipiteiden välittäjinä komissiolle.
- (7) Koska yhteinen maatalouspolitiikka on edelleen yhteisön yhtenäisistä politiikoista ensimmäinen ja tärkein, sitä olisi selitettävä suurelle yleisölle, ja sen vuoksi tukikelpoisten ehdotusten tekijöiden joukkoon olisi hyväksyttävä myös

muita sellaisia tahoja, joiden esittämät hankkeet saattavat olla kiinnostavia.

- (8) Komissiolla on oltava käytettävissään tarvittavat varat tiedotustoimiin, joita se haluaa toteuttaa maatalouden alalla.
- (9) Olisi vältettävä rahoittamasta sellaisia toimia, joita voidaan tukea jostakin muusta yhteisön ohjelmasta, kuitenkin niin että muita yhteisöaloitteita täydentäviä toimia kannustetaan.
- (10) Koska tämän säädöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja hallintotoimenpiteitä, näistä toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisö voi rahoittaa yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevia tiedotustoimia, joiden tavoitteena on erityisesti:

- a) myötävaikuttaa tämän politiikan selittämiseen, toteuttamiseen ja kehittämiseen,
- b) edistää Euroopan maatalouden toimintamallia ja sen ymmärtämistä,
- c) välittää tietoa viljelijöille ja muille maaseudun toimijoille,
- d) lisätä yleistä tietoisuutta tämän politiikan merkityksestä ja tavoitteista.

Näiden toimien tarkoituksena on tarjota yhtenäistä, objektiivista ja kokonaisvaltaista tietoa kokonaiskuvan antamiseksi tästä politiikasta.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettut toimet voivat olla:

- a) erityisesti viljelijä- ja maaseudun kehittämisorganisaatioiden sekä kuluttaja- ja luonnonsuojelujärjestöjen esittämiä vuotuisia toimintaohjelmia,

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2779/98 (EYVL L 347, 23.12.1998, s. 3).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

b) muiden kuin edellä a alakohdassa mainittujen tahojen ja erityisesti jäsenvaltioiden viranomaisten, tiedotusvälineiden ja korkeakoulujen yksittäisiä toimia,

c) mitä tahansa komission aloitteesta toteutettuja toimia ja erityisesti sellaisia, jotka hyödyttävät sekä komissiota että edellä 1 artiklassa tarkoitettujen toimien kohderyhmiä.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimien rahoitusosuus on enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua yhteisön rahoitusta eivät voi saada:

a) oikeudelliseen velvoitteeseen perustuvat toimet,

b) jostakin toisesta yhteisön toimesta rahoitettavat toimet.

4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi komissio voi tarvittaessa turvautua tekniseen ja hallinnolliseen apuun.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettuihin toimiin kuuluvina ovat tukikelpoisia erityisesti esitelmätilaisuudet, seminaarit, julkaisut, mediatuotanto ja -toimet, osallistuminen kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin sekä kokemustenvaihto-ohjelmat.

2. Edellä 2 artiklassa tarkoitetut toimet valitaan yleisillä valintaperusteilla, jollaisia ovat:

a) hankkeen laatu,

b) hyvä kustannushyötysuhde.

4 artikla

Yhteisön rahoitus toteutetaan budjettivallan käyttäjän päättämien vuosittaisten määrärahojen rajoissa.

5 artikla

Komissio huolehtii siitä, että tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavat toimet ja yhteisön hankkeet ovat johdonmukaisia ja täydentävät yhteisön muita toimenpiteitä.

6 artikla

Komissio huolehtii yhteisön rahoittaman toiminnan moitteettoman ja tehokkaan toteuttamisen seurannasta ja valvonnasta. Komission valtuuttamilla henkilöillä on lupa tarkastaa näitä toimia paikalla, myös otantaä käyttäen.

7 artikla

Komissio arvioi, tarpeellisenä pitämässään tapauksissa, tämän asetuksen nojalla rahoitettuja toimia.

8 artikla

Komissio esittää joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Ensimmäinen kertomus esitetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001.

9 artikla

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa komissiota avustaa asetuksella (ETY) N:o 729/70 ⁽¹⁾ perustettu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tähän kohtaan viitattaessa sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 94, 28.4.1970, s. 13.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröinti-järjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta

(1999/C 376 E/07)

KOM(1999) 487 lopull. — 1999/0204(COD)

(Komission esittämä 27 päivänä lokakuuta 1999)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97⁽¹⁾ 19 artiklassa säädetään, että kaikissa jäsenvaltioissa otetaan käyttöön 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Samassa artiklassa säädetään myös, että pakollista järjestelmää koskevat yleiset säännöt on vahvistettava ennen kyseistä päivämäärää komission ehdotuksesta.
- 2) Kyseiset yleiset säännöt on asianmukaista sisällyttää asetukseen (EY) N:o 820/97. Selkeyden takaamiseksi kyseinen asetus olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- 3) Naudanlihan ja naudanlihatuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien edellytysten, erityisesti jäljitettävyyden, avoimuuden parantaminen BSE-kriisin saatettua kyseisten tuotteiden markkinat epävakaisiksi on vaikuttanut myönteisesti naudanlihan kulutukseen. Kuluttajien naudanlihaa kohtaan osoittaman luottamuksen säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi on tarpeen kehittää kuluttajille merkinnöissä annettavia tietoja.
- 4) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on ensisijaisen tärkeää ottaa käyttöön toisaalta tehokas nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tuotantovaiheessa ja toisaalta

puolueettomiin perusteisiin pohjautuva erityinen yhteisön merkintäjärjestelmä naudanliha-alalla markkinoillesaattamisvaiheessa.

- 5) Tämän parantamisen antamat takuut täyttävät myös tietyt yleistä etua, kuten kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelua, koskevat vaatimukset. Tämän asetuksen asianmukainen oikeusperusta on näin ollen 152 artikla.
- 6) Sen seurauksena kuluttajien luottamus naudanlihan ja naudanlihatuotteiden laatuun lisääntyy.
- 7) Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteutumista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että yhteisön sisäisessä kaupassa eläimet on varustettava tunnisteella yhteisön määräysten mukaisesti ja että eläimet on rekisteröitävä siten, että alkuperätila tai tila, jossa eläintä on pidetty, keskus tai järjestö voidaan jäljittää, ja että nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät on laajennettava koskemaan kunkin jäsenvaltion alueella tapahtuvia eläinten siirtoja ennen 1 päivää tammikuuta 1993.
- 8) Kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivin 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽³⁾ 14 artiklassa säädetään, että direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen kyseisten eläinten tunnisteella varustaminen ja rekisteröiminen on, teuraseläimiä ja rekisteröityjä hevoseläimiä lukuun ottamatta, tehtävä sen jälkeen, kun mainitut tarkastukset on suoritettu.
- 9) Yhteisön tiettyjen maatalousalan tukijärjestelmien hallinnoiminen vaatii tietynlaisen karjan yksilöllistä tunnistamista. Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmien on tämän vuoksi sovellettava tällaisten toimenpiteiden soveltamiseen ja valvontaan.

⁽¹⁾ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o [. .].

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽³⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/ETY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

- 10) On tarpeen varmistaa tiedon nopea ja tehokas vaihto jäsenvaltioiden välillä tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi. Yhteisön säännökset on annettu jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 19 päivänä toukokuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1468/81 ⁽¹⁾ ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/608/ETY ⁽²⁾.
- 11) Nykyiset nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat säännöt on vahvistettu eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/102/ET ⁽³⁾ ja neuvoston direktiivissä (EY) N:o 820/97. Kokemus on osoittanut, että tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole toiminut täysin tyydyttävästi nautaeläinten osalta ja että sitä on vielä parannettava. Tämän vuoksi on tarpeen antaa nautaeläimiä koskeva erityisasetus kyseisen direktiivin säännösten tehostamiseksi.
- 12) Jotta parannetun tunnistusjärjestelmän käyttöönotto hyväksyttäisiin, on ensisijaisen tärkeää, että tuottajaan ei kohdisteta kohtuuttomia hallinnollisia muodollisuuksia koskevia vaatimuksia. Täytäntöönpanon osalta on asetettava käytännössä noudatettavissa olevat määräajat.
- 13) Jotta eläimet voidaan yhteisön tukijärjestelmien valvomiseksi jäljittää nopeasti ja virheettömästi, kunkin jäsenvaltion on luotava ATK-pohjainen tietokanta, johon kirjataan eläinten tunnistetiedot, kaikki jäsenvaltion alueella olevat tilat ja eläinten siirrot tätä tietokantaa koskevat terveystaamukset täsmäntävän, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 17 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/12/EY ⁽⁴⁾ säännösten mukaisesti.
- 14) On huolehdittava sellaisten teknisten edellytysten luomisesta, joilla varmistetaan tuottajalle paras mahdollinen yhteys tietokantaan sekä tietokannoissa olevien tietojen laaja käyttö.
- 15) Nautaeläinten siirtojen jäljittämiseksi eläimet on tunnistettava kumpaankin korvaan kiinnitettävän korvamerkin avulla ja eläimen mukana on sen kaikkien siirtojen aikana periaatteessa seurattava passi. Korvamerkin ja passin ominaisuudet on määriteltävä yhteisön tasolla. Jokaista eläintä varten, jolle on annettu korvamerkit, on periaatteessa annettava passi.
- 16) Kolmansista maista direktiivin 91/496/ETY mukaisesti tuotuihin eläimiin on sovellettava samoja tunnistusta koskevia vaatimuksia.
- 17) Kunkin eläimen on säilytettävä korvamerkinsä koko elinaikansa.
- 18) Komissio tutkii parhaillaan yhteisön tutkimuskeskuksen suorittaman työn perusteella mahdollisuutta käyttää elektrometrisiä menetelmiä eläinten tunnistamiseksi.
- 19) Eläinten pitäjien, niitä kuljettavia lukuun ottamatta, on pidettävä tilallaan olevista eläimistä ajan tasalla olevaa rekisteriä. Tämän rekisterin ominaisuudet on määriteltävä yhteisön tasolla. Näiden rekistereiden on pyynnöstä oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla.
- 20) Jäsenvaltiot voivat saattaa näiden toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset koko naudanliha-alan kannettavaksi.
- 21) Olisi nimettävä tämän asetuksen kunkin osaston soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset.
- 22) Tällä asetuksella käyttöön otettavassa merkintäjärjestelmässä naudanlihalla tarkoitetaan naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1254/1999 ⁽⁵⁾ 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä tuotteita.
- 23) Kaikissa jäsenvaltioissa on otettava käyttöön pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Tässä pakollisessa järjestelmässä naudanliha-alan toimijoiden ja järjestöjen on annettava merkinnöissä tietoja eräistä lihan ominaisuuksista sekä sen eläimen tai niiden eläinten teurastuksesta, joista kyseinen naudanliha on peräisin.
- 24) Pakollista naudanlihan merkintäjärjestelmää tehostetaan 1 päivästä tammikuuta 2003. Pakollista järjestelmää sovellettaessa naudanlihaa kaupan pitävien toimijoiden ja järjestöjen on lisäksi sisällytettävä merkintöihin tietoja alkuperästä, erityisesti eläimen tai eläinten, josta tai joista naudanliha on peräisin, syntymä-, kasvatus- ja teurastuspaikasta.

⁽¹⁾ EYVL L 144, 2.6.1981, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 515/99 (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽³⁾ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 109, 25.4.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

- 25) Pakolliset alkuperämerkinnät voidaan ottaa käyttöön aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2003. Tärkein syy siihen, miksi pakollisia alkuperämerkintöjä ei säädetä otettaviksi käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 2003 on se, että täydellisiä tietoja nautojen siirroista yhteisössä vaaditaan ainoastaan 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneiden eläinten osalta.
- 26) Yleisen edun vaatimuksen vuoksi pakollisen naudanlihan merkintäjärjestelmää on sovellettava myös yhteisöön tuotavaan lihaan. Säännöksissä on kuitenkin otettava huomioon, että kolmannen maan toimijalla tai järjestöllä ei välttämättä ole kaikkia tietoja, joita alkuperämerkinnöissä vaaditaan. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa vähimmäistiedot, jotka kolmansien maiden on merkittävä.
- 27) On säädettävä poikkeuksesta ja samalla taattava vähimmäismäärä tietoja jauhettua naudanlihaa, naudanlihan leikkuujätteitä tai leikattua naudanlihaa tuottavien toimijoiden tai järjestöjen sekä yhteisöön kolmansista maista naudanlihaa tuovien toimijoiden tai järjestöjen osalta, joilla ei ehkä ole mahdollisuutta antaa kaikkia pakollisessa naudanlihan merkintäjärjestelmässä vaadittavia tietoja.
- 28) Merkintöjen tavoitteena on tehdä naudanlihan kaupan pitämisestä mahdollisimman avointa. Tämän vuoksi on asianmukaista sallia, että ne toimijat ja järjestöt, jotka haluavat pitää naudanlihaa kaupan siten että siinä on merkintä, joka takaa jäljitettävyyden yksittäiseen eläimeen, voivat merkitä naudanlihan erityisellä tunnuksella.
- 29) Tarvitaan myös yhteisön kehys naudanlihan merkintöjen osalta kaikille muille kuin pakollisen naudanlihan merkintäjärjestelmän tiedoille. Yhteisössä kaupan pidetyn naudanlihan merkintöjen moninaisuuden vuoksi asianmukaisinta on perustaa vapaaehtoinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Tällainen tehokas merkintäjärjestelmä perustuu mahdollisuuteen jäljittää eläin tai eläimet, joista merkitty naudanliha on peräisin. Toimijan tai järjestön merkintäjärjestelyt ovat voimassa vain, jos toimivaltaiselle on toimitettu eritelmä tietyn ajan kuluessa. Jotta merkinnässä olevista tiedoista vastaava taho voidaan tunnistaa oikein, toimijoilla ja järjestöillä on lupa tehdä merkintöjä naudanlihaan vain, jos merkinnässä on niiden nimi tai yksilöivä liikemerkki. Jotta merkintäeritelmät tunnustettaisiin koko yhteisössä, on tarpeen säätää jäsenvaltioiden keskinäisestä tietojen vaihdosta.
- 30) Kolmansista maista yhteisöön naudanlihaa tuovat toimijat ja järjestöt saattavat myös haluta tehdä tuotteisiinsa merkintöjä vapaaehtoisen naudanlihan merkintäjärjestelmän mukaisesti. Tämän vuoksi olisi säädettävä tuodun naudanlihan ottamisesta mukaan kyseiseen järjestelmään. Näillä säännöksillä on varmistettava, että tuotua naudanlihaa kos-

kevat merkintäjärjestelyt ovat yhtä luotettavia kuin yhteisön naudanlihaa koskevat.

- 31) Kun asetuksen (EY) N:o 820/97 II osastossa säädetyistä järjestelyistä siirrytään tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, voi syntyä vaikeuksia, joita tämä asetus ei koske. Tällaisen tapauksen varalta olisi säädettävä, että komissio voi antaa tarvittavat siirtymätoimenpiteet. Komission olisi myös voitava ratkaista erityiset käytännön ongelmat.
- 32) Tässä asetuksessa säädettyjen merkintäjärjestelyjen luotettavuuden varmistamiseksi on tarpeen velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan riittäviä ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä. Tämä valvonta toteutetaan sen vaikuttamatta valvontaan, jota komissio suorittaa yhdenmukaisesti Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (1) 9 artiklan kanssa. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus peruuttaa eritelmälle antamansa hyväksyminen, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.
- 33) Olisi säädettävä asianmukaisista seuraamuksista tämän asetuksen rikkomisen varalta,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

NAUTAELÄINTEN TUNNISTUS JA REKISTERÖINTI

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten, jäljempänä "eläimet", tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tämän osaston säännösten mukaisesti.

2. Tämän osaston säännöksiä on sovellettava rajoittamatta tautien hävittämiseksi tai torjumiseksi mahdollisesti annettavien yhteisön sääntöjen sekä direktiivin 91/496/ETY ja asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista. Direktiivin 92/102/ETY erityisesti nautaeläimiä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan enää sovelleta siitä päivästä alkaen, jolloin kyseisten eläinten oltava merkitty tämän osaston mukaisella tunnisteella.

2 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

— "eläimellä": direktiivin 97/12/EY 2 artiklassa tarkoitettua nautaeläintä,

(1) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1036/99 (EYVL L 127, 21.5.1999, s. 4).

- "tilalla": jäsenvaltion alueella sijaitsevaa laitosta, rakennusta tai ulkopihaton osalta mitä tahansa paikkaa, jossa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan,
- "pitäjällä": luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana,
- "toimivaltaisella viranomaisella": jäsenvaltion keskusviranomaista tai viranomaisia, joka on tai jotka ovat vastuussa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta ja tämän osaston täytäntöönpanosta tai jolle tai joille näiden tehtävien suorittaminen on annettu, taikka viranomaisia, joiden tehtävänä on palkkioiden valvonnan osalta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 täytäntöönpano.

3 artikla

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään on kuuluttava seuraavat osat:

- a) korvamerkki kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi,
- b) ATK-pohjaiset tietokannat,
- c) eläimiä varten annettavat passit,
- d) kullakin tilalla pidettävät omat rekisterit.

Kaikkien tässä osastossa tarkoitettujen tietojen on oltava komission ja asianomaisen jäsenvaltion saatavilla. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla, joiden etua asia koskee, myös kyseisen jäsenvaltion tunnustamalla asianomaisilla kuluttajajärjestöillä, on pääsy näihin tietoihin sillä edellytyksellä, että kansallisessa lainsäädännössä edellytetty luottamuksellisuus ja tietosuoja turvataan tämän lainsäädännön mukaisesti.

4 artikla

1. Kaikki tilalla olevat 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneet tai yhteisön sisäiseen kauppaan mainitun päivän jälkeen tarkoitetut eläimet on merkittävä kumpaankin korvaan kiinnitettävällä, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tunnistusmerkillä. Eläimen molemmissa korvamerkeissä on oltava sama tunnistuskoodi, jonka avulla jokainen yksittäinen eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa. Edellä sanotusta poiketen saadaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut eläimet 1 päivään syyskuuta 1998 asti merkitä direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla. Lisäksi saadaan edellä sanotusta poiketen ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut, välittömästi teurastettavat eläimet merkitä 1 päivään syyskuuta 1999 asti direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla. Kulttuurija urheilutapahtumiin (messuja ja näyttelyitä lukuun ottamatta)

tarkoitettut nautaeläimet voidaan merkitä korvamerkkin sijasta komission hyväksymällä ja vastaavat takeet antavalla tunnistusjärjestelmällä.

2. Korvamerkki on kiinnitettävä jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa eläimen syntymästä lukien ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään syntymätilaltaan. Tämä määräaika saa 31 päivään joulukuuta 1999 asti olla enintään 30 päivää ja kyseisen päivän jälkeen 20 päivää.

Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaika.

Eläintä, joka on syntynyt 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen, ei saa siirtää tilalta, jollei sitä ole merkitty tässä artiklassa säädettyllä tavalla.

3. Jokainen kolmannelle maasta tuotu eläin, joka on läpäissyt direktiivissä 91/496/ETY säädetty tarkastukset ja joka pysyy yhteisön alueella, on merkittävä sen vastaanottavalla tilalla tämän artiklan säännökset täyttävällä korvamerkillä kyseisen jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa, joka on korkeintaan 20 päivää edellä mainituista tarkastuksista, ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään kyseiseltä tilalta.

Eläintä ei kuitenkaan ole tarpeen merkitä, jos vastaanottava tila on siinä jäsenvaltiossa sijaitseva teurastamo, jossa tarkastukset suoritetaan ja jossa eläin teurastetaan 20 päivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista.

Kolmannen maan antama alkuperäinen tunniste on kirjattava 5 artiklassa tarkoitettuun ATK-pohjaiseen tietokantaan tai, jos tietokanta ei ole vielä täysimääräisesti käytössä, 3 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin samanaikaisesti määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa eläimelle annetun tunnistuskoodin kanssa.

4. Jokaisen toisesta jäsenvaltiosta tuodun eläimen on säilytettävä alkuperäinen korvamerkkinsä.

5. Korvamerkkiä ei saa poistaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa.

6. Korvamerkki ovat tilakohtaisia, ja ne jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla.

7. Neuvosto päättää komission antaman kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvien ehdotusten perusteella sekä perustamissopimuksen 95 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 mahdollisuudesta ottaa käyttöön sähköisiä tunnistusjärjestelyjä tällä alalla tapahtuneen kehityksen perusteella.

5 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perustettava ATK-pohjainen tietokanta direktiivin 97/12/EY 14 ja 18 artiklan säännösten mukaisesti.

ATK-pohjaisten tietokantojen on oltava täysin käyttökunnossa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, ja niiden on sisällettävä tästä päivämäärästä alkaen kaikki vaadittavat tiedot edellä mainitun direktiivin mukaisesti.

6 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen annettava passi jokaista 4 artiklan mukaisesti merkittävää eläintä varten 14 päivän kuluessa sen syntymää koskevasta ilmoituksesta tai, jos eläin on tuotu kolmannelta maasta, 14 päivän kuluessa siitä, kun on tehty ilmoitus jäsenvaltion suorittamasta eläimen merkitsemisestä uudella tunnistella 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi samoin edellytyksin antaa passin toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevia eläimiä varten. Tällöin eläimen mukana oleva passi luovutetaan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka palauttaa sen passin antaneelle jäsenvaltiolle.

Jäsenvaltion pyynnöstä komissio voi kuitenkin 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa sallittua määräaika voidaan pidentää.

2. Kun eläintä siirretään, sitä koskevan passin on seurattava sen mukana.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisestä virkkeestä ja 2 kohdasta poiketen

— jäsenvaltiot, joilla on käytössään ATK-pohjainen tietokanta, jonka komissio katsoo olevan 5 artiklan mukaisesti kaikilta osin käyttökunnossa ennen 1 päivää tammikuuta 2000, voivat määrätä, että passi annetaan ainoastaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettuja eläimiä varten ja että passin on seurattava eläimen mukana vain, jos eläin siirretään kyseisen jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle, ja että tällöin passiin sisältyy ATK-pohjaiseen tietokantaan perustuvia tietoja.

Toisesta jäsenvaltiosta tuotavan eläimen mukana seuraava passi on näissä jäsenvaltioissa eläimen maahan saapuessa luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

— jäsenvaltiot voivat ennen 1 päivää tammikuuta 2000 sallia, että karjaa, jota siirretään kyseisen jäsenvaltion sisällä, varren annetaan yhteinen passi, jos sillä on sama alkuperä ja määräpaikka ja sen mukana seuraa eläinlääkintäasiakirja.

4. Jos eläin kuolee, pitäjän on palautettava passi toimivaltaiselle viranomaiselle seitsemän päivän kuluessa eläimen kuolemasta. Jos eläin lähetetään teurastamoon, teurastamon hoitaja on vastuussa passin palauttamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos eläin viedään kolmanteen maahan, sen viimeisen pitäjän on palautettava passi sen paikkakunnan toimivaltaiselle viranomaiselle, josta eläin viedään maasta.

7 artikla

1. Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niitä kuljettavan, on:

— pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä,

— ilmoitettava siitä lähtien, kun ATK-pohjainen tietokanta on täysin käyttökunnossa, toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tilalle ja tilalta tapahtuvat eläinten siirrot sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät 15 päivän kuluessa ja, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, 7 päivän kuluessa tapahtumasta. Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaika.

2. Kunkin pitäjän on tarvittaessa ja 6 artiklan säännösten mukaisesti täydennettävä passi heti kunkin eläimen saavuttua tilalle tai ennen sen siirtämistä tilalta ja varmistettava, että passi seuraa eläimen mukana.

3. Kunkin pitäjän on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka koskevat hänen omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperää, tunnistamista sekä tarvittaessa määräraikkaa.

4. Rekisterin on oltava tilalla käytettävissä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymässä, manuaalisessa tai ATK-pohjaisessa muodossa toimivaltaisen viranomaisen määräämän ajan, kuitenkin vähintään kolme vuotta, jona aikana kyseisellä viranomaisella on milloin tahansa oltava pyynnöstään pääsy rekisteriin.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston noudattamisesta huolehtiva toimivaltainen viranomainen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen viranomainen toisilleen ja komissiolle.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat saattaa 3 artiklassa tarkoitetuista järjestelmistä ja tässä osastossa tarkoitetuista tarkastuksista aiheutuvat kustannukset 2 artiklassa tarkoitettujen eläinten pitäjien kannettaviksi.

10 artikla

Komissio antaa tämän osaston täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽²⁾ 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 8 artiklan soveltamista. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä määritellään erityisesti:

- korvamerkkejä koskevat määräykset,
- passia koskevat määräykset,
- rekisteriä koskevat määräykset,
- suoritettavien tarkastusten vähimmäistaso,

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen,
- f) siirtymätoimenpiteet, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä tämän osaston soveltamiseen.

II OSASTO

NAUDANLIHAN JA NAUDANLIHATUOTTEIDEN MERKITSEMISEN

11 artikla

Asetuksen 12 artiklassa määritellyn toimijan tai järjestön,

- jonka tämän osaston I jakson mukaan edellytetään merkitsevän naudanliha myyntipaikassa ja/tai
- joka haluaa tämän osaston II jakson mukaan merkitä naudanlihan myyntipaikalla antaakseen muita kuin 13 artiklassa tarkoitettuja tietoja merkityn lihan tai eläimen, josta se on peräisin, eräistä ominaisuuksista tai tuotanto-olosuhteista,

on tehtävä se tämän osaston mukaisesti.

Tätä osastoa sovelletaan rajoittamatta neuvoston direktiivin 79/112/ETY säännösten soveltamista.

12 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- ”naudanlihalla” CN-koodeihin 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvia tuotteita,
- ”merkinnällä” merkinnän kiinnittämistä yksittäiseen lihapalaan tai yksittäisiin lihapaloihin tai niiden pakkauksiin, mukaan luettuna tietojen antaminen kuluttajalle myyntipaikassa,
- ”järjestöllä” naudanlihakaupan yhden tai useamman osa-alueen toimijoiden ryhmää.

I Jakso

EY:n pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä

13 artikla

Yleiset säännöt

1. Toimijoiden ja järjestöjen, jotka pitävät naudanlihaa kaupan yhteisössä, on merkittävä se tämän artiklan säännösten mukaisesti.

Pakollisen merkintäjärjestelmän on varmistettava yhteys toisaalta tunnistetun ruhon, neljänneksen tai tunnistettujen lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen tai, jos se on riittävää merkinnässä olevien tietojen oikeellisuuden tarkistamiseksi, kyseisten eläinryhmien välillä.

2. Merkinnässä on oltava seuraavat tiedot:

- viitenumero tai -koodi, joka osoittaa lihan ja eläimen/eläinten välisen yhteyden. Tämä numero voi olla sen yksittäisen eläimen tunnistusnumero, josta liha on peräisin, tai eläinryhmän tunnistusnumero,
- sen teurastamon hyväksymisnumero, jossa eläin tai eläinryhmä on teurastettu, sekä alue tai jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa teurastamo sijaitsee. Tieto on esitettävä seuraavasti: ”Teurastettu [alueen, jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi] [hyväksymisnumero]”.
- sen leikkaamon, jossa ruhot tai ruhoryhmät on leikattu luuttomiksi, hyväksymisnumero, sekä alue tai jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa kyseinen leikkaamo sijaitsee. Tieto on esitettävä seuraavasti: ”Luuttomaksi leikattu [alueen tai jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi] [hyväksymisnumero]”.
- eläimen/eläinten luokka, josta/joista liha on peräisin,
- eläimen/eläinten, josta/joista liha on peräisin, teurastuspäivä,
- naudanlihan ideaalinen vähimmäiskypsyysaika.

3. Jäsenvaltiot, joiden I osastossa säädettyä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä on riittävästi tietoja, voivat kuitenkin päättää, että kyseisessä jäsenvaltiossa syntyneistä, kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä peräisin olevan lihan osalta on merkittävä myös muita tietoja.

4. Edellä 3 kohdassa säädetty pakollinen järjestelmä ei saa aiheuttaa häiriöitä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Niissä jäsenvaltioissa, jotka haluavat soveltaa 3 kohdan säännöksiä, sovellettavat täytäntöönpanojärjestelmät edellyttävät komission etukäteen antamaa hyväksyntää.

5. Toimijoiden ja järjestöjen on 1 päivästä tammikuuta 2003 sisällytettävä merkintöihin myös seuraavat tiedot:

- jäsenvaltio, alue, tila tai kolmas maa, jossa eläin on syntynyt,
- jäsenvaltiot, alueet, tilat tai kolmannet maat, joissa eläin on lihotettu,
- jäsenvaltio, alue, teurastamo tai kolmas maa, jossa eläin on teurastettu,
- jäsenvaltio, alue, leikkaamo tai kolmas maa, jossa luuttomaksi leikkaaminen on tapahtunut.

Jos liha on peräisin eläimistä, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu, teurastettu ja leikattu luuttomaksi

- samassa jäsenvaltiossa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Alkuperä: [jäsenvaltion nimi]" tai "Alkuperä: EY",
- useammassa jäsenvaltiossa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Alkuperä: EY" tai "Alkuperä: useampi EY:n jäsenvaltio",
- yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa taikka yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa, tieto voidaan esittää merkitsemällä "Alkuperä: EY ja muu kuin EY",
- yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Alkuperä: [kolmannen maan nimi/kolmansien maiden nimet]" tai "Alkuperä: muu kuin EY".

14 artikla

Poikkeukset pakollisesta merkintäjärjestelmästä

1. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 5 kohdan ensimmäisissä kolmessa luetelmakohdassa ja 13 artiklan 6 kohdassa säädetään, jauhettua naudanlihaa, leikkuujätteitä tai leikattua naudanlihaa tuottavien toimijoiden tai järjestöjen on merkittävä vähintään jäsenvaltiot, alueet, leikkaamot tai kolmannet maat, joissa liha on tuotettu.

Jos liha on tuotettu

- samalla alueella tai samassa jäsenvaltiossa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Tuotettu [alueen tai jäsenvaltion nimi]" tai "Tuotettu EY:ssä",
- useammassa jäsenvaltiossa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Tuotettu EY:ssä" tai "Tuotettu useammassa EY:n jäsenvaltiossa",
- yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa taikka yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Tuotettu [jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden nimet]" tai "Tuotettu EY:n jäsenvaltioissa ja muissa kuin EY-maissa",
- yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa, tieto voidaan esittää merkitsemällä joko "Tuotettu [kolmannen maan nimi tai kolmansien maiden nimet]" tai "Tuotettu muussa kuin EY-maassa".

2. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 2 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa säädetään, toimija tai järjestö voi merkitä vasikanlihan ilmoittamatta lihan vähimmäiskypsytysaikaan.

15 artikla

Kolmansista maista tulevan naudanlihan pakollinen merkintäjärjestelmä

Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, yhteisöön tuotavaan naudanlihaan, josta ei ole saatavilla kaikkia 13 artiklassa säädettyjä tietoja, on tehtävä seuraava merkintä:

"Alkuperä: muu kuin EY" tai "Teurastettu [kolmannen maan nimi]".

16 artikla

Yksittäiseen eläimeen jäljitettävissä oleva naudanliha

Toimija tai järjestö, joka vastaa lihan ja yksittäisen eläimen, josta liha on peräisin, välisestä yhteydestä, saa merkitä naudanlihan erityisellä tunnuksella.

II Jaks o

Vapaaehtoinen merkintäjärjestelmä

17 artikla

Yleiset säännöt

1. Kunkin toimijan tai järjestön on toimitettava sellaisten merkintöjen osalta, jotka sisältävät muita kuin tämän osaston I jaksossa säädettyjä tietoja, eritelmä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa kyseistä naudanlihaa tuotetaan tai pidetään kaupan. Tiedonanto on tehtävä vähintään yksi kuukausi ennen lihan merkitsemistä. Toimivaltainen viranomainen voi myös laatia eritelmiä kyseisessä jäsenvaltiossa käytettäväksi edellyttäen, että niiden käyttö ei ole pakollista.

Vapaaehtoisissa merkintäeritelmissä on oltava:

- merkintään tulevat tiedot,
- toimenpiteet, jotka on toteutettava näiden tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi,
- valvontajärjestelmä, jota sovelletaan tuotannon ja kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tarkastukset, jotka suorittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä, toimijan tai järjestön nimeämä itsenäinen elin. Näiden elinten on noudatettava eurooppalaisessa säännöstössä nro EN/45011 määriteltyjä vaatimuksia.
- järjestön osalta sellaiseen jäseneseen kohdistettavat toimenpiteet, joka ei noudata eritelmiä.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että itsenäisen elimen tekemät tarkastukset voidaan korvata toimivaltaisen viranomaisen tekemillä tarkastuksilla. Toimivaltaisella viranomaisella on tätä varten oltava käytettävissään asiantunteva henkilöstö ja voimavarat, jotka ovat tarpeen vaadittujen tarkastusten tekemiseksi.

Tässä osastossa säädettyjen tarkastusten kustannuksista vastaa merkintäjärjestelmää käyttävä toimija tai järjestö.

2. Eritelmällä on myös varmistettava yhteys toisaalta tunnistetun ruhon, neljänneksen tai tunnistettujen lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen tai, jos se on riittävää merkinnässä olevien tietojen oikeellisuuden tarkistamiseksi, kyseisten eläinten välillä.

3. Merkinnässä on oltava tiedot, jotka

— on annettu etukäteen tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle,

— ovat oikeita ja todennettavissa olevia suhteessa toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettuun eritelämään,

— ovat selkeitä eivätkä harhaanjohtavia ja jotka ovat yhteisiä kaikille eri eläimistä peräisin oleville lihoille.

4. Jos kuukauden kuluessa eritelmän jättämispäivää seuraavasta päivästä toimivaltainen viranomainen ei ole esittänyt vastalauseita eikä pyytänyt eritelmää koskevia lisätietoja, kyseinen toimija tai järjestö saa merkitä naudanlihan eritelmän mukaisesti, jos merkinnässä on sen nimi tai tunnus.

5. Jos naudanliha tuotetaan ja/tai pidetään kaupan useamassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on

— avustettava toisiaan jossain jäsenvaltiossa käytettäviä merkintäeritelmiä koskevien tietojen tehokkaan vaihdon takaamiseksi,

— tunnustettava muissa jäsenvaltioissa käytettävät eritelmat.

18 artikla

Kolmansista maista tulevan naudanlihan vapaaehtoiset merkinnät.

1. Jos naudanliha tuotetaan kokonaan tai osittain kolmannessa maassa, toimijat ja järjestöt saavat merkitä lihan tämän jakson mukaisesti, jos ne ovat aiemmin toimittaneet eritelmänsä kunkin kolmannen maan tätä tarkoitusta varten nimeämälle toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä toimivaltainen viranomainen ole esittänyt vastalauseita tai pyytänyt eritelmää koskevia lisätietoja kuukauden kuluessa eritelmän vastaanottamisesta.

2. Kolmannessa maassa käytettävä eritelmä on voimassa yhteisössä ainoastaan, jos kyseinen maa toimittaa etukäteen komissiolle tiedot:

— nimetystä toimivaltaisesta viranomaisesta,

— toimivaltaisen viranomaisen kyseisen eritelmän tarkastelussa noudattamista menettelyistä ja vaatimuksista,

— jokainen toimija ja järjestö, jonka eritelmän toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt.

Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioille.

Jos komissio tulee edellä mainittujen tietojen perusteella siihen tulokseen, etteivät kolmannessa maassa sovelletut menettelyt ja/tai vaatimukset vastaa tässä asetuksessa säädettyjä normeja, komissio päättää kyseistä maata kuultuaan, etteivät sen eritelmat ole voimassa yhteisössä.

19 artikla

Seuraamukset

Jos osoittautuu, että toimija tai järjestö ei ole noudattanut 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua eritelmää, jäsenvaltio voi määrätä sille lisäehtoja luvan voimassapitämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta järjestön itsensä tai 17 artiklan mukaisen itsenäisen valvontaelimen toimia.

III Jakso

Yleiset säännökset

20 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

1. Rajoittamatta neuvoston päätöksen 1999/468/EY 8 artiklan soveltamista komissio antaa tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 1254/1999 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja erityisesti

— määrittelee eläinten enimmäismäärän 13 artiklassa tarkoitettulle ryhmälle,

— määrittelee 13 artiklan 2 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettujen eläinten luokan,

— määrittelee 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jauhetun naudanlihan, leikkuujätteet tai leikatun naudanlihan,

— määrittelee 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnuksen,

— määrittelee erityistiedot, joita merkinnöissä voidaan antaa.

2. Komissio antaa myös samaa menettelyä noudattaen:

a) toimenpiteet, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä asetuksen (EY) N:o 820/97 soveltamisesta tämän osaston soveltamiseen.

b) toimenpiteet, joita tarvitaan erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi. Nämä toimenpiteet voivat asianmukaisesti perusteltuina poiketa joistakin tämän osaston säännöksistä.

21 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston täytäntöönpanosta vastaava toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

III OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Säädetty tarkastukset eivät rajoita niitä tarkastuksia, joita komissio voi yhdenmukaisesti asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan kanssa suorittaa.

Jäsenvaltion eläinten pitäjälle määräämien seuraamusten on vastattava säännösten rikkomisen vakavuutta. Seuraamukset voivat perustelluissa tapauksissa käsittää rajoituksia eläinten siirtämiselle kyseisen pitäjän tilalle tai sieltä pois.

2. Silloin kun tähän asetukseen sisältyvien vaatimusten yhdenmukaisen soveltamisen vuoksi on välttämätöntä, komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteistyössä

a) todentaa, että jäsenvaltiot täyttävät kyseiset vaatimukset,

b) tehdä paikalla tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tarkastukset tehdään tämän asetuksen mukaisesti.

3. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komission eläinlääkintäasiantuntijoille kaikki apu, jota ne tarvitsevat tehtäviensä hoidossa.

Tarkastusten tuloksista on keskusteltava jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ennen loppukertomuksen laatimista ja levittämistä.

4. Komissio tarkastelee tilannetta pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi tarkastusten tulosten perusteella. Se voi antaa tarvittavat toimenpiteet 22 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Komissio seuraa kehitystä; se voi tällaisen kehityksen perusteella ja 22 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen muuttaa tai kumota 3 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 22 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 a artikla

1. Päätöksellä 68/361/ETY perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea avustaa komissiota jäljempänä 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Jos Euroopan parlamentti esittää perustelut sisältävän päätöslauselman siitä, että vahvistettaviksi aiotut täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka on toimitettu komitealle tämän, perustamissopimuksen 251 artiklan nojalla annetun asetuksen mukaisesti, ylittävät tässä asetuksessa säädetyn täytäntöönpanovallan, komissio tarkastelee toimenpideehdotuksia uudelleen. Komissio voi päätöslauselman huomioon ottaen ja meneillään olevan menettelyn aikarajoissa toimittaa komitealle uuden toimenpideehdotuksen, jatkaa menettelyä tai tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen perustamissopimuksen perusteella. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja komitealle toimista, joita se aikoo toteuttaa Euroopan parlamentin päätöslauselman osalta, sekä näiden toimien perustelut.

4. Komissio antaa aiotut toimenpiteet, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

5. Jos aiotut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaiset tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä ja antaa ne tiedoksi Euroopan parlamentille.

6. Jos Euroopan parlamentti katsoo, että ehdotus, jonka komissio on tehnyt tämän, perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetun asetuksen mukaisesti, ylittää tässä asetuksessa säädetyn täytäntöönpanovallan, se ilmoittaa neuvostolle kannastaan.

7. Silloin kun tällaisen kannan osalta on asianmukaista, neuvosto voi tehdä ehdotuksesta määränemistöpäätöksen kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asian käsittely neuvostossa on alkanut.

Jos neuvosto tekee kyseisessä määräajassa määränemistöpäätöksen siitä, että se vastustaa ehdotusta, komissio tutkii ehdotuksen uudelleen. Se voi toimittaa neuvostolle muutetun ehdotuksen tai ehdotuksen uudelleen taikka tehdä uuden säädösehdotuksen perustamissopimuksen perusteella.

Jos komissio ei ole kyseisessä määräajassa antanut ehdotettua täytäntöönpanosäädöstä eikä ilmoittanut vastustavansa ehdotusta täytäntöönpanotoimenpiteiksi, komissio antaa ehdotetun täytäntöönpanosäädöksen.

23 artikla

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 820/97.
2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 820/97 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja niitä on luettava liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [sen voimaantulopäivää seuraavan kuukauden päättymisestä].

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 820/97	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	24 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
14 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	17 artiklan 5 kohta
14 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta
15 artikla	18 artikla
16 artiklan 1 kohta	17 artiklan 3 kohta
16 artiklan 2 kohta	17 artiklan 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta
17 artikla	19 artikla
18 artikla	20 artikla
19 artikla	—
20 artikla	21 artikla
21 artikla	22 artikla
22 artikla	24 artikla

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 muuttamisesta

(1999/C 376 E/08)

KOM(1999) 487 lopull. — 1999/0205(COD)

(Komission esittämä 27 päivänä lokakuuta)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA
EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97⁽¹⁾ 19 artiklassa säädetään, että kaikissa jäsenvaltioissa otetaan käyttöön 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Samassa artiklassa säädetään myös, että pakollista järjestelmää koskevat yleiset säännöt on vahvistettava ennen kyseistä päivämäärää komission ehdotuksesta.
- (2) Komissio on toimittanut neuvostolle asetuksen (EY) N:o 820/97 korvaavan asetusehdotuksen, joka sisältää pakollisen naudanlihan merkintäjärjestelmää koskevat yleiset säännöt. Kyseisen asetuksen antamiseksi vaadittavia menettelyjä ei todennäköisesti saada päätökseen ennen 1 päivää tammikuuta 2000.
- (3) Jos uutta asetusta ei annettaisi, alkuperään perustuva pakollinen järjestelmä tulisi välittömästi voimaan vailla sitä koskevia yleisiä sääntöjä. Tämä loisi erittäin epävakaa ja epätydyttävän tilanteen sekä yhteisön että kolmansien maiden naudanliha-alan toimijoille.
- (4) Tällainen epätydyttävä tilanne voidaan välttää, jos jatketaan nykyisiä vapaaehtoisia järjestelyjä, joista säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 820/97, ja lykätään mainitun asetuksen 19 artiklassa säädetyn pakollisen merkintäjärjestelmän voimaantuloa yhdellä vuodella.
- (5) Naudanlihan merkintäjärjestelmän ensisijainen tavoite on kansanterveyden suojeleminen, koska sillä pyritään säilyttämään ja parantamaan BSE-kriisin vuoksi vakavasti häiriintynyttä kuluttajien luottamusta naudanlihaan. Tämän asetuksen asianmukainen oikeusperusta on näin ollen 152 artikla.

(6) Tämän vuoksi on tarpeen muuttaa neuvoston asetusta (EY) N:o 820/97,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 19 artikla seuraavasti:

"19 artikla

1. Otetaan käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Kyseinen pakollinen järjestelmä ei kuitenkaan sulje pois jäsenvaltion mahdollisuutta soveltaa järjestelmää vapaaehtoisesti kyseisessä jäsenvaltiossa myytävään naudanlihaan. Tässä asetuksessa säädettyä merkintäjärjestelmää sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2000.

Parlamentti ja neuvosto tekevät 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella perustamissopimuksen 152 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ennen 1 päivää tammikuuta 2001 päätöksen kyseisestä päivämäärästä alkaen sovellettavan pakollisen naudanlihan merkintäjärjestelmän yleisistä säännöistä yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukaisesti.

2. Jolleivat parlamentti ja neuvosto toisin päätä, on 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen pakolliseksi tulevassa merkintäjärjestelmässä yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ilmoitettava 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen merkinnän lisäksi myös jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on syntynyt, jäsenvaltiot tai kolmannet maat, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on kasvatettu, sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on teurastettu.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 päivään toukokuuta 1999 mennessä komissiolle kertomukset naudanlihan merkintäjärjestelmän täytäntöönpanosta. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen naudanlihan merkintäjärjestelmän täytäntöönpanon etenemisestä eri jäsenvaltioissa.

4. Jäsenvaltiot, joissa on riittävän kehittänyt nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, voivat kuitenkin jo ennen 1 päivää tammikuuta 2001 määrätä pakollisen merkintäjärjestelmän alueellaan syntyneiden, kasvatettujen ja teurastettujen eläinten lihalle. Lisäksi ne voivat päättää, että merkinnöissä on oltava yksi tai useampi 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä tiedoista.

⁽¹⁾ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1.

5. Edellä 4 kohdassa säädetty pakollinen järjestelmä ei saa aiheuttaa häiriöitä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa. Niissä jäsenvaltioissa, jotka haluavat soveltaa 4 kohdan säännöksiä, sovellettavat täytäntöönpanojärjestelmät edellyttävät komission etukäteen antamaa hyväksyntää.

6. Parlamentti ja neuvosto tekevät 1 päivään tammikuuta 2001 mennessä perustamissopimuksen 152 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen päätöksen siitä, onko mahdollista ja toivottavaa tehdä pakolliseksi muut merkinnät kuin

2 kohdassa säädetyt tiedot ja laajentaa tämän asetuksen soveltamisalaa muihin kuin 13 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa esitettyihin tuotteisiin.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Ehdotus neuvoston asetus (EY) yhteisön kehyksestä kalavaroja koskevien yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamisen kannalta olennaisten tietojen keruuta ja hallintoa varten

(1999/C 376 E/09)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 541 lopull. — 1999/0218(CNS)

(Komission esittämä 27 päivänä lokakuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3760/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1181/98 ⁽²⁾, säädetään, että tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea, jäljempänä "STECF", arvioi säännöllisesti kalavarojen tilaa ja sen taloudellisia vaikutuksia.
- 2) Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) vastuuntuntoista kalastusta koskevissa menettelyohjeissa ja Yhdistyneiden Kansakuntien hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja hoidosta tehdyssä sopimuksessa korostetaan tieteellisen tutkimuksen kehittämistarvetta ja tietojen keruutarvetta tieteellisen tietämyksen parantamiseksi.
- 3) Yhteisön on osallistuttava kansainvälisillä vesillä tapahtuviin kalakantojen säilyttämisspyrkimyksiin erityisesti alueellisissa kalastusjärjestöissä vahvistettujen säännösten mukaisesti.
- 4) Yhteisen kalastuspolitiikan, jäljempänä "YKP", kannalta välttämättömien tieteellisten arviointien tekemiseksi on välttämätöntä kerätä täydellisiä tietoja kalavarojen biologista, laivastoista ja niiden toiminnasta sekä taloudellisista ja yhteiskunnallisista kysymyksistä.
- 5) Näiden erityistietojen keruu on syytä sovittaa yhteen tilastotietojen kanssa.

6) Yhteisön tasolla on syytä määritellä toimintalinjat ja sovitaa yhteen tietojen keruu- ja jakäsitelymenettelyt yhteisössä sääntelyn johdonmukaisuuden takaamiseksi ja kustannus-tehokkuussuhteen optimoimiseksi ottamalla käyttöön vakaa monivuotinen kehys.

7) Tieteellisissä analyysissä ei tarvita ensisijaisesti yksityiskohtaisia perustietoja vaan yhdisteltyjä tietoja, jotka on saatu yksityiskohtaisia tietoja tarvittavassa mittakaavassa kokoamalla ja käsittelemällä.

8) Nykyisissä tätä alaa koskevissa asetuksissa, erityisesti neuvoston asetuksissa (ETY) N:o 3759/92 ⁽³⁾, (ETY) N:o 2847/93 ⁽⁴⁾, (EY) N:o 685/95 ⁽⁵⁾ ja (EY) N:o 779/97 ⁽⁶⁾, sekä komission asetuksissa (EY) N:o 2090/98 ⁽⁷⁾, (EY) N:o 2091/98 ⁽⁸⁾ ja (EY) N:o 2092/98 ⁽⁹⁾, on tietojen keruuta ja hallintoa, kalastusalueita, niiden toimintaa ja saaliita sekä hintojen seuranta koskevia säännöksiä, jotka on otettava huomioon kattavan sääntelyn laatimiseksi.

9) Nykyinen sääntely ei kata kaikkia aloja, joilta tietoja on kerättävä täydellisten ja luotettavien tieteellisten analyysien saamiseksi. Se koskee joko yksittäisiä tai yleisiä tietoja eivätkä tieteellisten arviointien tekemisen kannalta asianmukaisessa mittakaavassa yhdisteltyjä tietoja. On syytä antaa uusia säännöksiä sellaisten yhdisteltyjen tietojen monivuotisten sarjojen perustamiseksi, jotka ovat tosiasiallisesti toimivaltaisten ja luvan saaneiden käyttäjien käytettävissä.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3759/92, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisestä kalastus- ja vesiviljelytuotealan markkinajärjestelystä (EYVL L 388, 31.12.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93, annettu 12 päivänä lokakuuta 1993, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä (EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2346/98 (EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 685/95, annettu 27 päivänä maaliskuuta 1995, tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallinnosta (EYVL L 71, 31.3.1995, s. 5).

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 779/97, annettu 24 päivänä huhtikuuta 1997, Itämeren pyyntiponnistusten hallintojärjestelmästä (EYVL L 113, 30.4.1997, s. 1).

⁽⁷⁾ Komission asetus (EY) N:o 2090/98, annettu 30 päivänä syyskuuta 1998, yhteisön kalastusalue rekisteristä (EYVL L 266, 1.10.1998, s. 27).

⁽⁸⁾ Komission asetus (EY) N:o 2091/98, annettu 30 päivänä syyskuuta 1998, yhteisön kalastuslaivaston jakamisesta osiin ja pyyntiponnistuksesta monivuotisten ohjausohjelmien yhteydessä (EYVL L 266, 1.10.1998, s. 36).

⁽⁹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2092/98, annettu 30 päivänä syyskuuta 1998, yhteisön kalastusalueita ja kalavaroja koskevista pyyntiponnistusilmoituksista (EYVL L 266, 1.10.1998, s. 47).

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 164, 9.6.1998, s. 1.

- 10) Kalavarojen kehitys ja alan taloudellinen tilanne vaatii, että kerätään biologisia tietoja koko saaliista, mukaan luettuina pois heitettyt määrät, kaupallisesta kalastuksesta erillisiä arvioita kalavarojen runsaudesta, pyyntikapasiteetista ja pyyntiponnistuksista sekä tietoja, jotka selittävät hintojen muodostuksen ja joiden perusteella voidaan arvioida kalastusyritysten ja kalataloustuotteiden jalostusteollisuuden taloudellista tilannetta ja näihin aloihin liittyvien työpaikkojen kehitystä.
- 11) Ensijaja on annettava pelkästään tieteellisten arviointien tekemiseksi tarvittaville tiedoille, mutta on myös edistettävä laajennettua ohjelmaa, joka mahdollistaa näiden arviointien parantamisen.
- 12) Tietojen keruuta ja hallintoa koskevien sääntöjen laatimiseen on otettava mukaan tiedeyhteisö, kalastusalan ammattilaiset ja kalastuspolitiikan kanssa tekemisissä olevat tahot. Asetuksen (ETY) N:o 3760/92 16 artiklassa säädetään tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) perustamisesta, ja komission päätöksessä (ETY) N:o 128/71 (1) säädetään neuvonantavan kalatalouskomitean perustamisesta; nämä komiteat ovat asianmukaiset elimet keräämään tarvittavat lausunnot.
- 13) Yhteisön ohjelmat kalavaroja koskevien tietojen keruusta ja hallinnosta on toteutettava jäsenvaltioiden välittömässä vastuunalaisuudessa, ja tässä tarkoituksessa on syytä säätää, että jäsenvaltioiden on määriteltävä kansalliset ohjelmat yhteisön ohjelmien mukaisesti.
- 14) Kansallisten kalavaroja koskevien tietojen keruu- ja hallinto-ohjelmien toteuttaminen voi vaatia huomattavia rahavaroja, ja näiden ohjelmien hyödyt näkyvät täysimittaisesti vain yhteisön tasolla. On syytä säätää yhteisön rahoituksesta jäsenvaltioiden menoille. Yhteisön rahoitusosuuksista säädetään päätöksessä 1999/.../EY (tietojen keruuta ja tutkimusta koskeva rahoitusasetus).
- 15) Tässä asetuksessa tarkoitetut yhdistellyt tiedot on syötettävä atk-pohjaisiin tietokantoihin, jotta luvan saaneet käyttäjät saavat ne käyttöönsä ja vaihdot ovat mahdollisia. Kansainväliset järjestöt, erityisesti kansainvälinen merentutkimusneuvosto, ja alueelliset kalastusjärjestöt ovat sääntäneet erityisten tieteellisten tietojen siirtämisestä.
- 16) On syytä vahvistaa menettely tämän asetuksen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen määrittelemiseksi erityisesti, jotta saataisiin täsmennettyä kerättävät tiedot sekä yhdisteltyjen tietojen automaattisen tietojenkäsittelyn järjestäminen, siirtäminen ja niihin pääsy.
- 17) Tietojen keruuta ja hallintoa koskevien ohjelmien toteuttamista on arvioitava säännöllisesti, ja keskipitkällä aikavälillä on tutkittava mahdollisuuksia laajentaa niiden soveltamisalaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteisön kehitys sellaisten kalavaroja koskevien tietojen keruulle ja hallinnolle, joita tarvitaan kalavarojen ja kalastusalan tilan arviointia varten.

Tietojen keruusta ovat vastuussa jäsenvaltiot.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- "monivuotisilla tietosarjoilla" tietoja, joilla mitataan saman parametrin kehitystä useina vuosina,
- "yhdistellyillä tiedoilla" tuloksia, jotka on saatu, kun tiettyä ajanjaksona ja tarvittaessa tietyllä maantieteellisellä alueella alusryhmää koskevia tietoja on käsitelty kokonaisuutta edustavan kokonaisarvion tuottamiseksi,
- "maantieteellis-ajallisella verkolla" säännöllisesti jaetun tietyn maantieteellisen alueen ja säännöllisen aikavälin yhdistelmää.

I OSASTO

Tietojen keruun ja hallinnon yleiset periaatteet

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tieteellisten analyysien tekemiseen soveltuvat monivuotiset tietosarjat, jotka sisältävät biologisia ja taloudellisia tietoja ja vastaavat yhdisteltyjä tietoja. Käytettävien menetelmien on oltava ajallisesti vakaita, yhteisön tasolla yhteensovitettuja ja niiden on oltava alaa koskevien kansainvälisten sääntöjen mukaisia.

2. Jäljempänä sanotun rajoittamatta yhteisössä tietojen keruun osalta voimassa olevassa sääntelyssä ja erityisesti 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainituissa asetuksissa säädettyjen velvoitteiden soveltamista jäsenvaltioiden on:

- määriteltävä tarvittaessa otantamenetelmään perustuvat ohjelmat tietojen keräämiseksi kyseisten velvoitteiden lisäksi tai tietojen keräämiseksi sellaisilta aloilta, joita kyseiset velvoitteet eivät koske,
- täsmennettävä yhdisteltyjen tietojen saamiseksi tarvittavat käsittelyt,
- taattava, että yhdisteltyjen tietojen saamiseksi käytetyt tiedot ovat saatavilla mahdollisia uudelleenlaskuja varten.

(1) Komission päätös, tehty 25 päivänä helmikuuta 1971, neuvonantavan kalatalouskomitean perustamisesta (EYVL L 68, 22.3.1971, s. 18). Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 1999/478/EY (EYVL L 187, 20.7.1999, s. 70).

4 artikla

Jäsenvaltioiden on kerättävä tietoja

1. joiden perusteella voidaan tuntea tai arvioida kalakannoitain koko saaliit, mukaan luettuina tarvittaessa pois heitetyt määrät, ja tarvittaessa jaotella nämä saaliit alusryhmien, maantieteellisten alueiden ja ajanjaksojen mukaan. Saaliista otetaan näytteitä biologisiin tarkoituksiin. Jäsenvaltioiden on lisäksi teetettävä tieteellisiä tutkimuksia merellä kalavarojen runsauden ja jakautuneisuuden arvioimiseksi erillään kaupallisen kalastuksen saaduista tiedoista niiden kalakantojen osalta, jotka on mahdollista ja tarpeellista arvioida näin.
2. jotka ovat tarpeen pyyntitehon ja toiminnan kehityksen arvioimiseksi eri laivastojen osalta. Tässä tarkoituksessa neuvoston asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 685/95 ja (EY) N:o 779/97 sekä komission asetusten (EY) N:o 2090/98, (EY) N:o 2091/98 ja (EY) N:o 2092/98 mukaisesti tehdään yhteenvetoja, ja jäsenvaltiot keräävät tarvittaessa lisätietoja.
3. joiden perusteella voidaan seurata eri saaliiden hintoja ja hintojen muodostusta. Asetuksen (ETY) N:o 3759/92 mukaisesti kerätyt tiedot kootaan yhteen ja niistä tehdään yhteenvetoja. Täydentäviä tietoja kerätään yhteisön ja sen ulkopuolisissa satamissa tapahtuvista saaliiden purkamisista ja tuonnista.
4. joita tarvitaan alan taloudellisen tilanteen arvioimiseksi:
 - a) kalastuslaivastojen osalta:
 - myynnistä saatu tuotto ja muut tulot (tuet, korkotulot jne.),
 - tuotantokustannukset,
 - tiedot, joiden perusteella voidaan luokitella työpaikat merellä;
 - b) kalastustuotteiden jalostusteollisuuden osalta:
 - määränä ja arvona ilmoitettu tuotanto määriteltävien tuoteluokkien osalta,
 - yritysten ja työpaikkojen lukumäärä,
 - tuotantokustannusten kehitys ja rakenne.

II OSASTO

Yhteisön ja kansallisten ohjelmien sisällön määrittelymenettely

5 artikla

1. Komissio määrittelee neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhteisön vähimmäisohjelman, joka koskee yksinomaan tieteellisten arviointien tekemiseen tarvittavia tietoja, ja laajennetun yhteisön ohjelman, johon kuuluvat vähimmäisohjelman tietojen lisäksi

tiedot, jotka voivat ratkaisevasti parantaa tieteellisiä arviointeja. Ohjelmat vahvistetaan kuuden vuoden jaksoille; ensimmäinen jakso koskee vuosia 2000–2005.

2. Sekä vähimmäisohjelmassa että laajennetussa ohjelmassa on täsmennettävä erityisesti:

a) sen osa-alueet eli:

- asianomaisten kalakantojen luettelo,
- alueet ja kalavarat, jotka 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen merellä tehtävien tieteellisten tutkimusten on kaettava,
- pyyntitehon kehityksen seuraamiseksi huomioon otettavat parametrit,
- lajit, joiden purkaushintoja on seurattava, ja näiden lajien mahdollinen jakautuminen eri kaupallisiin luokkiin,
- tarvittavat kirjanpidon alamomentit tai niiden ryhmät kalastusyritysten ja jalostusteollisuuden taloudellista seuranta varten,
- seurattavien työpaikkojen laatu;

b) kerättyjen tietojen yhdistelytasot:

- maantieteellis-ajalliset verkot, käytettävien maantieteellisten viitealueiden laajuus ja aikavälit on ilmoitettava,
- alusten ja/tai satamien ryhmien sekä jalostusteollisuuden alojen jaottelu; alusten ryhmät, jotka vastaavat monivuotisten ohjausohjelmien (MOO) laivastonosia ja ovat yhdenmukaisia osa-alueesta toiseen;

c) tarvittaessa numeromääräiset tavoitteet arvioiden tarkkuuden tai otantaohjelmien määrän osalta.

6 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on määriteltävä kuuden vuoden ajanjaksoille ja ensimmäisen kerran vuosille 2000–2005 kansallinen tietojen keruu- ja hallinto-ohjelma. Ohjelmassa on määriteltävä yksityiskohtaisten tietojen kerääminen ja yhdisteltyjen tietojen saamiseksi tarvittavat käsittelyt 3 artiklassa esitettyjen periaatteiden mukaan. Siinä täsmennettävä ohjelman yhteydet 5 artiklan mukaisiin yhteisön ohjelmiin.

2. Kunkin jäsenvaltion on taattava tietojen keruu- ja käsittelymenettelyjen luotettavuus ja vakaus. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiedot, joiden perusteella tosiasiallisesti käytetyt keinot ja menettelyjen tehokkuus voidaan arvioida. Tietojen keruussa ja analyysissä on käytettävä asianmukaisia olemassa olevia kansainvälisiä tai eurooppalaisia määrittelyjä ja luokittelujärjestelmiä.

3. Kunkin jäsenvaltion on sisällytettävä mahdollisuuksien mukaan kansalliseen ohjelmaansa seikat, jotka sitä koskevat 5 artiklassa säädetyn yhteisön vähimmäisohjelman mukaisesti.

4. Kukin jäsenvaltio voi hakea kansalliselle ohjelmalleen yhteisön rahoitusosuutta kaikkiin yhteisön vähimmäisohjelmiin liittyviin kohtiin. Jäsenvaltiot voivat myös hakea yhteisön rahoitusta kansallisen ohjelmansa täydentäviin kohtiin, jotka vastaavat laajennettua yhteisön ohjelmaa, jos yhteisön vähimmäisohjelmaa koskevat edellytykset täyttyvät täysin.

Yhteisön rahoitusosuudesta päätetään päätöksessä 1999/.../EY (tietojen keruuta ja tutkimusta koskeva rahoitusasetus) säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

7 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että yhteisön ohjelmiin liittyvät yhdistellyt tiedot viedään atk-pohjaisiin tietokantoihin.

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää tässä asetuksessa tarkoitetut tiedot toimivaltaisille kansainvälisille järjestöille kyseisten järjestöjen erityissääntöjen ja 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Komissiolle on annettava tieto näistä siirroista, ja sille on pyynnöstä lähetettävä jäljennös kyseisistä tiedoista sähköisesti.

3. Komissiolla on oltava pääsy sähköisesti kaikkiin yhteisön ohjelmiin liittyviin yhdisteltyihin tietoihin, ja komissio voi antaa ne STECF:n käyttöön.

4. Tämän asetuksen nojalla missä tahansa muodossa annetut tai vastaanotetut tiedot ovat salassa pidettäviä ja nauttivat samaa suojaa, joka vastaavanlaisille tiedoille taataan tiedot vastaanottaneiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja yhteisön toimielimiin sovellettavissa vastaavissa säännöksissä.

III OSASTO

Loppusäännökset

8 artikla

1. Tämän asetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä päätetään asetuksen (ETY) N:o 3760/92 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti:

- a) 5 artiklan 1 kohdassa mainittuja ohjelmia,
- b) automaattisen tietojenkäsittelyn järjestämistä, johon sisältyy
 - tietojen siirtoon liittyvät säännöt, mukaan luettuina teollisten tietojen siirrot kansainvälisille järjestöille,

— tietokantojen käyttöperusteet ja vähimmäisnormit, joiden perusteella tietoihin pääsy taataan luvan saaneille käyttäjille,

— tiedot, jotka yhdistetään tarvittaessa komission suorassa vastuunalaisuudessa,

— säännökset, jotka takaavat tietosuojan 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa mainitut ohjelmat vahvistetaan sen jälkeen, kun tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF) ja neuvoa-antavaa kalatalouskomiteaa on kuultu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

9 artikla

1. Komissio tutkii yhdessä STECFin ja neuvoa-antavan kalatalouskomitean kanssa vuosittain kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomiteassa kansallisten ohjelmien kehittymisen tilan.

2. Komissio laatii jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella ja STECFia kuultuaan kolmen vuoden välein ja ensimmäisen kerran ennen 31 päivää joulukuuta 2002 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan kunkin jäsenvaltion käyttämät keinot, käytettyjen menetelmien asianmukaisuus ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tietojen keruussa ja hallinnossa saadut tulokset.

3. Komissio arvioi ennen 31 päivää joulukuuta 2002 mahdollisuutta laajentaa tässä asetuksessa säädetyn järjestelmällisen tietojenkeruun soveltamisalaa. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tässä tarkoituksessa tehdä tutkimuksia ja toteuttaa esiselvityshankkeita YKP:n kannalta tärkeillä, mutta 4 artiklan soveltamisalaaan kuulumattomilla aloilla, joita ovat erityisesti vesiviljely, kalastuksen ja vesiviljelyn ja ympäristön välinen suhde sekä kalastuksen ja vesiviljelyn synnyttämät työpaikat. Yhteisö voi osallistua näiden tutkimusten ja hankkeiden rahoitukseen päätöksessä 1999/.../EY (tietojen keruuta ja tutkimusta koskeva rahoitusasetus) säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan.

4. Komissio tutkii ennen 31 päivää joulukuuta 2002 mahdollisuutta muuttaa tätä asetusta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua kertomuksen ja arviointien sekä YKP:n kehitystarpeen perusteella.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston päätös Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan sopimuksen tekemisestä Norjan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan

(1999/C 376 E/10)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 496 lopull. — 1999/0203(CNS)

(Komission esittämä 28 päivänä lokakuuta 1999)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan sekä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen perustamisesta 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 302/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 3294/94 ⁽²⁾, 13 artiklassa säädetään, että seurantakeskus avataan kolmansille maille, jotka yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoin pitävät seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä.

- 2) Olisi hyväksyttävä yhteisön ja Norjan välinen sopimus, jonka komissio on neuvotellut yhteisön puolesta ja joka koskee Norjan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välinen sopimus Norjan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan hyväksytään yhteisön puolesta.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja nimeää henkilön, jolla on valtuudet allekirjoittaa sopimus yhteisöä sitovasti ja antaa kyseisen sopimuksen 12 artiklan mukaisesti ilmoitus diplomaattiviestinä.

⁽¹⁾ EYVL L 36, 12.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 341, 30.12.1994, s. 7.

Luonnos – Euroopan yhteisön ja Norjan välinen sopimus Norjan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan

SOPIMUSPUOLET, jotka

Tiedostavat kansainvälisen yhteistyön tarpeen huumeiden aiheuttaman uhkan ja huumeriippuvuuden torjumiseksi yhteiskunnassa,

Vahvistavat, että Euroopan unionin ja Norjan välillä on vanhastaan ollut läheiset siteet kulttuurin, kaupan ja yhteiskuntaelämän alalla ja erityisesti Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella on luotu tiiviit taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset siteet,

Katsovat, että Euroopan yhteisö liittyi päätöksellä 90/611/ETY⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen huumaus- ja psykotrooppisten aineiden laittoman kaupan estämiseksi, jäljempänä ”Wienin yleissopimus”, ja esitti sen 27 artiklaa koskevan toimivaltausunnon⁽²⁾; ja että Norja ratifioi Wienin sopimuksen 14 päivänä marraskuuta 1994,

Katsovat, että Euroopan yhteisö on perustanut neuvoston asetuksella (ETY) N:o 302/93⁽³⁾ (jäljempänä ”asetus”) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (jäljempänä ”keskus”),

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen 13 artiklassa säädetään, että seurantakeskus avataan kolmansille maille, jotka yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoin pitävät seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeinä; Norja on esittänyt pyynnön osallistua keskuksen toimintaan.

Norja pitää tärkeinä asetuksessa mainittuja keskuksen tavoitteita ja päämääriä.

Norja hyväksyy keskuksen tehtäväkuvauksen sekä sen työmenetelmät ja painopistealueet sellaisina kuin ne kuvataan asetuksessa.

Norjassa on olemassa laitos, joka voidaan liittää huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon,

OVAT PÄÄTTÄNEET TEHDÄ SEURAAVAN SOPIMUKSEN:

1 artikla

Norja osallistuu keskuksen toimintaan täysipainoisesti tässä sopimuksessa määrätyn ehdoin.

2 artikla

Huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskeva eurooppalainen tietoverkko (Reitox)

1. Norja liittyy huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (Reitox).

2. Norja ilmoittaa keskukselle viimeistään 28 päivän kuluttua tämän sopimuksen voimaantulosta tiedot kansallisen tietoverkkonsa tärkeimmistä osista, muun muassa kansallisesta seu-

rantakeskuksesta, ja nimeää mahdolliset muut erityiskeskukset, jotka voivat olla hyödyksi keskuksen toiminnalle.

3. Norjasta nimetään jokin erityiskeskus kansalliseksi yhteyspisteeksi hallintoneuvoston jäsenten yksimielisellä päätöksellä.

3 artikla

Hallintoneuvosto

Keskuksen hallintoneuvosto kutsuu Norjan edustajan osallistumaan kokouksiinsa. Edustaja osallistuu kokousten työskentelyyn täysipainoisesti ilman äänioikeutta. Hallintoneuvosto voi kuitenkin poikkeustapauksissa kutsua koolle ainoastaan jäsenvaltioiden ja Euroopan komission edustajat käsittelemään kysymyksiä, jotka koskettavat erityisesti yhteisöä ja sen jäsenvaltioita.

⁽¹⁾ EYVL L 326, 24.11.1990, s. 56.

⁽²⁾ EYVL L 326, 24.11.1990, s. 57.

⁽³⁾ EYVL L 36, 12.2.1993, s. 1.

Hallintoneuvosto laatii yhdessä Norjan edustajien kanssa yksityiskohtaiset säännöt, jotka säätelevät Norjan osallistumista keskuksen toimintaan.

4 artikla**Tiedekomitea**

Keskuksen hallintoneuvosto kutsuu Norjan edustajan osallistumaan tiedekomitean kokouksiin täysipainoisesti ilman äänioikeutta.

5 artikla**Talousarvio**

Norja maksaa keskukselle määrän, joka vastaa 5,5 prosenttia Euroopan unionin myöntämästä avustuksesta, Reitox-tietoverkon kansallisille yhteyspisteille myönnettyä avustusta lukuun ottamatta.

6 artikla**Tietojen suojaaminen ja luottamuksellisuus**

1. Jos seurantakeskus toimittaa tämän asetuksen nojalla ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti Norjan viranomaisille myös henkilötietoja, joita ei voida käyttää luonnollisen henkilön tunnistamiseen, kyseisiä tietoja voidaan käyttää ainoastaan ilmoitettuun tarkoitukseen ja sen yksikön määräämin edellytyksin, joka ne toimittaa.

2. Seurantakeskuksen Norjan viranomaisille toimittamat, huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevat tiedot voidaan julkistaa, jos noudatetaan yhteisön ja Norjan määräyksiä tietojen levittämisestä ja luottamuksellisuudesta. Henkilötietoja ei saa julkistaa eikä saattaa yleisön saataville.

3. Norjasta nimetyt erityiskeskukset eivät ole velvollisia toimittamaan kansallisessa lainsäädännössä luottamukselliseksi luokiteltuja tietoja.

4. Asetuksen 6 artiklassa annetut säännöt velvoittavat keskusta sen Norjan viranomaisilta saamien tietojen suhteen.

7 artikla**Oikeuskelpoisuus**

Seurantakeskus on Norjan lainsäädännön mukainen oikeushenkilö ja sillä on Norjassa laajin oikeuskelpoisuus, joka oikeushenkilöillä Norjan lainsäädännön mukaan voi olla.

8 artikla**Vastuu**

Keskuksen vastuu määräytyy asetuksen 16 artiklassa annettujen sääntöjen mukaan.

9 artikla**Yhteisöjen tuomioistuin**

Norja tunnustaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen toimivalan keskusta koskevista asioista siten kuin asetuksen 17 artiklassa säädetään.

10 artikla**Erioikeudet**

Norja myöntää keskukselle samat erioikeudet ja vapaudet, jotka sisältyvät pöytäkirjaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista.

11 artikla**Henkilöstösäännöt**

Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen keskuksen johtaja voi tehdä työsopimuksen sellaisten Norjan kansalaisten kanssa, joilla on täydet kansalaisoikeudet.

12 artikla**Voimaantulo**

Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona toinen sopimuspuoli saa diplomaattiviestinä viimeisen vahvistuksen siitä, että toinen sopimuspuoli on täyttänyt sopimuksen voimaantumisen edellytyksinä olevat oikeudelliset ehdot.

13 artikla**Voimassaolo ja sen päättyminen**

1. Tämä sopimus tehdään rajoittamattomaksi ajaksi.

2. Kumpikin sopimuspuoli voi purkaa tämän sopimuksen ilmoittamalla asiasta kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle. Sopimuksen voimassaolo lakkaa kaksitoista kuukautta tällaisen ilmoituksen päiväyksen jälkeen.

Euroopan yhteisöjen komission ilmoitus

Komissio kehottaa Euroopan huumeiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskusta ottamaan talousarvion laadinnassa kokonaisuudessaan huomioon Norjan esittämät huomautukset, jotka koskevat sen omaa rahoitusosuutta.
